

ב"ה

קונטרס

ענין תפלה

מאת כ"ק אדמו"ר דובער נבג"מ זי"ע

PRAYING WITH PASSION

By

Our Master, Teacher, and Rebbe

Rabbi DovBer of Lubavitch

The Mittler Rebbe

Translated and adapted into English by:

Rabbi Binyomin Walters

Edited & Annotated by:

Rabbi Amiram Markel

Yehuda Shimon Markel

Copyright © 2020 (5780) by

The Neirof Foundation

All rights are reserved. This book may not be reproduced, in part or in whole, in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopying, audio-recording, or by any information storage and retrieval systems now known or hereafter invented, without the express written permission of The Neirof Foundation of Jewish Thought.

www.Neirof.com

&

www.TrueKabbalah.com

Hebrew translation (from original Yiddish) updated and completed by Rabbi Yehoshua Mondshein ע"ה, Hebrew text and Hebrew footnotes copyright to his family.

Original Yiddish text of the maamar can be found in ספר המאמרים קונטרסים לאדמו"ר האמצעי, copyright of Kehot publication society.

This version is a combination of the above mentioned two translations, the Hebrew translation, and the English translation. (The combination of these two translations, and adding nekudos to the Hebrew text, was done by Rabbi Avraham Katz.) For this reason, there are two sets of numbers in the text relating to notes, those in the English text which reference to footnotes at the bottom of the page, and those in the Hebrew text, which reference to endnotes at the end of the maamar. The chapter numbers used here correspond to the chapter division of the Hebrew translation.

Because the English translation is a direct translation from the Yiddish, and not a translation of the Hebrew text (which is also a translation from the Yiddish text), there will be some minor discrepancies between the Hebrew and English texts, but (generally) not changing the meaning of the content.

English text in [brackets] is additional explanation from the translator.

(א) Chapter One

ענין התפלה: צריך להבין איכותה ומהותה ועל מה אדניה הטבעו, ומה הוא ענין פעלתה אשר היא פועלת בגוף ולמה תקנוה, אחר שבאמת העקר הן תרי"ג מצות שהן זולת התפלה:

Let us explain the general matter of prayer. We must begin by understanding how prayer works, what its fundamental nature is and what it accomplishes. Now, is not the fulfillment of the 613 commandments of utmost importance? If so, how does prayer, which is not counted amongst them, affect, or enhance them?¹

ולזהבין זה, הנה "מבשרי אחזה אלו-ה", כי הנה ער"מ באדם יש רמ"ח אברים ושס"ה גידים אשר בהן מתפשט חיות הנפש להחיות הגוף, והנה חוט השדרה אינו נמנה ברמ"ח אברים ולא בשס"ה גידים, ואעפ"כ אנו רואים שהוא עקר החיות, אשר באמת זולת זה הי' האדם מת לגמרי, הגם שיש אצלו רמ"ח אברים ושס"ה גידים במה שיתפשט חיות הנפש. והינו, מפני שבלא חוט השדרה אין להם שום התחברות והתיחדות והן נפרדים, והוה פעלת חוט השדרה שהוא המתבר ומיחד מן המוח שבראש דרך ח"י חליות שהן הצלעות.

We may understand how prayer relates to the commandments by understanding ourselves as human beings, as in the verse,² "From my flesh I shall behold Godliness." The human body is composed of 248 limbs and 365 sinews. The soul spreads throughout the body and gives it life. However, there is another essential component of the body which is absolutely vital to life, although it is not counted as one of the 248 limbs or 365 sinews. This is the spinal cord, which connects the brain to the rest of the body through the eighteen vertebrae and nerve coils, corresponding to the 18 ribs. In truth, life is not possible without a spinal cord. Even if a person has all 248 limbs and 365 sinews fully intact and prepared to be enlivened by the soul, nonetheless, without a functioning spinal cord the limbs would be disconnected from each other and from the soul. There simply would be no way for them to connect to the soul without the spinal cord.

וע"כ ע"פ הדין נפסק חוט השדרה טרפה (חלין מב, א), מפני שא"א להתקים בלא חוט השדרה כי הוא

This matter also applies to Torah law—if the spinal cord of an animal is severed, that animal is considered to be mortally wounded

¹ See Shulchan Aruch of Rabbi Schneur Zalman of Liadi, the Laws of Prayers 106:2; Maamarei Admo"r HaEmtza'ee Bamidbar Vol. 4, p. 1,523; Dvarim Vol. 3, p. 933.

² Job 19:26

עקר החיות ומברח מן הקצה אל הקצה.

(*treif*) and is thus rendered not kosher for consumption.³ We thus see that without a spinal cord, the body cannot live. Life, and the consciousness of being alive, depend on the nervous system. It is specifically the nervous system that connects all the organs and unifies them into a single living and conscious organism.

ואעפ"כ צריך ג"כ לרמ"ח אברים כו', ושניהם כאחד טובים ונעשה בנין אדם שלם וקומה שלמה, ולמשל בחוט השדרה לבדו בלא רמ"ח אברים ודאי א"א לחיות ולהתקיים.

On the other hand, the other organs are also necessary for life and the body can only be a complete, healthy, and thriving living being if the nerves and organs function together as one. In other words, just as the organs cannot live without the spinal cord, the spinal cord cannot live without the organs.

והנמשל יובן מזה ענין התפלה שאינה לא מרמ"ח מ"ע ולא משק"ה ל"ת, ואעפ"כ הוא העקר לפי שהוא המחבר, כי בלא התפלה אפלו יקים כל התרי"ג מצות יהי נפרד מאתו ית', ונפרד חשוב כמת, כמבאר במשל נפסק חוט השדרה טרפה וטרפה אינה חיה. וכמו עד"מ חוט השדרה הוא המחבר ומברח מן הקצה אל הקצה מן המוח שבראש דרך הח"י חליות כנ"ל, כך התפלה היא המחברת עצמיית אלקות בכל א' מישראל כל חד וחד לפום שעורא דילי, שלא יהי נפרד ח"ו מאחדותו ית'.

Now, through this analogy we may understand the function of prayer. Although prayer is not one of the 248 positive or 365 negative commandments, nonetheless it is of paramount importance in connecting us to *HaShem*, for without prayer, it is possible for a person to fulfill all the 248 positive and 365 negative commandments of the Torah and still have a sense of detachment from *HaShem*, blessed is He. Moreover, a person who is detached from *HaShem*, is considered to be spiritually dead—just as a severed spinal cord is considered to be a mortal wound (*treif*) that will lead to death. In other words, just as the spinal cord connects the brain to the body through the eighteen vertebrae and nerve coils, so too the eighteen blessings of the *Amidah* prayer connect a Jew to *HaShem's* Essential Self, each person according to his level, so that he should not (God forbid) be detached from the unity and oneness of *HaShem*, blessed is He.

³ Talmud Bavli, Chulin 42a, in the Mishnah

וְהוּוּ שְׁאָמַר בְּזֶהָר [ח"א רסו, ב] ע"פ
 "וְסֵלַם מֵצֵב אֲרָצָה" בּו' [וּיִצָא כח,
 יב] וְסֵלַם דָּא צְלוּתָא. עַד"מ הַסֵּלַם
 הוּא הַמְחַבֵּר מֵעֵלָה וּמִטָּה שְׁעַל-יָדוֹ
 יְכוּל לְהוֹרִיד דְּבַר מִלְמַעְלָה לְמִטָּה,
 אֲשֶׁר בְּלִעְדוֹ לֹא הִי יְכוּל לְהַגִּיעַ אוֹתוֹ
 דְּבַר כָּלֵל, אוֹ לְהַפּוֹךְ לְהַעֲלוֹת דְּבַר
 מִלְמַטָּה לְמַעְלָה צְרִיךְ ג"כ לְסֵלַם
 וּבְלִעְדוֹ לֹא הִי יְכוּל לְהַעֲלוֹת וְהִי
 נִשְׁאָר לְמִטָּה בְּתַחֲתִית הַמְדַרְגָּה,
 וְנִמְצָא שֶׁהַסֵּלַם הוּא הַמְחַבֵּר מֵעֵלָה
 וּמִטָּה.

וְכֵן הַתְּפִלָּה הִיא כְּמוֹ ה"סֵלַם מֵצֵב
 אֲרָצָה", דְּהֵינּוּ כְּאוֹ"א שֶׁהוּא מְלַבֵּשׁ
 לְמִטָּה בְּדָבָרִים גְּשָׁמִיִּים, וְאֵעִפ"כ ע"י
 הַתְּפִלָּה הוּא מַעְלָה כָּל הַנִּיּוֹצְאוֹת
 שֶׁנִּפְּלוּ לְמִטָּה בְּקַלְפוֹת ר"ל, וְ"רֹאשׁוֹ
 מַגִּיעַ הַשָּׁמַיְמָה" שֶׁע"י הַתְּפִלָּה מַגִּיעַ
 לְעֲצָמוֹת אֲא"ס ב"ה לְהַמְשִׁיךְ גְּלוּי
 אֱלֻקוֹת בְּנַפְשׁוֹ.

"וְהִנֵּה מְלַאכֵי אֱלֻקִּים עֹלִים וְיֹרְדִים
 בּו', הִנֵּה יָדוּעַ שֶׁהַמְּלַאכִים נִקְ'
 שְׁלוּחֵי הַהִשְׁפָּעָה, וְיֵשׁ מְלַאכִים 2
 שֶׁנִּקְ' "מְשַׁרְיָן" וְהֵן כַּחוֹת הַמְּבִיאִין
 גְּלוּי אֱלֻקוֹת מִלְמַעְלָה לְמִטָּה בְּכָל א'
 מִיִּשְׂרָאֵל כְּעֶרְבוֹ, וְיֵשׁ מְלַאכִים שֶׁנִּקְ'
 "רְתִיכִין" וְהֵן הַמְּעַלִּין אֶהְבָּה וְיִרְאָה
 שֶׁל יִשְׂרָאֵל עַד עֲצָמוֹת אֲא"ס ב"ה
 (וּכְמִשִּׁי"ת).

This matter is explained in the Zohar⁴
 regarding Yaakov's dream, as recorded in the
 verse,⁵ "He dreamt, and behold, a ladder
 standing on the ground, and its top reaching
 the heavens." This ladder represents prayer.
 A ladder allows a person to bring something
 to a much higher level than he would normally
 be able to reach, or to bring something down
 from a high level, which would be impossible
 without it. Without the ladder, he would
 remain on the ground with no hope of ever
 reaching higher. In this sense, a ladder is what
 unites the high place to the low place.

Similarly, every Jew lives his physical life in
 the material world, but through prayer he can
 elevate the sparks of Godliness that fell into
 impurity (God forbid) and bring them up, all
 the way to *HaShem's* Essential Self. This is
 what the Zohar means when it states that the
 ladder of Yaakov's dream represents prayer.

The verse continues, "And angels of God
 were climbing up and down the ladder." Angels
 are called the "The messengers that
 transmit Godliness and blessings."⁶ These
 angels are the forces that bring the revelation
 of Godliness down to a person—each
 according to his level. These are called the
 "Ministering Angels." There also are other
 angels that bring the love and fear of the
 Jewish People up to the Essential Self of the
 Singular Infinite One, blessed is He. These

⁴ Zohar Vol. 1 266b; Vol. 3 306b; Tikkunei Zohar, Tikkun 45 83a

⁵ Genesis 28:12

⁶ Zohar Vol. 1 149a; Beshalach 48b; Biurei Zohar of the Mittler Rebbe 39d; Maamarei Admo"r HaEmtza'ee Dvarim Vol. 4, p. 1,208.

angels are called chariots. Both elements as they apply to prayer will be explained.

וְהוּוּ "וְהִנֵּה מְלַאכֵי אֱלֹקִים עֹלִים
וְיֹרְדִים בּוֹ", בְּהִיחַד בְּרַ נֶשׁ, דְּהִינּוּ
בְּכַאוּ"א מִיִּשְׂרָאֵל ע"י הַתְּפִלָּה.

This is the meaning of the verse, "...And angels of God where climbing up and down the ladder." This process occurs in each and every Jew and is accomplished through one's prayers. It is in this sense that prayer is called a ladder, as explained.

(ב) Chapter 2

וְלִהְבִּין יוֹתֵר לָמָּה חוּט הַשְּׁדֵרָה
דְּוִקָא דְּמַחְבֵּר וְהוּא עֵקֶר הַחַיּוּת,
דְּהִנֵּה יָדוּעַ דְּמִקּוּם מְשַׁבֵּן הַנְּשֻׁמָּה
הוּא בְּמוֹחַ, 3 וְהִגֵּם שְׁהַתְּגִלוֹת כָּל
הַפְּעֻלוֹת הוּא ע"י הָאֲבָרִים שְׁבִגּוּף
דְּוִקָא בְּפִרְטִיּוֹת, אֲבָל אֲפֵן פְּעֻלַת
הָאֲבָרִים הַפְּרִטִיִּים הוּא דְּוִקָא כְּאִשֶּׁר
נִגְמַר בְּמוֹחַ לִפְ"ע הַשְּׂכֵל שְׁלוֹ, כְּמֵא'
{קִהְלַת ז, יב} "הַחֲכֵמָה תַּחֲיִי בְּעֵלְיָה"
כּוֹ וְכֵן "יְמוֹתוֹ" כְּאִשֶּׁר "לֹא בְּחֲכֵמָה"
{אִיּוֹב ד, כא}, נִמְצָא שְׁבִמְקוּם שְׁאִין
מְגִיעַ הַשְּׁפֻעָתַ הַחֲכֵמָה הוּא מֵת
מִמֶּשׁ.

Now, to understand this further, we must understand why it is specifically the spinal cord, that connects. The reason is because the soul primarily resides in the brain.⁷ Even though the soul is expressed through all the limbs and organs of the body, each performing its specific function; nevertheless, the actions of the limbs and organs are all under the control of the brain and only act according to its directives. Thus, the qualities and functions of the other organs are secondary to the quality of *Chochmah*-Insight of the brain, as it states,⁸ "*Chochmah*-Insight gives life to the one who possesses it." On the other hand, it also states,⁹ "They die without *Chochmah*-insight," meaning that the lack of insight brings about death. Therefore, any place that *Chochmah*-insight cannot reach, is considered to be dead.

וְהִנֵּה חוּט הַשְּׁדֵרָה נִמְשָׁךְ מִהַמוֹחַ
(וְהוּא מֵהוּת הַמּוֹחַ מִמֶּשׁ כְּיָדוּעַ),
וְהוּא הַכְּלִי שְׁעַל-יָדוּ נִמְשָׁךְ אוֹר
הַנְּשֻׁמָּה שְׁבִמּוֹחַ לְכָל הָאֲבָרִים, וְע"כ
נִפְסָק טְרַפָּה.

The same is true of the example of the spinal cord, which extends from the brain and is of the same quality as the brain. That is, the spinal cord is the vehicle through which the light of the soul, which is in the brain, is transmitted to the rest of the body. Thus, if

⁷ Tanya, Likkutei Amarim, Ch. 51

⁸ Ecclesiastes 7:12

⁹ Job 4:21

any part of the spinal cord is severed, the body becomes *treif*, and incapable of sustaining life.

והנמשל מזה בעבודת ה' ית', דהנה רמ"ח מ"ע הן רמ"ח אברים דמלכא, 4 שע"י כל מצוה מתגלה אלקות באופן אחר, כמו גלוי אלקות שע"י סכה אינו דומה להגלוי שע"י מצות תפלין. הגם שמצד עצם אלקות נאמר (מלאכי ג, ו) "אני הוי' לא שניתי", אבל בגלוי אינו כן, מפני שהוא ית' כל יכול ויכול להיות גלוי אלקות במצוה זאת באופן זה ובמצוה אחרת באופן אחר, כדי שהנשמות בג"ע העליון והתחתון ישיגו אלקות ע"י המצות באופנים שונים א"ס ב"ה איך ומה הוא (ועי"ו יתענגו בענג נפלא אין קץ ושעור וגבול ותכלית, עד שאמרו {חגיגה טו, ב} מוטב לדידינה [וליתי לעלמא דאתי] כו').

The same principle applies to the service of *HaShem*: The 248 positive commandments are called¹⁰ the “248 limbs of the King,” so to speak. Each *Mitzvah*¹¹ reveals Godliness in its own unique way, just as each limb of the body expresses the soul in its own unique way. This is true even though the Essential Self of *HaShem* never changes, as it states,¹² “I am *HaShem*, I have not changed.” However, such is not the case regarding how *HaShem* reveals Himself. *HaShem* is absolutely all-powerful. He can therefore reveal Himself in one *mitzvah* one way and in another *mitzvah* a different way. It is in this manner that the souls in the upper and lower Garden of Eden grasp Godliness. That is, they grasp the Singular Infinite One, blessed is He, through the *Mitzvot* that they performed in this world, each *mitzvah* in its particular way, and thereby come to know *HaShem* and how He conducts His world. They derive infinite pleasure from this knowledge, such as the statement,¹³ “It is better that he be judged so that he may enter the World to Come.”

וכמו שהתגלות הנשמה באברים אינו באופן אחד ומ"מ הכל הוא גלוי הנשמה, וזהו עקר האדם דוקא בכל רמ"ח אברים אז נק' אדם שלם בכל השלמות. וכך הוא למעלה כמאמר {הק' תקו"ו יז, א-ב} אנת הוא

This is analogous to how the soul is expressed in the limbs of the body. It is not expressed in the same way in each organ. Nonetheless, it all is a revelation of the same soul. It all is the very same person and it is impossible to view the various expressions of that person as anything independent of him. On the

¹⁰ Tikkunei Zohar, Tikkun 30 74a

¹¹ Commandment

¹² Malachi 3:6

¹³ Talmud Bavli Chagigah 15b

כְּנִשְׁמַתָּא לְגוֹפָא כּוֹ, רַמ"ח מ"ע נְקִ'
 גּוֹפָא רַמ"ח אֲבָרִים כּוֹ,

contrary, a person can only be considered to be whole if all his 248 organs and 365 sinews are functioning properly, as they should be. Similarly, *HaShem* may be compared to the soul in the body, so to speak, because as it states, “You are in them all,” as explained in the *Patach Eliyahu* introduction to *Tikkunei Zohar* at length.¹⁴

וּבַחֵי כֹחַ הַבְּטוּל לֹא ס"ב הַמְאִיר
 בְּכַאוֹ"א מִיִּשְׂרָאֵל וּבְכֹל מַצְוָה בְּפֶרֶט
 נְקִ' "נִשְׁמָה" שְׁבִמּוּחַ הַחֲכָמָה כ"ח
 מ"ה וּד"ל. וְצִרְיָן שְׂאִיר אֹר וְחַיּוֹת
 אֱלֹקֵי בְּכֹל הַפְּרָטִים, בְּאִפְּן שַׁעֲי כָּל
 הַפְּרָטִים וְאוֹפְנִים שׁוֹנִים -

The ability to be totally given over to and nullified to *HaShem*, the Singular Infinite One, blessed is He, shines in every Jew and in all the Mitzvot that he does, which are the 248 limbs of the King.¹⁵ This is referred to as the *Koach Ma"H* (כח מ"ה), the power of nullification, which is the *Neshamah* level of the soul.¹⁶ This ability of the soul to be totally given over and nullified to *HaShem*, which is called the *Koach Ma"H* (כח מ"ה) of the soul, is made up of the same letters as the word *Chochmah-Insight* (חכמה), which is the ability that resides in the brain to have Godly insight. This Godly vitality should grow and radiate until it permeates all aspects of life.

דְּהִינּוּ סִכְהַ תְּפִלִּין וְכֹל הַמְצוֹת - לֹא
 יְהִי נִרְאָה מִצַּד הַמְשַׁכְּתוֹ רַק
 אֱלֹקוֹת, וְעִי"ז יְהִי מְכוּן לְשִׁבְתוֹ ית',
 כְּמוֹ אֲבָרֵי הַגּוּף שֶׁהֵן מְכוּן לְהַנְשַׁמָּה,
 אִז עַשׂ זָאל קַעֲנִין אֵן גִּיזְעָהֵן וּוְעִרְיִן
 ע"י הַמְצוֹת כְּמוֹ אָדָם שֶׁלֵּם בְּרַמ"ח
 אֲבָרִים.

This means that when performing the *Mitzvot* of *Sukkah*, *Lulav*, *Tefillin* or any other *Mitzvot*, which are the 248 the “Limbs of the King,” they should literally be permeated with Godliness, until one is aware of them as pure, unadulterated Godliness and nothing else. When the *mitzvot* are performed in such a manner, they become a fitting home for *HaShem* to dwell in, in the same way that the limbs of the body house the soul. When one performs the *mitzvot* in this way, he will begin to see the 248 *Mitzvot* as one single,

¹⁴ Introduction to *Tikkunei Zohar*, 17a-b

¹⁵ *Tikkunei Zohar*, *Tikkun* 30 74a

¹⁶ See *Shaar HaEmunah* p. 59

unified and whole person with 248 limbs—as stated,¹⁷ “And upon the likeness of the throne there was the likeness of the appearance of a man upon it.”

וְזֶהוּ "וְעַל הַכִּסֵּא דְמוֹת כְּמִרְאֵה אָדָם" (יְחֻזְקָא לֵא, כו), וְיֻבְּן זֶה בְּכַאוֹ" א מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁנֶּק' "כִּסֵּא" לְהִשְׁרָאֲתוֹ יֵת' ע"י הַתּוֹמַצ' שֶׁנֶּק' "אָדָם", כִּי הַתּוֹרָה הִיא חֻכְמָתוֹ יֵת', וְרַמ"ח מ"ע הֵן רַמ"ח אַבְרָיִם, בַּחֲוֵי אֹר וְכֻלֵּי. כִּי הַתּוֹרָה הִיא בַּחֲוֵי "אֹר" כַּמ"ש {מִשְׁלֵי ו, כג} "וְתוֹרָה אֹר", וְהַמִּצְוֹת הֵן בַּחֲוֵי "כְּלִים" לְאֹרוֹ יֵת' 6. וְזֶהוּ "וְעַל הַכִּסֵּא דְמוֹת כְּמִרְאֵה אָדָם", שֶׁהֵן תּוֹרָה וּמִצְוֹת שֵׁישׁ בְּאֵמֶת בְּכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל וְד"ל.

וְחֵיּוֹת הַקֹּדֶשׁ הַנוֹשְׂאוֹת אֶת הַכִּסֵּא הוּא בַּחֲוֵי חֵיּוֹת אֶלְקוֹת שְׁמַאִיר בְּכַאוֹ" א מִיִּשְׂרָאֵל, שְׁנוֹשְׂאוֹת הַכִּסֵּא עַד עֲצָמוֹת א"ס ב"ה, כִּידוּעַ שְׁשָׂרֵשׁ הַמִּצְוֹת הוּא בְּעֲצָמוֹת א"ס ב"ה דְּוָקָא. לְמִשְׁלַל כְּשֵׁישׁ חֵיּוֹת בְּכָל הָאֲבָרִים יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת דְּבַר שְׁנוּגֵעַ לְעֵצִים הַנֶּפֶשׁ. נִמְצָא שֶׁהָאֲבָרִים הַגְּשָׁמִיִּים גְּדוּלִים מְאֹד וְחֵיּוֹת שְׁבַעְרָבִים.

This is the true and simple meaning of the “Likeness of the appearance of a man,” in Ezekiel’s vision of the Divine Chariot, which is called the, “Man of Holiness”. In each and every Jew there is a throne, so to speak, upon which *HaShem* can reside. This is accomplished through the fulfillment of the 248 positive *Mitzvot*-Commandments. The *Torah* is called light, as it is the wisdom of *HaShem*, and the 248 positive commandments are the vessels for the light of *HaShem*. Thus, the *Torah* and the *Mitzvot* are like body and soul, both of which exist in the soul of every Jew.

The angels are called the *Chayot Hakodesh*, which can be read as “The Holy Animals” or “The Holy Vitality.”¹⁸ They support the throne and represent the holy vitality of Godliness that flows within each and every Jew. The *Chayot Hakodesh* uplift the throne, until it reaches all the way to *HaShem*, the Essential Self of the Singular Infinite One, blessed is He and blessed is His name. After all, *HaShem* Himself, the Singular Infinite One, is the source and Giver of the *Mitzvot*. This is analogous to the fact that when the limbs and organs are animated with life, they can perform acts that benefit the soul in a tangible way, which the soul cannot accomplish on its own without them. In this sense, the limbs and organs, which are

¹⁷ Ezekiel 1:26

¹⁸ The word *Chayot*-חיות-animals can also be read as *Chayoot*-חיות-Vitality.

physical, are greater than the spiritual life-force that animates them.

אָבֵל יֵשׁ אַפֵּן אַחַר שְׁאוֹר וְחַיּוֹת
הַמִּתְפַּשֵּׁט בְּהֶאֱבָרִים הוּא לְמַעְלָה,
שֶׁהָרִי כ"ז אֵינוֹ אֶלָּא כְּשֵׁי שְׁחֵי
בְּהֶאֱבָרִים, אָבֵל בְּאֶבֶר מֵת אֵינוֹ יָכוֹל
לְעֲשׂוֹת כְּלוּם וּד"ל (כִּי אִם בְּלִי כְּלִי
אֵינוֹ גְּלוּי, וְכִלְי בְּלִי אִם בּוֹ חַיּוֹת
כָּלֵל וּד"ל).

However, the limbs only have this ability if they are alive, because obviously, a dead limb cannot do anything. In this sense, the life-force that animates the limbs is the greater of the two. Ultimately, the soul and the body need each other to truly benefit, for after all, light without the medium of expression reveals nothing, and the medium without the light to express is dark and lifeless.

וְהִנֵּה כְּמוֹ שְׂמִיבָר לְמַעְלָה
שֶׁהַמְּחַבֵּר הַמְּבָרִיחַ מִן הַקֶּצֶה אֶל
הַקֶּצֶה הוּא חוּט הַשְּׂדֵרָה, אֵף שְׂאֵינוֹ
נִמְנָה לֹא בְּרַמ"ח אֲבָרִים וְלֹא בְּשֶׁס"ה
גִּידִים, וְכֵן הוּא קָאֵן שֶׁהַתְּפִלָּה הוּא
הַמְּחַבֵּר שְׂיִהְיֶ' בְּחַי" מְרֵאָה אֲדָם"
דְּקִדְשָׁה הַנֶּ"ל (וּח"י בְּרִכּוֹת דְּשִׁמו"ע
הֵן בְּחַי" ח"י חֲלִיּוֹת כִּידוּעַ {בְּרִכּוֹת
כח, ב}), וְע"כ נִפְסַק חוּט הַשְּׂדֵרָה
נִפְסַק הַחֲבוּר וּד"ל.

Now, the connection between the light and the vessel, the soul and the body, which unites the highest level to the lowest level, is the spinal cord—although it itself is not counted among the 248 limbs and 365 sinews. Similarly, a person can only attain the holy “Likeness of a Man” through the unifying power of prayer. It is in this sense that the eighteen blessings of the *Amidah* prayer are called the eighteen vertebrae and nerve coils of the spinal cord,¹⁹ and as previously explained, the severing the spinal cord means certain death.

ג) Chapter 3

וְהִנֵּה כ"ז אִם נִפְסַק הַחוּט, דְּהֵינּוּ
כְּשִׂאֵינוֹ מִתְפַּלֵּל כָּלֵל ח"ו. אָבֵל יֵשׁ
עוֹד אַפֵּן שֶׁהַחוּט הוּא בְּשִׁלְמוֹת, רַק
שֶׁהוּא מִתְחִיל לְהִתְיַבֵּשׁ (בְּל' אֲשַׁכְּנִי
דְּאֵרִינ) ח"ו, הַגֵּם שֵׁי עֲדִין אֵינּוּ
לְחִלּוּחִית, אָבֵל סוּף כָּל סוּף יָכוֹל
לְמוֹת מִזֶּה כִּידוּעַ. וּבִזְוָה הַאֲפֵן יֵשׁ ג"כ
בְּעוֹר"ר, דְּהֵינּוּ כְּשִׂמְתְּפִלֵּל בְּלֹא שׁוּם
הַתְּפִעּוֹת אִם וְחַיּוֹת, בְּכָל יוֹם
בְּשׂוּה כְּאֲתִמּוֹל כְּהַיּוֹם, וְאֵין לוֹ

This is the state of a person who does not pray at all, in that he suffers spiritual death. Now, there is another malady, wherein the spinal cord is still intact, but has become dry, God forbid. Even if there still is some moisture, if it becomes too dry a person can eventually die. Likewise, due to our many sins, there is a kind of prayer in which there is no feeling or vitality. In other words, yesterdays prayers were exactly like todays prayers and tomorrows prayers will be the same as today. The prayers lack passion, which is like the

¹⁹ Talmud Bavli, Brachot 28b.

בְּתַפְלָה שׁוֹם חַיּוֹת (הַיֵּק' בַּל' אֲשַׁכְּנֶנּוּ קוּוּעַל), שֶׁנֶּק' "שֶׁקִּיָּא דְאִילָנָא", כְּמָא' (הַק' תִּקּוּ"ז שֶׁם) "אֲנַתְּ הוּא דְאֲשַׁקִּי לְאִילָנָא בְּהוּוּא נְבִיעוּ דְאִיהוּ כְּנִשְׁמַתָּא לְגוּפָא."

כִּלְלוּ שֶׁל דְּבַר, כְּשֶׁאִינן לוֹ בַחֲלֵי הַזֹּאת בְּתַפְלָה נַעֲשֶׂה נִפְרָד גְּמוּר מֵאֲתוֹ ית', שְׁזֵהוּ בַחֲלֵי מֵתָה אוֹ שְׁבוּרָה. וְכִמ"ש (יִרְמִי' ב', יג) "אוֹתֵי עֲזוּבוּ מִקּוֹר מֵיִם חַיִּים לְחֻצֵב לְהֵם בְּאֲרוֹת נִשְׁבְּרִים" כּו', לְמַשָּׁל כִּלְי שֶׁנִּשְׁבְּרָה אֵינָה רְאוּיָ עוֹד לְתִשְׁמִישָׁה הַרְאִשׁוֹן.

וְכָךְ יוֹבֵן לְמַעֲלָה, דְּהֵינָה כָּל הַרְמ"ח אֲבָרִים וְשֶׁסָּ"ה גִידִים שֶׁבְּכֹא"א מִיִּשְׂרָאֵל הֵם כָּלִים לְאוּרוֹ ית', שְׁעַל-יָדָם יְהִי גְלוּי אֲלֵקוֹת וִיהִי' "כְּמִרְאָה אָדָם" דְּקִדְשָׁה כְּנ"ל, וְצָרִיךְ בְּכָל יוֹם לְהוֹסִיף אוֹר הַקִּדְשָׁה ע"י הַתַּפְלָה.

אָבֵל אִם אֵינוֹ מוֹסִיף כַּח בְּקִדְשָׁה, הֵגֵם שְׁמֵתִפְלֵל עַב"פ, אָבֵל הָרִי זֶה כְּמוֹ שְׁדָרָה יִבְשָׁה כְּנ"ל, וְיִכּוֹל לִפְלֵ לְגַמְרֵי עַד שְׁאוֹל תַּחֲתִית וְלֵהִיּוֹת נִפְרָד לְגַמְרֵי מֵאֲתוֹ ית'. וְזֵהוּ נֶק' כָּלִים נִשְׁבְּרִים ח"ו, שֶׁהוּא הַפּוֹךְ הַקִּדְשָׁה,

water that makes the tree²⁰ grow. This is as stated,²¹ “You are the One that waters this tree with flowing water... which is like the soul to the body,” as explained in the *Patach Eliyahu* introduction to *Tikkunei Zohar*.

The main point here is that without prayer, a person becomes detached from *HaShem*, blessed is He. This is a state of spiritual death and of being spiritually broken or shattered, as it states,²² “They abandoned Me, the source of living water, to dig broken cisterns for themselves, that cannot hold water.” Physically, this is comparable to a receptacle: if it is broken, it is no longer a fit vessel and can no longer serve its original purpose, God forbid.

So too, the 248 limbs and 365 sinews of the body of every Jew, exist to be instruments to reveal Godliness and to serve as receptacles for *HaShem*'s light. It is through this that a person can assume the holy likeness of a Man, as explained before.

Nonetheless, if one does not increase the strength of holiness through his prayers, even if he goes through the motions of praying, it is like having a dry spinal cord. Such a prayer will not prevent him from falling into the lowest depths of the abyss, God forbid. He might become egocentric and detached from *HaShem*. This state is metaphorically referred to as dead or broken vessels, God forbid, which is completely contrary to holiness.

²⁰ That is, the *Sefirot* of holiness and the “Man of Holiness.”

²¹ Introduction to *Tikkunei Zohar* 17a.

²² Jeremiah 2:13

וְאִינוּ שׁוֹרֵה בְּזֶה מִיָּם עֲלִיוֹנִים
 דְּקִדְשָׁה (כּמ"ש [בִּירְמִי' שָׁם] אֲשֶׁר
 לֹא יִכְלוּ הַמַּיִם). אִם לֹא ע"י תְּשׁוּבָה
 בְּאֵמֶת, מְשׁוּם דְּתְשׁוּבָה קִדְמָה
 לְעוֹלָם {פְּסָחִים נר,א}, דְּשֶׁרֶשׁ
 הַתְּשׁוּבָה הוּא בְּדֶרֶךְ אֹר חוֹזֵר
 וּמִגִּיעַ לְמַעְלָה מִמְקוֹר כָּל הָעוֹלָמוֹת
 לְמִלְאוֹת כָּל פָּנִים וְעוֹן וְחֶטָּא
 וְד"ל

In such a person, the supernal life of holiness cannot reside without the him first undergoing true *Teshuvah*-repentance. This is possible, because *Teshuvah*-repentance preceded the creation of the world and *HaShem*'s desire for *Teshuvah*-repentance is the original motive for the world.²³ Before the world was created, *HaShem* created *Teshuvah*-repentance. This is because the source of *Teshuvah*-repentance functions in the manner of a rebounding light,²⁴ which reaches higher than the source of all the worlds themselves. This allows *Teshuvah*-repentance to repair all blemishes, sins, and errors. This will suffice for the understanding.

[Summary of chapters 1-3: *Torah* study and the fulfillment of the *Mitzvot*-commandments are vessels or receptacles for Godliness—like the body to the soul. However, they require prayer to connect them to *HaShem*. Without prayer, they remain detached from Him—similar to how the spinal cord and nerves connect the body to the soul. Without prayer even one's *Torah* and *Mitzvot* remain detached from *HaShem*, and one's pursuits become completely self-centered.]

ד Chapter 4

וְאַחַר שֶׁנִּתְבָּאֵר גְּדוּל מַעְלַת הַתְּפִלָּה
 וּפְעֻלָּתָהּ, וְלִהְיוֹךְ שְׁבֵלָא תְּפִלָּה הוּא
 נֶחֱשֵׁב כְּמֵת גָּמוֹר כִּנ"ל, יֵשׁ לְהַבִּין
 הַיֵּאֵר עוֹשֵׂין זֶה בְּתְפִלָּה.

From all the above we may understand the importance of prayer and what is accomplished by it, and we may also understand the effects caused by lack of prayer. Thus, we must now understand how exactly prayer accomplishes this and what we must do to accomplish it.

וְהִנֵּה כְּתִיב {וְאֶתְחַנֵּן ד, לט} "וַיִּדְעַת
 הַיּוֹם וְהִשְׁבַּת אֶל לִבְבָּךְ כִּי הוּא
 הַיָּלְקִים", וְכְתִיב {דְּה"י א כח, ט}

To explain, it is written,²⁵ "You shall know this day and set it upon your heart that

²³ Talmud Bavli Pesachim 54a.

²⁴ *Or Chozer*

²⁵ Deuteronomy 4:39

"דע את אלקי אביך ועבדהו". הנה
 איתא בגמ' (תענית ב, א) עבודה זו
 תפלה. והנה בתבת "עבודה" יש ב'
 פרושים,

HaShem, He is God." Similarly, it states,²⁶
 "Know the God of your father and serve Him
 with all your heart." The Talmud explains,²⁷
 "Service of the heart refers to prayer." The
 word *Avodah*, meaning "service" or "work,"
 has two implications:

הא' עבודה לשון גלוי, למשל
 כשצריך לגלות ולהוציא דבר מתוך
 דבר שכלול שם בהעלם, וצריך
 להוציא הדבר מההעלם אל הגלוי,
 כמו כח הצומח שישנו בהעלם
 בהארץ כח זה להצמיח כל מיני
 פרות וכל מיני תבואה, ואעפ"כ
 צריך לזה עבודה. אבל בשדה שלא
 נעבדה כמו שהיא, לא יצמח בה
 אלא עשבים וכל הדברים שאינם
 נצרכים ואינם ראויים לאכילת אדם
 כלל, וכדי שיצמח ויגדל בה מיני
 פרות ותענוגים שיש בכח הקרקע
 בהעלם, צריך לזה עבודה עד
 שיתגלה כח הצומח שבה בהעלם.
 וזהו ענין "עבודה" לשון גלוי, אבל
 הדבר בעצמו נשאר כמו שהי',
 הקרקע נשאר קרקע כמו שהיתה.

1.) The work of cultivating and revealing
 hidden potential.

[2.) Creative work that transforms the product
 into something new.]

Work that cultivates and reveals the hidden
 potential in another thing is like working the
 earth. The earth has the potential to grow and
 produce all sorts of fruits and grains. Yet, if
 one simply leaves the land to grow produce on
 its own, it will only produce thorns and
 thistles, unfit for human consumption. To
 grow enjoyable grains, fruits and vegetables

— the potential for which is already in the
 ground — one must work and cultivate the
 land until it brings forth what it is truly
 capable of producing. This is work (*avodah*)
 in the sense of revealing. However, the object
 that is worked on remains the same—the earth
 remains earth as before. [Only its product has
 changed.]

אבל אפן הב' בעבודה מלשון עורות
 עבדים, שהדבר בעצמו נשתנה
 מכמו שהי'.

However, there is another kind of work
 (*avodah*), that transforms the object, such as
 the working of tanning leather.²⁸ In this case,
 the object itself is transformed.

וכן הוא בכל אחד ואחד מישראל,
 אף על פי שהוא מלבש בגוף ונפש
 הבהמית, מ"מ יש בו כח להיות בטל

So too with every Jew—although he is
 invested in a physical entity; a body and
 animal soul, nevertheless, inside him is the

²⁶ Chronicles I 28:9

²⁷ Talmud Bavli, Taanit 2a

²⁸ Talmud Bavli, Shabbat 49b.

בתכלית לאלקות, שע"ז נתוסף
בחי' תענוג בו ית', עד שיהי' נכלל
בבחי' "אדם" דקדשה,

דהינו כמו שהלחם בגשמיות
כשיאכל אותו האדם הרי יתאחד
עם עצם החיות שלו ממש, כך צריך
להיות הבטול וההתכללות באדם
דקדשה עד שלא יהי' נחשב לאיזה
מהות.

וכמאמר רז"ל "ישראל מפרנסין
לאביהם שבשמים" 7 כו', שיהי'
בבחי' צמיחה הראוי לאכילת אדם
דקדשה, ונקרא גם כן (תהלים קד,
יד) {להוציא לחם מן הארץ, וצריך
לזה עבודה ויגיעה [להוציא לגוין]}.

אבל בלא עבודה ויגיעה וואקשט
דאס איין "יש" 8, שהוא הפוך
מאכילת אדם דקדשה.

בכך, צריך לזה עבודה, שהוא
מלשון גילוי, לגלות מה שנמצא
בהעלם בתוך ה"יש" ולבררו,

וע"כ יש ל"ט מלאכות, שהוא רק
[איך להוציא בחי' בח הבטול הנ"ל]
להרחיק עצמו מה"יש".

ability to be nullified to Godliness. Through
this he can bring pleasure to *HaShem*, to the
point that he can become one with the "Man
of Holiness."

This is comparable to eating—the physical
food becomes one with the essence of his
life-force to the point that they become
inseparable. So too, each of us must become
completely nullified to the "Man of Holiness"
to the point that we cannot be considered
anything other than holiness.

This idea is expressed by the Sages, who
stated,²⁹ "The Jewish People give sustenance
to their Father in Heaven." This is comparable
to growing food from the ground—produce
that is fit for human consumption, in this case
for the "Man of Holiness." This is also
called,³⁰ "Bringing forth bread from the
earth." However, this requires toil and effort.

Without hard work, a person will grow into a
self-centered being, which is the opposite of
the "sustenance" befitting the "Man of
Holiness."

Therefore, a person must toil and exert
himself in the service of *HaShem*, working in
the sense of revealing; to reveal the latent
Godliness hidden in what seems to be a
separate entity and to refine this entity so that
it can express Godliness.

This process is called "The thirty-nine forms
of work" [that were necessary to construct the
Holy Temple and that are forbidden on
Shabbos]. Through this labor one escapes his
egocentricity.

²⁹ Zohar VaYikra 7b

³⁰ Psalms 104:14

אָבֵל אַפֵּן הֵב' הוּא שְׁהִישׁ בְּעֲצֻמוֹ
 יִתְהַפֵּר, כִּי מִצַּד אֱלֻקוֹת אֵין זולָתוֹ
 בְּאֵמֶת. וְזֶהוּ כְּפֵרוּשׁ הֵב' בְּ"עֲבוּדָה"
 לְשׁוֹן עוֹרוֹת עֲבוּדִים.

Afterwards, one must transform the ego itself into holiness. This is possible, because from the standpoint of Godliness there really is nothing else.³¹ This second level is work (*avodah*) in the sense of worked leather.

[To summarize: Prayer is the service of HaShem, which is called *Avodah* or work. We must serve HaShem in two ways: The first is by revealing our soul, transcending our ego and the material world, which is comparable to working the earth. The second is by transforming our ego and the world itself into something holy, which is comparable to tanning leather.]

Chapter 5 (ה)

וּכ"ז דֶּרֶךְ כָּלֵל. וְכַדִּי לְהַבִּין דֶּרֶךְ פִּרְט
 בְּאֵר הַיֵּטֵב, צָרִיךְ לְהַקְדִּים תְּכֵלִית
 הַמְכוּוֹן בְּבְרִיאַת הָעוֹלָמוֹת מֵאֵתוֹ
 ית', וְגַם לְהַבִּין הַיֵּאָךְ נִתְהַוֶּה בְּרִיאַת
 כָּל הָעוֹלָמוֹת, מֵאַחַר שְׁבָאֵמֶת הוּא
 פְּשוּט בְּתֵכֵלִית הַפְּשִׁיטוֹת שְׂאִינוֹ
 מֵעֵרֶךְ הָעוֹלָמוֹת. לְמִשָּׁל מִשָּׁכֵל גָּדוֹל
 יְכוּל לְהִתְצַמֵּם שֶׁכֵּל קָטָן
 שְׁבִקְטָנִים, שְׁעַב"פ הוּא מֵהוּת אֶחָד,
 רַק שְׁזֶה גָּדוֹל וְזֶה קָטָן, אָבֵל הַכֵּל
 בְּחֵי מֵהוּת שֶׁכֵּל.

Thus far we have explained the general effect of prayer. However, to understand this more clearly and in greater detail, an introduction is necessary concerning the purpose of creation. That is, we must understand why *HaShem* created all the worlds. Additionally, we must understand how it is even possible for worlds to exist when in truth *HaShem* is an absolutely simple unity and has no relationship to diverse and limited worlds. For example, it is possible for a great idea to be condensed into a very small idea, because they both are of the same quality and category, though one is greater and the other is smaller. Therefore, it is possible for one to be condensed into the other.

אָבֵל וְדֹאֵי שֵׁא"א לְהִתְצַמֵּם מִשָּׁכֵל
 עִמָּךְ לְבְחֵי דוּמִים, זֶה א"א אֶפְלו ע"י
 רַבּוּת צְמֻצוּמִים, אַחַר שְׂאִינוֹ עֵרְכוֹ
 וּמֵהוּתוֹ. וְכֵכָה כְּבִיכוֹל לְמַעֲלָה

In contrast, it is impossible for a deep concept to become an inanimate object. No amount of condensing—even an infinite series of condensations—will accomplish this, because

³¹ In other words, through the toil in the thirty-nine forms of labor one transforms their seemingly separate existence and reveals the true reality that *HaShem* is *One-HaShem Echad*-ט"ל תחיה-יהויה אה"ד which has a numerical value of 39, and is known as the dew of life-ט"ל תחיה-39, which is the aforementioned aspect of Godly vitality. See our translation of the famed *Ginat Egoz* by Rabbi Yosef Gikatilla, translated as *HaShem Is One*, as well as *Talmud Bavli, Taanit 4a*.

שְׁהוּא א"ס פְּשוט בְּתַכְלִית
הַפְּשִׁיטוּת, וְאִפְלוּ אִם יִתְצַמֵּץ הָרִי
אֲחֵר כָּל הַצְּמִצּוּמִים הוּא א"ס שְׂאִינוּ
בְּגֵר גְּבוּל, וְהֵיִאךְ נִתְהַוֶּה בְּחַי' גְּבוּל,
שְׂאִינוּ מֵהוּת אֶחָד.

the two are not of the same category of existence and bear no relationship to each other whatsoever. So too Above, the Singular Infinite One, *HaShem*, is an absolutely simple unity, and even when He limits and contracts Himself, the product will remain infinite. This is because Infinity is not of the same category of existence as limited beings and they bear no relationship with each other. If so, how can a limited being, that is a completely different kind of being, come into existence?

וְהִתְרוּץ ע"ז, לְפִי שֶׁהוּא כָּל יָכוֹל
וְהוּא שְׁלֵם בְּכָל הַשְּׁלֵמוֹת, וְיָדוּעַ
דְּפִרֹשׁ שְׁלֵמוֹת הֵינּוּ שְׂאִין שׁוּם
חֶסְרוֹן, וְאִם לֹא הִי' מִמֶּנּוּ אֶלָּא גְלוּי
אִין-סוֹף אִין זֶה שְׁלֵמוֹת, דְּפִרֹשׁ
שְׁלֵמוֹת הֵינּוּ שֶׁהוּא נוֹשֵׂא ב' הַפְּכִים
בְּנוֹשֵׂא אֶחָד,

The answer is that *HaShem* is absolutely omnipotent and all-powerful, and He is perfect in every way. Perfection means that He has no lacking whatsoever. Thus, if He could only reveal the Infinite without limit, this in itself, would not be imperfection. The meaning of perfection here is that he possesses all opposites at once.

דְּהֵינּוּ כְּמוֹ שְׂכַחוּ בְּגְבוּל כְּכֹה מִמֶּשׁ
כַּחוּ בְּלִי גְבוּל, וְכְמוֹ שְׂכַחוּ בְּלִי גְבוּל
כְּכֹה מִמֶּשׁ כַּחוּ בְּגְבוּל בְּלִי שׁוּם
שְׁנוּי, 9 וְיָכוֹל לְמַצּוֹא מִמֶּנּוּ בְּעֲלִי
גְבוּל בְּלִי שְׁעוֹר, וְאִין בּוֹ שְׁנוּי בְּגְבוּל
כְּמוֹ שֶׁהוּא בְּבַחֲוִי בְּלִי גְבוּל, כְּמֵאמֹר
{מִלְאָכִי ג, ו} "אֲנִי הוּי' לֹא שְׁנִיתִי",
{וּבְנִסָּח הַתְּפִלָּה} "אֲתָה הוּא קִדְם
שְׁנִבְרָא הָעוֹלָם וְאֲתָה הוּא מְשֻׁנְבְּרָא
הָעוֹלָם" בְּלִי שׁוּם שְׁנוּי.

His ability is thus equally expressed in the limited as it is in the unlimited. Precisely as great as His ability is to act infinitely, so is his ability to act finitely, and there is no difference to Him between the two.³² He can create an unlimited number of finite beings, yet He remains the same in the finite as He is in the infinite, as it says,³³ "I am *HaShem*, I have not changed," and,³⁴ "You are He before the world was created, You are He after the world was created." *HaShem* therefore remains the same with absolutely no difference or change in Him from before creation or after creation.

וְהֵיִאךְ הוּא בְּאֵמֶת אִין זֶה בְּכַח
הַנְּבִרָא לְהַשִּׁיג, רַק יִשְׂרָאֵל מֵאֲמִינִים

It is impossible for a created being to fully comprehend this, nevertheless, the Jewish

³² See Avodat HaKodesh Vol. 1, Ch. 8, and Derech Emunah Ch. 2.

³³ Malachi 3:6

³⁴ Liturgy of the morning prayers.

בְּנֵי מַאֲמִינִים, וְיֵשׁ לָנוּ כַּח זֶה בִּירְשָׁה
מֵאֲבוֹתֵינוּ לְהֶאֱמִין זֶה בְּאֶמוּנָה
חֲזָקָה כְּאִשֶּׁר עֵינָיו רוֹאוֹת מִמֶּשׁ,

כמ"ש ברע"מ משפטים קטז, ב)
בְּעֵינָא דְלַבָּא אֲתַחֲזָא (א איד קען
דער הערין אין הארצען וויא ער איז
"אין עוד מלברדו" [ואתחנן ד, לה]
בְּאֶמְתָּ, וְיֵיא קְדָם הַבְּרִיאָה כֵּן עֲתָה
בו' וד"ל.) 10

וְהִנֵּה הַמְּמַצְעִים בְּזֶה הוּא חֲכָמָתוֹ
וּבִינְתוֹ וְדַעְתוֹ ית'. וְהִגֵּם שֶׁהֵם כְּמָה
מִיְנֵי צְמֻזוּמִים עַד שְׁנִתְהוּהָ בַּחֲי'
חֲכָמָה, כִּי כְמוֹ שֶׁהוּא רְחוֹק וְאִינוּ
בְּעֶרְךָ מְגֹבֹל גִּשְׁמִי, כֵּךְ הוּא רְחוֹק
וְאִינוּ בְּעֶרְךָ מְבַחֲחֵי חֲכָמָה שְׁנוּכֵל
לוֹמַר כָּלֵל לְגַבִּי ית' בַּחֲי' חֲכָמָה, 11
אֲךָ זֶה אָנוּ יְכוּלִים לוֹמַר שְׁבַשְׁלָמוֹתוֹ
נִכְלָל ג' כ' בַּחֲי' חֲכָמָה. וּמְבַחֲחֵי
חֲכָמָה נִתְהוּוּ עוֹלָמוֹת בְּעֵלֵי גְבוּל
כמ"ש (תהלים קד, כד) "כֵּלָם
בַּחֲכָמָה עָשִׂיתָ",

כִּי הַחֲכָמָה הוּא רֵאשִׁית הַגְּלוּי
מֵאוֹר"ס ב"ה. 12 וּבַחֲכָמָה כְּלוּלִים
בָּהּ כָּל הָעוֹלָמוֹת בְּתַכְלִית הַבְּטוּל
בְּדֶרֶךְ כָּלֵל, מִפְּנֵי שֶׁהַחֲכָמָה הוּא כ"ח
מ"ה [רע"מ צו כח, א] דְּהֵינּוּ גְלוּי כַּח
הַבְּטוּל מֵאוֹר"ס ב"ה.

People inherently sense this truth through the faith we have inherited from our fathers and they from their fathers—and this sense is as strong as if we saw it with our very eyes.

This is actually the case, as it says,³⁵ “With the (mind’s) eye that is in their hearts they perceive everything.” A Jew can therefore perceive in his heart that “There is nothing but Him alone,”³⁶ even now, just as it was before the creation of the world. This will suffice for the understanding.

However, the intermediaries through which *HaShem* creates the world are His wisdom, understanding, and knowledge (*Chochmah, Binah, Daat*) even though there are infinite contractions³⁷ in order to create wisdom from Him, because *HaShem* is just as far and removed from wisdom as He is from physicality. If so, how can we attribute wisdom to *HaShem*? Nevertheless, we **can** say that being that *HaShem* is perfect and complete, He **also** possesses wisdom. Through this wisdom *HaShem* creates finite worlds, as it states,³⁸ “You created them all with wisdom, the earth is filled with Your creatures.”

This is because wisdom is the first revelation of the Singular Infinite One, blessed is He, as known.³⁹ In wisdom (*Chochmah*), all of the worlds exist as a general abstract potential and are completely nullified to Him, because wisdom (*Chochmah*-חכמה) is the ability to be nullified and transparent to Godliness (*Koach*

³⁵ Zohar Mishpatim 116b

³⁶ Deuteronomy 4:34

³⁷ See Tanya, Shaar HaYichud V’HaEmunah, 9, and Likkutei Amarim 2.

³⁸ Psalms 104:24

³⁹ Torah Ohr, Megillat Esther 90a.

Ma”h-m”h), as we said before. In other words, wisdom is the revelation of the ability to be nullified and transparent to the Singular Infinite One, blessed is He.

כי מצד עצמותו כמו שהוא שאינו
מלבש בחכמה, אינו נופל גם לשון
בטול, כי מה יהי בטל אחר שאין
עוד זולתו,

This concept is only revealed through wisdom, because from the viewpoint of the Essential Self of the Singular Infinite One, blessed is He, He transcends wisdom, and it is impossible to say that something is nullified to Him. After all, there is nothing to be nullified to Him, since there is only Him alone.

וגם אפלו בחכמה א"א לומר שיש
שם איזה מהות ואותו מהות בטל
אח"כ. אלא הוא עד"מ כנפש האדם
שכלולה מכל הכחות שבגוף בגלוי,
שאנו מכרחים לומר בן אחר שאנו
רואים הכחות באברי הגוף כמו כח
הראיה בעין בו, והרי הגוף מצד
עצמו הוא בחי' דומם,

Even in wisdom, we cannot say, God forbid, that some entity has existence and then becomes nullified to *HaShem*. Rather, it is comparable to how the soul contains all the faculties that are subsequently openly expressed in the body. Although we see all the faculties as they are expressed in the body, nevertheless, we understand that the body itself is completely inanimate (without the soul).

אלא צ"ל שהם מהנפש, ואעפ"כ אז
איך וועל זוכין 13 בנפש איזה כח
פרטי שאנו רואים בגוף, כמו כח
הראיה וכדומה, בודאי לא תמצא.

Therefore, we must conclude that any consciousness and faculties must come from the soul. Yet, were we to try and find any particular faculty in the soul as we see it in the body, such as sight or any other faculty, we surely would not find it in the soul.

וכך הוא למעלה, אחר ש"כלם
בחכמה עשית" מכרח שבחכמה
כלולים כל העולמות, דהינו
מלאכים ונשמות וג"ע עליון וג"ע
תחתון עד עוה"ז השפל עד שלשול
קטן שבבים, מ"מ א"א לומר
שבחכמה יש איזה מהות בפועל

So too Above, it states,⁴⁰ “You created them all with wisdom.” We must therefore conclude that all of the worlds are contained in *HaShem*'s wisdom, including all the angels and souls, the upper and lower aspects of the Garden of Eden and even this lowly world, down to the smallest creature in the depths of

⁴⁰ Psalms 104:24

מִמֶּשׁ אֶפְלוּ מֵעוֹלָמוֹת עֲלִיּוֹנִים,

ואעפ"כ צ"ל בהִקְרַח שְׁכַל הָעוֹלָמוֹת
כְּלוּלִים בְּחֻכְמָה מְטַעַם שֶׁהוּא
אֲמֻצָּעוֹת מֵאֵתוֹ יְיָ, וְהוּא יְיָ שְׁלָם
בְּכָל הַשְּׁלֵמוֹת. אַךְ מִצַּד גְּלוּי א"ס
שֶׁבְּחֻכְמָה אֵינוֹ נִכְרַ וְהַכֵּל שׁוֹהַ
לְפָנָיו, "קָטָן וְגָדוֹל שָׁם הוּא וְעַבְדּוֹ
חִפְשֵׁי מֵאֲדֹנָיו" (איוב ג, יט).

הַגַּם שְׁאֵחַר הַהִשְׁתַּלְשְׁלוֹת נִבְדָּל
מִדְרָגָה מִמְדְרָגָה, אֲבָל בְּחֻכְמָה
עֲצָמָה מִצַּד גְּלוּי א"ס שְׁבָה הַכֵּל
בְּטָל וְהַהִתְגַּלּוּת הוּא בְּבִינָה "אֲמָא
עֲלָא", 14 כְּמוֹ הוֹלֵד שֶׁנִּצְטִיר בְּבֶטֶן
הָאֵם כִּכָּה הַהִצְטִירוֹת בְּכָל הַפְּרָטִים
הוּא בְּבִינָה.

וְכִמוֹ שֶׁעֶקֶר הוֹלֵד הוּא מִטְפָּה
שֶׁבְּמוֹחַ הָאָב, רַק שֶׁבְּמוֹחַ הָאֵם אֵינוֹ
מֵהוֹת בְּפָנָיו עֲצָמוֹ וּבְבֶטֶן הָאֵם נִצְטִיר
וְיוֹצֵא לְגִלּוּי,

the sea.⁴¹ Yet, we cannot say that any actual distinct entities exist in *HaShem's* wisdom, Heaven forbid, not even the loftiest of spiritual entities.

Nonetheless, we must say that all of it exists in *HaShem's* wisdom in a higher, unified form, because this wisdom originates from *HaShem* and He is complete and whole in every way. Thus, when there is a revelation of the Infinite within *Chochmah*-wisdom, then one does not recognize the superiority of the rich over the poor, as the small and the great are all alike before Him, and the slave is thus free of his master.⁴²

Nonetheless, after the entire process of creation, every level becomes separate and distinct in a clear order and hierarchy. However, in *HaShem's* wisdom itself, everything is nullified due to the revelation of the Infinite. Because everything is still nullified in *HaShem's* wisdom, it therefore is only revealed in the next stage, *Binah*—*HaShem's* understanding. This stage allows for revelation, because it is called the Upper Mother⁴³ that forms all the details.

This is similar to how a child is formed in its mother's womb. Although the father⁴⁴ is the primary cause of the child's conception, still, the source of the child as it is rooted in the father's brain has no independent existence separate and apart from the father.

⁴¹ See Tur and Shulchan Aruch, Yore De'ah Hilchot Shchita 4:6, Shaar HaYichud VeHaEmunah Ch. 7.

⁴² Job 34:18, 3:19

⁴³ Pardes Rimonim, Shaar Erchei HaKinuyim, Binah.

⁴⁴ The power of *Chochmah*-Wisdom is called *Abba*-Father, whereas the power of *Binah*-Comprehension is called *Imma*-Mother.

כך הוא למעלה שבחכמה אין נפר
שום מהות, והגלוי הוא בבינה,
והנה הגם שההצטרות הוא בבינה
שהוא הגלוי, אעפ"כ מבאר בוזה"ק
[ויקרא ד, א] "אבא ואמא תרין רעין
דלא מתפרשין" דהינו היש והאין
הכל אפן אחר, ואינו נבדל ח"ו
להיות מהות בפני עצמו.

Similarly, Above, so to speak, in *HaShem's* wisdom, all entities are indistinguishable from their source. The revelation of these details occurs within understanding (*Binah*). Nevertheless, although understanding gives everything its form, which is already a revelation, the statement of the Zohar holds true that,⁴⁵ "The father and mother are two lovers that never separate." This indicates that the concrete existence and the abstract source are all one and cannot be separated (God forbid). Even the most concrete existence is not truly independent of its Godly source.

והנה המחבר הוא הדעת, וכמאמר
{משלי כד, ד} "ובדעת חדרים
ימלאו" כו'. כי שרש הדעת הוא
בעצמות א"ס ב"ה, ומצד העצם ה"ה
שלם בכל מיני השלמות, ועקר
רצונו שיהי נגלה בחי' שלמותו ית'
בפעל ממש, מפני שנתאנה להיות
לו דירה בתחתונים 15 ו"אין מלך
בלא עם" 16,

The connection between these two extremes is forged by *Da'at* – personal, intimate knowledge – as it says,⁴⁶ "With *Da'at*-knowledge the chambers are filled." This is possible because *Da'at*-knowledge stems from the Essential Self of the Singular Infinite One, blessed be He, and after all, His Essential Self is perfect and complete in every way. The primary desire and purpose in creation is that His perfection should be revealed and expressed in actuality, because the Holy One, blessed is He, desired a dwelling place in the lower world.⁴⁷ This necessitates the existence of creatures, for there can be no king without a people.⁴⁸

ולכן הצרך להתמצם בהתגלות
מדותיו ית' שהם הנק' [בדה"י א כט,
יא] "הגדולה והגבורה" כו' עד

Therefore, *HaShem's* light must contract further into His emotional attributes, which correspond to the six directions and the traits depicted in the verse,⁴⁹ "To you Hashem is the

⁴⁵ Zohar Beshalach 56a; Vayikra 4a

⁴⁶ Proverbs 24:4

⁴⁷ Midrash Tanchuma Naso 16; Tanya Ch. 36

⁴⁸ Rabbeinu Bachaye to VaYeshev 38:30

⁴⁹ Chronicles I 29:11

הַיְסוּד "כִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ",
 דְּהֵינּוּ ע"י הַצְּמִצּוּם יָכוֹל לְבֹא בְּגִלּוּי
 בְּמַלְכוּת לְהֵיוֹת מְחִי וּמְהוּה
 עוֹלָמוֹת בְּעֵלֵי גְבוּל, וְלִכְּנֵן נִק' הַיְסוּד
 "כָּל", "דְּאֶחִיד בְּשָׁמַיָא וּבָאָרְעָא", 17
 בְּאִפְּן שְׁ"שְׁמַיִם" בְּחִי' מִשְׁפִּיעַ
 וְ"אָרֶץ" בְּחִי' מְקַבֵּל אִיז גָּאָר נִיט אַפ
 גְּטִיילט. 18

greatness, the might, the beauty, the victory, the glory”, all the way until the attribute of *Yesod*-foundation, hinted at by the continuation of the verse,⁵⁰ “For You unite the heavens and the earth.” Through this contraction, *HaShem*’s revelation can then enter the attribute of *Malchut*-Kingship, which enlivens and creates finite worlds. This is why the attribute of *Yesod*-Foundation is referred to by the word *Kol*-everything, which in this instance, means that which unites the heavens and the earth.⁵¹ This creates a relationship between the spiritual heaven and the physical earth so that the heavens may influence and direct the earth.

כִּי שֶׁרֶשׁ הַיְסוּד הוּא ג"כ בְּעִצְמוֹתוֹ
 ית', ומְצַד עִצְמוֹתוֹ ית' אִין דְּבַר נִבְדָּל
 וְנִפְרָד ח"ו, וְלִכְּנֵן יָכוֹל לְהֵיוֹת גְּלוּי
 בְּעֵלֵי גְבוּל וְנִפְרָדִים לְפִי שְׁמִצּוּד
 עִצְמוֹ אִין דְּבַר חוץ מִמֶּנּוּ, כְּמַבְאָר
 בּוֹזֵה"ק [רע"מ קְדוּשִׁים פו, א-ב] לִית
 מֵאֵן דְּנִפְק מִמְּצִיאֹתוֹ לְבַר,

Once again, the ability to unite these opposites stems from *HaShem*’s Essential Self, which is manifest through the attribute of *Yesod*. That is, from the vantage point of His Singular Essential Self, nothing is separate or detached from Him whatsoever, God forbid. This allows for the revelation of *HaShem*’s light in a limited manner, giving the appearance of detached beings, though essentially this is not truly the case. From the vantage point of His Singular Essential Self there truly is nothing outside of Himself, as explained in the *Zohar*,⁵² “There is none that is separate from or outside of His Being.”

דְּהֵינּוּ כָּל מָה שְׂאָנּוּ רוֹאִים אִינּוּ
 מוֹסִיף עָלָיו רְבוּי וְשִׁנוּי, כִּי "אֲנִי הוּי"

This means that everything that we see adds no multiplicity and implies no change, God

⁵⁰ Zohar Bereishit 31a

⁵¹ See Chapter 36 of *Shaar HaYichud*, by the Mittler Rebbe, translated as *The Gate of Unity*, for the complete explanation of the attribute of *Yesod*, and why it is called *Kol*-כָּל, in that it transmits all of the influence from the attributes that precede it to the recipient *Malchut*-Kingship, which is called *Kalah*-כַּלָּה-the bride, who is the recipient of the influence.

⁵² Zohar Vol. 1, 76b.

לא שְׁנִיתִי, "הוּי הוּא הָאֱלֹקִים (בְּלִי שׁוּם שְׁנוּי) בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת - וּבְמִיָּם מִתַּחַת לָאָרֶץ - אֵין עוֹד".⁵³

forbid, as stated,⁵³ "I am HaShem, I have not changed." Even though the diminished revelation of *HaShem* that we perceive is called by the title *Elokim* (God), it is still all truly one with Him, because,⁵⁴ "*HaShem*, He is *Elokim*" and there is no change between them, as it states,⁵⁵ "In the heavens above and upon the earth below, there is none besides Him."

וְהִנֵּה זֶהוּ מִצַּד עֵצָם אֲלֻקוֹת שְׁגָם אַחַר הַבְּרִיאָה אֵין שׁוּם שְׁנוּי וְ"אֵין עוֹד מִלְּבָדוֹ" כְּמוֹ קֹדֶם הַבְּרִיאָה, אֲבָל אָנוּ רוֹאִים הָעוֹלָמוֹת לְדַבֵּר נִפְרָד. וְהִנֵּה כֵּן זֶה שְׁמַחֵי' וּמְהוּה הָעוֹלָמוֹת בְּאִפְּן זֶה דְּיוֹקָא שִׁיְהִי' נִרְאָה לְבַחֵי' יֵשׁ וְנִפְרָד נֶק' "שְׂכִינָה",²⁰ לְפִי שֶׁהוּא בְּחִי' כֵּן אֲלֻקֵי שְׁשׁוֹבֵן וּמְלַבֵּשׁ בְּבַחֵי' הַיֵּשׁ, מְחִי' צו זֵיין²¹ בְּאִפְּן שִׁיְהִי' נִרְאָה לְבַחֵי' יֵשׁ וְנִפְרָד.

It follows that the Essential Self of *HaShem* does not change as a result of creation and He remains exactly as He was before creation. Despite all this, we do perceive the world as something separate and apart from *HaShem*. The Divine ability to enliven and create something so that it will appear as something separate is called the *Shechinah*, which means the Indwelling Presence. This is the Godly force that dwells inside a creature to enliven it in a way that it appears to be separate. Therefore, we must understand and contemplate this well, to realize that creation is really not separate from Him at all. Rather, He is simply enlivening this being in a way that makes it appear independent.

וְהִיא בְּאֵמַת יְרִידָה שְׁאֵין כְּמוֹהָ, וּבּוֹדָאֵי יֵשׁ בְּזֶה מְכוּוֹן עֵמֶק, כִּי אֵין סֵדֶר מְלַךְ גָּדוֹל וְנוֹרָא לְהִיּוֹת עוֹסֵק בְּדַבְרִים פְּשׁוּטִים, וְהוּא יֵת' עוֹסֵק תָּמִיד לְהַחְיּוֹת וּלְהוֹוֹת הָעוֹלָמוֹת כְּמֵאִמֶר "בְּדַבֵּר ה' שְׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּי כָּל צַבָּאִם",

This is the ultimate descent for *HaShem* and it must therefore have a deep purpose and intent motivating it. After all, it is not the way of a great and awesome king to involve himself in petty, trifling matters.⁵⁶ However, *HaShem* is continuously involved in creating the worlds and renews the works of creation every day. *HaShem* creates the world with His speech, as

⁵³ Malachi 3:6

⁵⁴ Deuteronomy 4:35; 4:39

⁵⁵ Exodus 20:4; Deuteronomy 5:8

⁵⁶ Zohar Vol. 3, 149b.

it says,⁵⁷ “With the word of *HaShem* the heavens were made, and with the breath of his mouth all of its creatures.”

וּמַחֵי אֶפְלוּ קְלִפּוֹת וּסְט"א, כְּמוֹ כֵּל
אִישׁ אֶפְלוּ בְשֵׁעוֹסֶק בְּדַבָּרִים בְּטִלִּים
וְהוֹלְלוֹת וְלִיצְנוֹת, וּבְהִכָּרַח שֵׁשׁ
בְּזֶה מְכוּוֹן עִמּוֹן עִמּוֹן עִמּוֹן.

In this way *HaShem* even gives life to the *kelipos* (external husks) and the side of evil. This means that *HaShem* is creating each individual, including all of his foolishness, idle chatter, boasting, and mocking etc. at every moment. From the above, it is obvious that there must be some deep purpose and reason for the world’s existence.

(1) Chapter 6

וְהִנֵּה אִם אֵינוּ רוֹאֶה רַק הַיֵּשׁ, עַר
נַעֲמַט אֵן מַעֲרִיט וְוִיא עַר עֲטֵט 22
וְשׁוֹכַח עַל הַמְּכוּוֹן, זֶהוּ בַחֵי גְלוֹת
הַשְּׂכִינָה, וְהַמְּקַבְּלִים כְּנוּ זֶה בְּשֵׁם
"רַחֵל", וְיִכְרַחַל לְפָנֶי גִזְזִיהַ נְאֻלְמָה"
{יִשְׁעִי נָג, ז.} 23 וְלִהְבִּין זֶה, דְּהִנֵּה
בְּשַׁעַת בְּנִין הַבַּיִת בִּימֵי דָוִד וְשְׁלֹמֹה
הָיוּ כָּל הָאֻמוֹת נוֹתְנִים מִס
לְיִשְׂרָאֵל, 24 לְפִי שֶׁקִּבְלוּ עָקֵר
חַיּוּתָם מִהַקְּדוּשָׁה וְאֶלְקוּת הַיּוֹ מְאִיר
מִהַקְּדוּשָׁה בְּכָל הַפְּרָטִים וְעַל כֵּן הָיוּ
בְּטִלִּים.

However, we tend to only take what we see with our eyes into account and forget the purpose. This is called “The Exile of the Divine Presence.” The Kabbalists called this state Rachel, as in the verse,⁵⁸ “A lamb (*rachel*) is silent when being shorn.” To explain: In the time of the Holy Temple—in the days of David and Solomon—all the nations paid tribute, because they received their vitality primarily from the holiness and Godliness that shone within every aspect of the world. Because of this, they subjugated themselves to holiness.

וְכִי יוֹבֵן בְּעִבּוּרַת ה' בְּכֹאוֹ"א
מִיִּשְׂרָאֵל בַּחֵי מִשָּׂא וּמִתָּן וְאֶבִּילָה
וְשִׁתִּי נָק' בַּחֵי "גוֹי", וְצָרִיךְ שְׂאִיר
בְּזֶה בְּטוֹל לְאֶלְקוּת, וְהַמֵּס הוּא מֵה
שְׂמֹכֵל דְּבָר קוֹמֵט אַרְוִישׁ 25 "בְּיִתְרוֹן
הָאוֹר מִתּוֹךְ הַחוּשׁ" {קִהְלַת ב, יג}.

So too, when any Jew eats and drinks or does business, these aspects of his life are considered to be like gentiles or foreigners, and the nullification to Godliness must illuminate these elements as well. The tribute that these “nations” must pay is that every aspect of one’s mundane affairs should

⁵⁷ Psalms 33:6

⁵⁸ Isaiah 53:7

contribute some benefit to Godliness, like the advantage of light over darkness.⁵⁹

וְלִהְיִין זֶה בְּתוֹסֶפֶת בְּאוֹר, דְּהִנֵּה כֹל
הָעוֹלָמוֹת וְכֹל הַפְּרָטִים הֵם בְּעֶרְךָ
כְּמוֹ הַשְּׁעָרוֹת לְגַבֵּי עֵצִים הַחַיּוֹת, וְכֹל
זְמַן שֶׁהוּא בְּטֵל לְבַחֵי' כַּחַּ הַמַּחֲוֵ' הָרִי
זֶה בְּאִפְּן כְּמוֹ הַשְּׁעָרוֹת הַדְּבוּקִים
לְעֵצִים הַשָּׂרֵשׁ, וּמִכָּל דְּבַר יוֹכֵל
לְהִיּוֹת בַּחֵי' יִתְרוֹן כּו'.

Or, even better, one should recognize that all the worlds with all their details are like hairs relative to the essence of one's life. As long as these aspects of life serve their purpose and are nullified to Godliness, they are like hairs that are rooted in the body, connected to their source. Then every aspect of life can bring benefit.

אַבָּל אִם שׁוֹכַח עַל זֶה, זֶהוּ בַעוּה"ר
בַּחֵי' גְלוּת וְחֲרָבָה, וּבַחֵי' כַּחַּ הַמַּחֲוֵ'
הוּא כְּמוֹ הַרְחֵל בְּעַת שְׁגוּזוּיִן אוֹתָהּ,

If, however, one forgets this point and confuses his priorities, this brings a state of exile and destruction, due to our abundant sins. Then the life force is like a [silent] “lamb being shorn”:

(דְּהִינּוּ דַעַר כַּחַּ הַמַּחֲוֵ' שׁוּוִיגֵט, מִיֵּא
זַעַט נִיט אֵן בַּחֵי' הַמַּחֲוֵ' וּמְהִיָּה, אִין
מִיֵּא לַעֲבֹט פְּאַרַט וְעוֹסֵק בְּצַרְכֵּיו
לְהִיּוֹת נִפְרָד, אִין אַחַר כֹּל אִיזוּ אֵלֶךְ
הַמְּשַׁכְּתוֹ ית' כִּי אִין חַיּוֹת זוֹלְתוֹ ית').

Meaning, the Power from Hashem that gives life to creations is “silent,” in the sense that we do not see the Power from Hashem that gives us life and existence, and yet we still continue to live and pursue material needs as though we were separate from this Power of Hashem, and nonetheless it is only His Power that gives us life, [even though we are unaware of it].

וְזֶהוּ "לִפְנֵי גּוּזוּיָהּ" כּו', מִיֵּא אִיזוּ אַפ
גִּירִישׁן מִהַשִּׁי"ת וּמ"מ חַי' יחל'. וְזֶהוּ
כְּמוֹ הַרְחֵל שְׁגוּזוּיִן אוֹתָהּ וְהִיא
שׁוֹתֶקֶת אִין עַשׂ וּוְאִקְשַׁט אַפ.

This is compared to a sheep that is silent when it is being shorn: A person can “cut himself off” from His spiritual life force from Hashem [on a conscious level] and yet receive life from Hashem nonetheless. This is like a sheep that they cut its wool and it remains silent, and grows new wool [the next season just to have it taken away again.]

וְכַכֵּהּ הוּא לְמַעְלָה, שֶׁהֵבַח אֶלְקֵי
מַחֲוֵ' בְּעַת שֶׁהוּא נִפְרָד, אִין מִיֵּא
הַעֲרַט דְּאָס גְּאָרְנִיט, כִּי הוּא יְכוֹל

Similarly, it is Above: The power from Hashem gives the person life even while he is consciously unaware of Hashem and

⁵⁹ Ecclesiastes 2:13

לְהַחֲיוֹת בְּהַסְתֵּר גָּדוֹל (זֶאֱל גַּאֲר זַיִן
פֶּאֶר שׁוּיִגְעַן דְּעַר בַּח הָאֱלֹקִי), וְהוּ
נִקְ' "כִּרְחַל לִפְנֵי גּוֹזְזִיָּה נְאֻלְמָה" כּו'
וּר"ל 26.

spiritually “disconnected” from Him. This is because Hashem can give life to His creations while greatly hiding His involvement, so that Hashem’s Power remains “silent” [without drawing any attention], and this is referred to in the verse (Yeshaya 53:7) “like a sheep that is silent before its shearers.”

(1) Chapter 7

וְהִנֵּה תְכַלִּית הַמְכוּוֹן שִׁיְהִי מִזֶּה
גְּלוּי אֱלֻקוֹת עֲצֻמוֹת א"ס, כִּי "לֹא
אוֹרְחָא דְּמַלְכָא לֹא שְׂתַעֵי בְּמַלְיָן
דְּהַדְיוֹטָא", 27

The ultimate purpose is that, through all this, *HaShem*’s Essential Self will be revealed. Otherwise, *HaShem* would not have involved Himself with creation, for it is not the way of kings to trouble themselves with petty affairs,⁶⁰ as explained previously.

וּכְמ"ש {מְשָׁלִי טו, ד} "כֹּל פֶּעַל ה'
לְמַעַנְהוּ וְגַם רִשְׁע לַיּוֹם רָעָה", כִּי
מִזֶּה דְּיוֹקָא נִגְלָה שְׂאִין עוֹד מְלַבְדּוּ.
וּכְמ"ש בְּזוֹהַר {תְּצִיָּה קפד, א} דְּלִית
טְבָא אֶלָּא מִגּוּ בִישָׂא וְלִית נְהוֹרָא
אֶלָּא מִגּוּ חֲשׂוּכָא, אֲלַמְלָא חֲשֶׁךְ לֹא
אֲשַׁתְּמוּדְעָא כּו' {שָׁם תְּזַרִיעַ מו, ב}.

Everything that Hashem created was created for His sake,⁶¹ and even a wicked person on the day of his wickedness serves to reveal that there is nothing else besides Him—even in the darkest and furthest of places. The physical world and the darkness and concealment found there, will reveal how from His point of view there is nothing besides Him and that darkness is the same as light, as explained in the Zohar,⁶² “There is no good, save that which comes out of evil, and no light, save that which comes out of darkness. Were there no darkness, we would not be capable of knowing light.”

וּכְיָדוּעַ דְּבַמְקוֹם שְׂבַעְלֵי תְשׁוּבָה
עוֹמְדִים צְדִיקִים גְּמוּרִים אֵין יוֹכֵלִים
לְעַמֵּד {בְּרַכּוֹת לד, ב}. וְכֵן ע"י הַגָּלוּת
יִתְגַּלֶּה יְמוֹת הַמְּשִׁיחַ, מֶה שְׁלֹא הִי'

It is well known that,⁶³ “In the place that a true penitent (*Baal Teshuvah*) stands, even the perfectly righteous (*Tzaddik*) cannot stand.” In a similar way, specifically through exile, it

⁶⁰ Zohar BaHa'alotcha 149b; Likkutei Torah, Acharei, 25d; Maamarei Admor HaEmtza'ee, Bereishit p. 80 & p. 135

⁶¹ Proverbs 16:4; Mishnah Avot 6:11

⁶² Zohar Tetzaveh 184a; 187a; Tazriah 47b.

⁶³ Talmud Bavli, Brachot 34b; Maamarei Admor HaEmtza'ee, *Na"Ch* p. 53.

כַּן אֶפְלוּ בְזִמְנֵי בֵּית הַמִּקְדָּשׁ.

will be possible to have greater revelations in the time of Moshiach even than at the time of the Holy Temple.

אֲךָ זֶהוּ בְּכֹאוֹ"א מִיִּשְׂרָאֵל בְּהַעֲלֵם וּבְכַח (כַּנ"ל פֶּרֶק ד' עיי"ש), אֲבָל עֵקֶר הַגְּלוּי שְׂיָבֹוא לִידֵי גְלוּי בְּגִלוּת בְּזִמְנֵי הַזֶּה לְכַאוֹרָה הָאֵיךָ אֶפְשָׁר, וְיֵאמָר זָאל דָּאָשׁ זַיִן, עֵשׁ זָאל וְוִעֲרִין גְּלוּי אֶלְקוֹת מוֹז דַּאָךְ וְוִעֲרִין "הֵיךָ כֵּלָא הֵיךָ", וְוִאֲרוּם דַּעַר עֵקֶר גְּלוּי [אֵלִיין] אֵיז נִאר מִצַּד הַסְּתָרוֹת פּוֹן אֶלְקוֹת.

Every Jew senses this inner purpose, but only subconsciously; while the main goal is for this to be openly revealed. Presently however, even when there is revelation of Godliness, it becomes hidden and forgotten again, as if it never was. This is because the revelation itself comes out of the concealment of Godliness.

אִין עֵשׁ זָאל נִיט זַיִן גְּלוּי אֶלְקוֹת, אֵיז דַּאָךְ כֵּלִים נִשְׁבְּרִים (כַּנ"ל פ"ג), "וְאֵיז אֲנִי וְהוּא יִכְוָלִים לְדוֹר" 28.

However, if there is no revelation of Godliness at all, then the material world becomes like broken vessels that no longer serve their purpose, as previously explained. This results in the person who acts egotistically and with self-centeredness, about whom *HaShem* says,⁶⁴ "I and he cannot live together in this world."

אֵיז דַּאָךְ אֶהְפּוֹךְ פּוֹן "דִּירָה בְּתַחְתּוֹנִים" וְוִאֲשׁ דַּאָשׁ אֵיז דַּעַר מְכוּוֹן מֵאֲתוֹ ית', כִּי "אֵיז מְלֶךְ כֵּלָא עִם" 29.

Such a stance directly opposes making a dwelling place for *HaShem* in the lower worlds, which is the ultimate purpose stemming from *HaShem*'s light, for "there can be no king without a people" and therefore the purpose of the creatures of our world is to bring out *HaShem*'s kingship. [Thus, on the surface it seems almost impossible to reveal Godliness, since the revelation itself requires concealment!]

וְהִתְרוֹץ לָזֶה, כִּי בְּאֵמַת ע"י יִשְׂרָאֵל יִכְוָל לְהֵיוֹת הַכֵּל, כִּי שֶׁרֶשׁ נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל עָלוּ בְּעֲצֻמוֹת מִמָּשׁ א"ס ב"ה,

The answer to this: A Jew has the power to accomplish anything, because the source of the Jew is in the Essential Self of the Singular Infinite One, blessed be He.

⁶⁴ Talmud Bavli, Sotah 5a; Erechin 15b.

כי ישׂרָאֵל הם גלוי כח הבטול אֶפְלוּ
מִצַּד הַיֵּשׁ, כִּי הָרִי כְּתִיב (וְאֶתְחַנֵּן ד,
כד) "כִּי הוּי' אֶלְקִיךָ אֵשׁ אֲכַלָּה הוּא"
דְּאֵכִיל וְשָׂצִי כָּל מָה דְאֶדְבֵּק תַּחְתּוּי
(זֶהֱר בְּרֵאשִׁית נא, א) ה"י,

The Jewish soul is a manifestation of the power of nullification and self-effacement inherent in the Essential Self of the Infinite One, blessed be He. Through this, a Jew can even reveal how a seemingly detached entity is completely transparent to *HaShem*, because He is like a consuming flame that devours and consumes anything it encounters,⁶⁵ so to speak.

אֶבֶל בְּיִשְׂרָאֵל הָרִי כְּתִיב "וְאַתֶּם
הַדְּבָקִים בָּה' אֶלְקֵיכֶם חַיִּים כְּלַכֶּם
הַיּוֹם", כִּי עֵקֶר הַחַיּוֹת שֶׁל נשׁ"י הוּא
הַדְּבָקוֹת.

Yet, it says about the Jewish People,⁶⁶ "You who cleave to *HaShem*, your God, are alive." For a Jew, his connection to *HaShem* is life and not death or destruction.

וְהִנֵּה כְּמוֹ שֶׁמִּצַּד אֶלְקוֹת ה"ה א"ס
פְּשוּט בְּתַבְלִית הַפְּשִׁיטוֹת וְאֵעֵפ"כ
מִתְלַבֵּשׁ בְּעוֹלָמוֹת בְּעֵלֵי גְבוּל (כְּנ"ל
פ"ה), כִּךְ בְּנשׁ"י יְכוּלִים לִהְיוֹת בְּגוֹפֵן
גְּשָׁמִי וְלִהְיוֹת בְּבִטּוֹל וּמס"נ לְאֶלְקוֹת
בְּתַבְלִית מִנְפֵשׁ וְעַד בְּשָׂר,

Indeed, the primary life of a Jew is specifically his connection to *HaShem* and just as *HaShem* is totally infinite and simple, and therefore He can be manifest through the worlds, so too, the Jewish soul can reside in a physical body and still have complete and true self-sacrifice and nullification to Godliness, with all his body and soul.

כִּי הֵם "חֵלֶק אֱלֹהֵי מִמַּעַל מִמֶּשׁ", 30
וְעַל כֵּן סוֹבְלִים ב' הַפְּכִים בְּנוֹשָׂא א'
כְּנ"ל וְד"ל.

This is only because the Jewish soul is literally a portion of Godliness, from Above,⁶⁷ and therefore they can exist in a state of paradox, maintaining two seemingly conflicting realities at once. This will suffice for the understanding.

[Summary: *HaShem*'s Essential Self transcends even the infinite. Rather, He is the ultimate perfection and can act finitely just as He can act infinitely. Therefore, *HaShem* can literally do anything and the creation of finite beings did not change or limit His Essential Being in any way whatsoever.

The actual creation is revealed first through *HaShem*'s wisdom (*Chochmah*). This level views everything merely as an expression of *HaShem*'s ability. From this

⁶⁵ Deuteronomy 4:24; Zohar Bereishit 51a.

⁶⁶ Deuteronomy 4:4

⁶⁷ Job 31:2; Tanya Ch. 2

point of view all is equal and to Him there is no difference between creating the loftiest spiritual being and creating an inanimate physical object, such as a rock.

Following this, *HaShem* limits creation through His power of understanding (*Binah*). This level reveals each entity as distinct, with a clear order and hierarchy. From this point of view, creation reveals Godliness by functioning precisely according to His will and everything has a unique and distinct purpose—however, this becomes increasingly concealed to us as it filters down into lower realms of consciousness.

The ultimate purpose of all this is that *HaShem* desires that we reveal His Essential Self even in this lowly physical world through our efforts (*Avodah*). This can only be accomplished by overcoming the challenges created through *HaShem's* concealment.]

ח Chapter 8

וּמַעֲתָה נִתְחַל לְבָאֵר אֵיךְ שֶׁקָּרָה
הַתְּקוּן הוּא ע"י הַתְּפִלָּה. הִנֵּה כְּמוֹ
שֶׁבְּהַשְׁתַּלְשְׁלוֹת הָעוֹלָמוֹת מִלְּמַעְלָה
לְמַטָּה הָרִי מְקוּרָא דְכֵּלָא הוּא א"ס
ב"ה בְּעֶצְמוֹ, כְּמוֹ שֶׁאָנוּ רוֹאִים
שֶׁ"מִמֶּךָ הַכֹּל" (דְּה"י א כט, יד), הַכֹּל
מִכְחוֹ יְת' כְּמִבְאֵר בְּכָאן, כִּךְ צ"ל
תְּחִלַּת הָעֲבוּדָה ג"כ מֵא"ס ב"ה
בְּעֶצְמוֹ,

Now we will begin explaining how prayer is the main method of bringing harmony between these opposites, reconciling Godliness and the world. The process of creation begins with *HaShem's* Essential Self, since everything is derived from His unlimited ability, as was explained. Thus, we must begin our service of *HaShem* with an awareness of our connection to the Singular Infinite One, blessed is He.

דְּהִינּוּ דְעַר עֲרֻשְׁטֵר אַרְיִין לִיג
וְהַתְּבוּנָנוֹת 31 צ"ל בֵּא"ס עֲצָמוֹ
בְּבַחֲוֵי דְעַת דְקֻטְנוֹת, כְּמוֹ שֶׁבְּאֵמַת
אֵין עוֹד מְלַבְדּוֹ וּזְלוֹתוֹ ח"ו רַק הוּא
לְבָדּוֹ הוּא, בְּכֵן אֵין דְבַר חוּץ מִמֶּנּוּ
לְחַפֵּץ בּוֹ, וְגַם אֵין מִי שֶׁיַּחְפֵּץ. רַק
שׁוּה צ"ל בְּרַעַת מִמֶּשׁ, מִיט א דְעַר
הָעַר וְהַרְגָּשָׁה צו דְעַר הָעַרִין, גוּט צו
יִקְלַעֲפֵט [זִיין] דְעַרְצוֹ אַז עֵשׂ אֵין נִיט

Specifically, this means that the premise and beginning of our service must be simple, childlike faith in *HaShem* alone, that in truth there is nothing else, God forbid, aside from *HaShem* alone. Therefore, there is nothing that can be outside of Him, since He is alone and nothing else exists that could be outside of Him. However, this faith must be truly known with the strong feeling and conviction that is engraved deeply in the heart, that it absolutely must be so.⁶⁸

⁶⁸ For a full explanation of how this is so, see the book "HaShem is One," which is our translation and adaptation into English of the famous book, *Ginat Egoz*, by Rabbi Yosef Gikatilla.

אנדערש. 32.

לְמַשָּׁל, אָדָם שֶׁקָּשׁוּר בְּהַכְרֵחַ לְמַשָּׂא
וּמִתֵּן אַחֵר שֶׁהוּא חַיּוּתוֹ, הֵגֵם שְׂאִינוֹ
יִדְעַע הַסּוֹף שִׁיְהִי מְזָה אוֹיֵב עֵשׂ
וועט אזוי זיין וויא אײך וויל, נישמער
אז וועלין אליין העלפט דא נײט, רק
לְעֵסֶק הָאֵיךְ שִׁיְהִי. 33. וְזֶה נֶקַח 'דַּעַת
רֵאשׁוֹן' דַּעַת דְּקִטְנוּת, ווארום דאס
איז נאך אן א פארשטאנד, 34 מ"מ
הַשְׂרֵשׁ מְזָה הוּא הַגְּבִיָּה לְמַעְלָה,

This can be compared to a person who enters business in order to make a living. At first, he has no idea if his enterprise will succeed as he wishes. However, he knows that his aspirations alone will accomplish nothing and that he must work to make it happen. This sort of simple conviction, even in the face of uncertainty, is called *Da'at-Knowing*. However, this is the first premise of knowledge which is still immature, because it lacks any understanding or experience to base itself on. Nevertheless, this sort of simple conviction lays the foundation upon which everything else will be built.

כִּנְרָאָה בְּחֹשֶׁךְ כִּי גְדֻלוֹת א"א בְּאֵם
לֹא יִהְיֶה מְקֻדָּם קִטְנוּת (וּכְמִבְּאֵר בְּגִמָּה
{בְּרִכּוֹת מַח, א} בּוֹצֵזִין בּוֹצֵזִין מְקֻטְפֵי
יִדְעָא לִיה).

We see this tangibly; that no one can attain mature understanding without first going through an appropriate phase of immaturity, as it says,⁶⁹ “The quality of a pumpkin is known by the quality of its bud.” [This being the case, developing the childlike qualities of simple faith, curiosity, and conviction are essential to ultimately knowing and understanding Godliness.]

וְזֶהוּ כִּלְ גְדוּלַת בְּכָל דְּבָר בְּפִרְטוֹ, כִּי
אִם לֹא בְּדִרְךָ זֶה לֹא הִי שׁוּם דְּבָר
נִגְמַר. וְכֵן צ"ל תְּחִלַּת הָעֲבוּדָה בְּכָל
יוֹם צוֹא קִלְעֵפִין זִיךְ לְעֲצֻמוֹת א"ס
ב"ה, און עש דארף גאר נײט ארען
וואש וועט פון מיר זיין, 35 כִּי לֹא
עֲלִיךָ הַמְּלָאכָה לְגַמְרָא {אָבוֹת ב, טז}.
כִּי אִם יִרְצֶה וְיִחַפֵּץ אִיזָה דְּבָר הָרִי
זֶה נֶקַח 'מְעִיֵן בְּתַפְלָה' {בְּרִכּוֹת נה, א} {
וְנֶקַח ג"כ הַתּוֹבֵעֵת בְּפֶה תִּצָּא שְׁלֹא

This is true in general and in every stage of growth. Without this foundation, nothing in the world could ever be accomplished. Thus, it is with this foundation that we must begin our service of *HaShem* each and every day—to bind ourselves to the Essential Self of the Singular Infinite One, blessed is He, as explained. At this point, one should not worry about what will come to be with him later since,⁷⁰ “It is not your duty to complete the task.” After all, if one prays with some selfish motive this is called, “One who searches for

⁶⁹ Talmud Bavli, Brachot 48a.

⁷⁰ Mishnah Avot 2:16

בְּכַתְּבָהּ 36 כְּמִבְּאֵר בַּע"ח).

וְלִכְּנֵן הַתְּחִלַּת הַתְּפִלָּה מֵא"ס ב"ה
עֲצָמוּ כְּמוֹ שֶׁהוּא קֹדֶם הַבְּרִיאָה, כְּמוֹ
שָׂאָנוּ אוֹמְרִים בְּכָל יוֹם {בְּתַפְלַת
הַשֶּׁהַר} "אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מְלֶךְ" כּו',
וְכֵן גַּם יְהי' לַע"ל כִּמ"ש {זִכְרֵי יְד, ט}
"יְהי' ה' לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ" כּו'.

וְהִנֵּה אַח"כּ אִזּוּ מֵיָא אִזּוּ שׁוּיִן צו
גִּיקְלֶעפֿט, אִזּוּ אֶסְבְּרָא לְהַתְּבוּנָה אִיךְ
וּמָה, 37 לְמַשָּׁל הַיָּאךְ יְהי' הַמַּשָּׂא
וּמִתְּוֹ, בְּאִיזָה סְבָרוֹת וְאוֹפְנִים, וְכֵן
יְהי' הַתְּבוּנָה הַיָּאךְ יְהי' הַמַּשְׁכַּח
אֶלְקוֹת בְּפִרְטוּיֹת, וְלִהְבִּין שְׁכָל
הַפִּרְטוּיֹת אִזּוּ אֶלְךְ עַר אִלִּיִן
כְּבִיכּוֹל, 38 וְאִיִן מוֹסִיף רְבוּי וְשׁוּי
עָלָיו.

gains in his prayers”⁷¹ and such prayers are rejected. This will suffice for the understanding. This is also referred to as “A woman that openly demands intimacy,”⁷² which is grounds for divorce and forfeiture of her *ketubah*, as explained in *Etz Chayim*.⁷³

Therefore, one must begin his prayers by thinking only about the Singular Intrinsic Preexistent Infinite Being of *HaShem*, how He is One and Alone and completely above Creation. Thus, we begin our prayers every day with the prayer,⁷⁴ “*Adon Olam – Master of the universe, who ruled before any creature was created.*” Likewise, we end our prayers by describing how there is nothing separate from *HaShem*, God forbid, and declare,⁷⁵ “*And HaShem will be King over the entire earth. On that day HaShem will be One and His name will be One.*”

Only after a person has truly attached himself to *HaShem*, can he begin to consider having proper intentions during his prayers—how this should be done and what he should think about. This is comparable to a person considering what business he will pursue and through which methods and means he will make an income. Similarly, one must contemplate his spiritual business, so to speak—how he will bring Godliness into every aspect of his life and come to understand that every aspect is really *HaShem*

⁷¹ Talmud Bavli, Brachot 55a.

⁷² Shulchan Aruch, Even HaEzer 115:4; Zohar Pinchas 230a and the Ohr HaChamah commentary there. Ohr HaTorah, Hosafot 63, p. 36.

⁷³ Etz Chayim, Shaar HaKlallim, Seder HaTikkun Ch. 2.

⁷⁴ Beginning of the morning prayer liturgy.

⁷⁵ Conclusion of the *Aleinu* prayer.

alone, adding nothing to His unity nor changing Him in the least.

וְהִנֵּה כָּל זֶה אַפֵּן דְּעַת דְּקִטְנוּת, וְהוּא
רַק עַד "בְּרוּךְ שְׁאָמַר", דַּאֲשׁ אִיז דַּעַר
אֲרִיין רִייד זִיךְ, מְאֲמַת זִיין בְּכִלְל
שְׁנֵי דָאִי כֶּךָ הוּא, 39 כַּמ"ש {בְּתַפְלַת
הַשְּׁחָר} "אֲשֶׁרִינוּ מַה טוֹב חֲלָקְנוּ
וּמַה נְּעִים גּוֹרְלָנוּ" כּו', דְּהִינּוּ מַה הוּא
גּוֹרְלָנוּ און אונזער חֲלָק, א"ס
אליין. 40

However, the beginning of the prayer service leading up to the *Baruch She'Amar* prayer,⁷⁶ is all still the simple, immature knowledge. These prayers help one recognize this truth generally—that this is the true reality and that it cannot be otherwise. For example, we say,⁷⁷ “Fortunate are we, how good is our portion, and how pleasant our lot...” The intention of this is that our lot is none other than the Singular Infinite One Himself, blessed be He.

לְמַשָּׁל אָדָם שֶׁמְתַפָּאֵר דַּאֲשׁ אִיז מִיין
פֶּאטער 41 בְּדֶרֶךְ כְּלָל, הֵגַם שְׂאִינוּ
מִבֵּין בְּפִרְסוּת מֵהוּת אָבִיו וְאִינוּ
מְקַבֵּל שׁוּם טוֹבָה בְּגִלּוּי, נָאֵר דִּי
שְׂמִחָה אִיז אַז עַר אִיז זִינער. 42

This is comparable to a young child bragging, “That is my father.” This is a general affirmation, for the child has no particular understanding of the nature or qualities of his father and he displays no specific benefit from his father in this praise. Rather, the child rejoices simply that “He is mine.”

וְזֶהוּ שְׂאֵנוּ אֹמְרִים {שֵׁם} "אֲשֶׁרִינוּ
מַה טוֹב חֲלָקְנוּ וּמַה נְּעִים כּו' שְׂאֵנוּ
מְשַׁכְּמִים וּמְעִרִיבִים עָרֵב וּבִקָּר
וְאֹמְרִים כּו' שְׁמַע יִשְׂרָאֵל" כּו',
דְּהִינּוּ שְׁהֵתְפִשְׁטוּת הוּא כֶּךָ עַד
שְׂאֵנוּ יְכוּלִים לֹאמַר "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל".
וּמְטַעֵם זֶה נִקְ' קְרִיאַת-שְׁמַע זו "ק"ש
קִטְנָה", 43 מְפִנִי שֶׁהוּא בְּדֶרֶךְ כְּלָל
וּבְבִחֵי קִטְנוּת.

Thus, we say, “Fortunate are we, how good is our portion and how pleasant is our lot... that we wake up and go to sleep by saying, ‘Listen Israel, *HaShem* our God, *HaShem* is One.’” We are simply reveling in the fact that we can say *Shema Yisrael*, because *HaShem* is our God. Thus, this is referred to as the “Small *Shema*,”⁷⁸ because it is only a general affirmation and is a childlike and immature level of knowledge.

וְאַחַ"כְּ אָנוּ אֹמְרִים {שֵׁם} "אֲתָה הוּא
עַד שְׁלֵא נִבְרָא הָעוֹלָם" כּו', דְּהִינּוּ
שֶׁהוּא צְרִיךְ לְאֲמַת עוֹד הַדְּבָר,
וּכְשֶׁנִּתְאֲמַת אֲצֵלוּ הֵיטֵב הַדְּבָר שְׁכָן

Therefore, this affirmation is insufficient and must be reaffirmed again in greater detail. The prayer therefore continues, “You are He before the world was created and You are He after the world was created,” without any

⁷⁶ Morning prayers, “Blessed be He who spoke and the world was...”

⁷⁷ Morning prayers, *Korbanot: Ashreinu Mah Tov Chelkeinu...*

⁷⁸ This refers to the partial *Shema* recital in the *Korbanot* section of the prayers.

הוא, בְּרֵאֵי אִזְ הוּא סְבָרָא לְהַתְּבוּיָן
בְּפִרְטוּיֵי הַתְּפִשְׁטוּתוֹ ית'.

change whatsoever. Only once this true reality has been affirmed clearly can one begin to analyze how this is so in a manner of particulars, with an understanding of how all the details of *HaShem's* greatness is manifest throughout creation.

וְהַמְשַׁל לְזֶה הוּא כְּמוֹ הַמְטֵר שְׂקָדִים
הַחֲרִישָׁה שְׂמֵרְכָךְ לְאֶרֶץ, וְאִם לֹא
לֹא הָיוּ יְכוּלִים לְחַרְשָׁהּ, וְכָךְ ע"י
קְבָלַת עוֹמ"ש בְּבַחֵי הַקְּטָנוֹת נִעֲמַט
דוֹרְךְ דַּעַם מֵהוּת הַיֵּשׁ 44 שִׁיחֵי יְכוּל
לְבוֹא לְבַחֵי הַבְּטוּל בְּק"ש גְּדוּלָּה
בְּבַחֵי הַגְּדוּלוֹת.

The first way of approaching *HaShem*, with simple faith alone, is like the rain that dampens and softens the earth and makes it ready for plowing. So too, through general acceptance of the yoke of Heaven—albeit simple and undeveloped—a person removes the trait of egotism and self-centeredness from himself. This makes him ready to submit to *HaShem* later during the “Great Shema”⁷⁹ with mature and developed understanding.

(ט) Chapter 9

וְאַחֲ"כַּ הוּא פְּסוּדוֹ, שְׁזָהוּ
הַתְּבוּנָנוֹת בְּבַחֵי פִרְטוּיֵי
וְהַתְּפִשְׁטוֹת גְּדוּלוֹתוֹ, בְּאֶפְןִּי שְׂבִיבָל
הַפִּרְטִים אַעֲפ"כַּ הוּא לְבָדוֹ ית', וְיֵשׁ
עוֹלָמוֹת עַד אֵין קֶץ כְּמ"ש "וְעֵלְמוֹת
אֵין מְסִפֵּר", 45 וְאַעֲפ"כַּ הוּא לְבָדוֹ
ית'. וְזָהוּ בַחֵי מ"ש בְּזִהָר {תְּרוּמָה
קֵלֵד, א} לְאַסְתַּכְּלָא בִּיקְרָא דְּמִלְכָּא
(דַּאֲשׁ אִזְ דַּעַר עֵקֶר נֹאֵר אֲרִיין לִיגִין
זִיךְ בְּגְדוּלוֹתוֹ ית'), 46

After this, the prayers continue with the verses of song-*Pesukei D'Zimra*. At this point, one begins to contemplate in detail how *HaShem's* greatness is manifest in the world—so that every detail of creation is seen to be only Him alone. However, how is this possible? Although there are endless worlds, as it says,⁸⁰ “And worlds without end,” it is still only *HaShem* alone! Therefore, everything is the glory of the King. Regarding this the *Zohar* states,⁸¹ “Go out and gaze at the glory of the King.” The main purpose of this is to deeply impress *HaShem's* greatness upon oneself.

לְמַשַּׁל מִבְּה שְׁחִין שְׁהוֹלֵךְ לְרֵאוֹת
אֶת הַמֶּלֶךְ הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא, הִנֵּה
בְּרֵאֵי לֹא יַעֲלֶה עַל מַחְשַׁבְתּוֹ כְּלָל

This is comparable to a leper who goes to see a great and awesome king. It is difficult for him to even dream of experiencing the

⁷⁹ This refers to the subsequent complete *Shema* recital prior to the *Amida* prayer.

⁸⁰ Song of Songs 6:8; *Zohar Acharei* 71b; *Talmud Bavli Avoda Zarah* 35b.

⁸¹ *Zohar Terumah* 134a.

שְׂיָאִיר בּוֹ אֵיזוֹה דְּבַר מֵהַמֶּלֶךְ אִו
שְׂיִתְאַחַד עִם הַמֶּלֶךְ, כִּי מֵצַד
פְּחִיתוּת עֲרַבּוֹ א"א זֶה לֵהִיּוֹת כָּלֵל,
וּמִמִּילָא אֵין לוֹ שׁוּם פְּנִיָה לְגַרְמִי',

וּמִמִּילָא מָה שְׁהוּלֵךְ לְרֵאוֹת הוּא רַק
מִפְּנֵי שְׂצִירָךְ לְרֵאוֹתוֹ (נֹאֵר מִיֵּא
דֹאֵרף זַעֲהֵן דַּעַם מֶלֶךְ), וְהוּא בְּטֵל
בְּתַכְלִית עַד שְׁשׁוֹכֵחַ עַל עֲצֻמוֹ
וּמֵהוּתוֹ לְגַמְרִי (עַר פֹּאֵרִירֵט זֵיין
מֵהוּת אֵין זִירָה). וְזֵהוּ בְּאַמֶּת "לְמַחְזֵי
בִּיקְרָא דְּמִלְכָּא", וְכֵל שְׂרוּאָה יוֹתֵר
כְּבוֹד הַמֶּלֶךְ נִזְוֵז יוֹתֵר מִמֵּהוּתוֹ.

וְזֵהוּ עֲנִיָן פְּרִטֵי הַהֵתְבוֹנְנוֹת
בְּפִסּוּד"ז, כְּמוֹ "הִלְלוּ כו' מִן הַשָּׁמַיִם
הִלְלוּהוּ בְּמֵרוֹמִים" כו',

וְאַח"כּ "וַיְבָרֶךְ דָּוִד" שְׁחֹזֵר וּמְפָרֵשׁ
אֵיךְ שְׂרַבּוּי רַבּוֹת עוֹלָמוֹת
וּמִלְאַכִּים וְצָבֵא הַשָּׁמַיִם וְנִשְׁמוֹת,

וְאַעֲפ"כּ "אַתָּה ה' לְבַדְּךָ", וּמִמִּילָא
הוּא נִזְוֵז מִמֵּהוּתוֹ (צוֹא רִירֵט דַּעַם
מֵהוּת אִוֵן מֵאֲבֵט שְׁלֵאָף דַּעַם יֵשׁ).⁴⁷
וְזֵהוּ עֲנִיָן הַחֲרִישָׁה, כְּמוֹ שְׁהִקְרַקַע
ע"י הַחֲרִישָׁה וּוְעֵרֵט צוֹ רִירֵט פּוֹן
אַרֵט אִוֵן פּוֹן גֵּרונֵט,⁴⁸ וְהֵיא רֵאוּי' אָז

smallest ray of the king's glory or to imagine being connected to the king in any way. His utter lowliness absolutely prevents this, and so he has not the slightest thought of personal gain in seeing the king. Rather, he goes to see the king only because when the king comes, one must go and see him for its own sake.

This being the case, he approaches the king with complete humility and subservience, to the point that he is completely selfless and inconspicuous, even in his own mind. Such a person will truly gaze at the glory of the king. Because of his attitude, the more he sees, the more he is affected and it completely changes his nature.

In our case, this is accomplished by the detailed contemplation during the verses of song-*Pesukei D'Zimra*, which describes His glory, such as,⁸² "Praise *HaShem* from the heavens, praise him in the high places etc."

After this contemplation, comes the recitation of⁸³ "*Vayevarech David-And David blessed*," which further describes all the many worlds with millions upon millions of levels to no end or limit, all full of angels, heavenly hosts and souls.

Nevertheless, this prayer states,⁸⁴ "You, *HaShem*, are alone." This contemplation will automatically move a person to his very core and his ego temporarily becomes dormant, just as the earth is overturned when plowed. When this is accomplished, the ground is then ready for planting.

⁸² Psalms 148:1

⁸³ Morning prayers mid *Pesukei D'Zimra*; Chronicles I 29:10

⁸⁴ Nehemia 9:6

לקבל הזריעה.

ואח"כ "יוצר אור", איך ששרפים וְחיות בו' רבוי רבבות עולמות, בטלים וְנכללים לאלקים חיים ברעש וְהתפעלות גדולה, שעי"ז נושאות את הכסא, און עש ווערט ממילא ארוף גיטראגין, 49 מפני שעסק דהתבוננות שׁך לַמַּעֲלָה בְּלִי שׁוּם פְּנִיָּה כָּלֵל כִּנ"ל

So too, after the lengthy contemplation of the verses of song-*Pesukei D'Zimra* and the subsequent blessings of *Yotzer Ohr*,⁸⁵ which speaks of the great angels—the *Serafim*, *Ofanim*, and *Chayos Hakodesh*—and multitudes of worlds without end or limit, one becomes nullified and unified to the Living God with fiery passion and profound feeling. Through this, *HaShem's* Throne is uplifted, as explained previously. This occurs automatically, as if of its own accord, because of the deep contemplation that draws a person out of himself, since he has no personal motive.

(י) Chapter 10

ואח"כ [הוא] ק"ש. ולהבין ענין ההתבוננות דיחודא עלאה בק"ש, 50 הענין בדרך כלל (וויא אלע השתלשלות וצמצומים זיינען מיחד מצד אויבין), 51 עד שיתאמת אצלו ממילא היחוד, ואח"כ יכול לומר "שמע ישראל" ויהיו פיו ולבו שוין.

This is the viewpoint and understanding of the Upper Unity⁸⁶ – how all the worlds and the entire process of creation, with all its contractions, are all united Above, so that *HaShem's* unity becomes obvious. Only after this realization can one consider saying the *Shema* – “Listen Israel, *HaShem* our God, *HaShem* is One.” For, only now can he properly declare that it is so.

ולהבין זה, הנה "שמע" הוא לשון אסיפה וישמע שאול" (שמואל א טו, ד) בו,

To further explain: The word *Shema* does not mean simply to hear, but rather, to understand. The word “*Shema*” also implies “to summon,” as it states,⁸⁷ “Saul summoned (*vayishma*) the people.”

והענין דע"י אריכות ההתבוננות בפסוד"ז, ויברך דוד" ויוצר אור", ווערט איין געקליבין כל הכחות

After one's extended contemplation throughout the aforementioned prayers of the *Pesukei D'Zimra*, *VaYevarech*

⁸⁵ The blessings that precede the recitation of the *Shema*.

⁸⁶ *Yichuda Ila'a*

⁸⁷ Samuel I 15:4

פּרטיים פון נפֿש, 52 להיות בטלים
 ליחודו ית' מצד יחוד"ע (דהינו מצד
 שמבין או מצד אלקות איז אזוא). 53.
 והפי' הב' ב"שמע" לשון הבנה;

וידוע ד'הוי' אלקינו" הוא יחוד אב
 ואם שהוא חכמה ובינה. 54 ולהבין
 היאך שיקר התבוננות [בחכמה
 ובינה, אחר שעד כה היתה
 ההתבוננות] באלקות כו'. הענין
 הוא שזהו התבוננות בחכמה
 ובינה, דהינו אחר כל האריכות
 שבפסוד"ו חזר ומתבונן בעמק
 הדבר.

ועד"מ הלומד אינה שיטה בגמרא
 ורוצה להוציא מזה עמק הדין ע"י
 כל האריכות בגמ', והנה יש בזה
 חלקים ופרטי ההסבר רבים עד
 מאוד, והוא מעמיק את עצמו בכל
 פרטי ההסבר עד שיקבע במוחו
 עמק הדין היצא מכל האריכות
 שבגמ' (וזהו ענין יחוד חכמה ובינה
 הא').

David, and *Yotzeir Ohr*, each and every faculty of the soul becomes nullified and subsumed in *HaShem's* unity and Oneness from the point of view of the Upper Unity. At this stage, one understands that this is the true reality from the perspective of Godliness. Thus, at the point of *Shema* one has "summoned" and mustered all of his faculties, and he now begins the *Shema* recital with a sense of "understanding."

Now, it is common knowledge that the words "*HaShem* our God"⁸⁸ represent the union of *Abba-Father* and *Imma-Mother*, which correspond to the intellectual faculties of *Chochmah-Insight* and *Binah-Comprehension*. This raises the question: All of the prayers leading up to the *Shema* entailed deep contemplation concerning Godliness, as explained above at length. What then is different now, upon reaching the *Shema*, that we now contemplate with the faculties of *Chochmah-insight* and *Binah-Comprehension*? Did we not contemplate with these faculties before the *Shema* recital?

This may be understood by way of example. When a person exerts himself to understand some area of Talmud with the intent of deriving the law from his lengthy study and analysis, he studies the text until the depth of the matter becomes very clear to him. At this point, he has succeeded in extracting the law in its true light through his thorough analysis of the Talmud. This, obviously, requires the application of the faculties of *Chochmah-Insight* and *Binah-Comprehension*.

⁸⁸ *HaShem Elokeinu*

וְהִנֵּה אָנוּ רוֹאִים שֶׁאֵפ"י שֶׁיִּקְבַּע
בְּמוֹחוֹ וְיִתְקַבְּצוּ כָּל חֻלְקֵי הַהֶסְבֵּר
לְמָקוֹם אֶחָד, אֵפ"כ חוֹזֵר וּמַעֲמִיק
אֶת עֲצָמוֹ פַּעַם שְׁנֵי לְהוֹצִיא קְצוֹר
הַדִּין (אֲרוֹשׁ צוֹא נַעֲמִין דִּיא זֶאָר אֵין
קְצוֹר), וְזֶהוּ יַחֲוֹד חֻכְמָה וּבִינָה הִב'.
וּמִמֵּילָא מוּבָן שֶׁזֶהוּ הַיַּחֲוֹד חֻכְמָה
וּבִינָה הוּא יַחֲוֹד פְּנִימִי לְגַבֵּי יַחֲוֹד
הָא'.

Nevertheless, after this, he seeks to distill all that he has understood into a single point. With this, everything suddenly shines with a new light, for although he has already extrapolated the law, he must now delve into the matter again to extract its essential point. Nonetheless, the extraction of the essential point came from his original illumination of the matter through which he first extrapolated the law. This demonstrates that his second analysis to extract the point, is a deeper, more internal sort of understanding than the first.

ועד"ז יובן אחר כל ארץ התבוננות
דפסוד"ז ויוצר אור כו', צ"ל בק"ש
עוד התבוננות. וזהו "שמע" לשון
הבנה, ונק' יחוד אב ואם פנימיים,
וזה היחוד נק' "אור זרוע לצדיק"
{תהלים צו, יא} כו' {בחי' זריעה
שאחר החרישה דפסוד"ז}, דהינו
עש ווערט אריין גישאינט אין
איטליכין אידין בחי' א'אחד. 55.

Therefore, even after understanding *HaShem's* unity, initially throughout the *Pesukei D'Zimra* and *Yotzeir Ohr*, one must reach a deeper understanding of *HaShem's* unity during the recitation of the *Shema*. This is called the union of *Abba-Father* and *Imma-Mother*, which is an intimate and inward union. This is the meaning of *Shema* in the sense of "understanding." This union with *HaShem* is called the,⁸⁹ "Light that is planted for the righteous." That is, the light of *HaShem's* unity shines within every Jew in a personal, intimate manner.

[Thus, when we arrive at the *Shema*, we must pause in our contemplation and think of what it means to us personally and its practical implication in our lives. This brings a person to a much deeper realization of his oneness with *HaShem* and the duty to serve Him with complete dedication and self-sacrifice.]

(א) Chapter 11

ועתה יש להבין ענין יחודא תתאה
דק"ש. דהנה יחוד"ע הנ"ל נק' "אור
זרוע לצדיק" כו', דהינו שנתאמת

After the first verse of the *Shema*, we recite,⁹⁰ *Baruch Shem* – "Blessed is the name of His glorious kingship forever and ever,"

⁸⁹ Psalms 97:11

⁹⁰ Talmud Bavli Pesachim 56a; Zohar Bereishit 18b.

אָצֵלוּ אֵיךְ שְׂמֵצַד אֱלֻקוֹת הֵם כָּל
פְּרָטֵי הַתְּחִלּוֹת בְּבַחֲוֵי יְחוּד, דְּהֵינּוּ
נִתְאַמְתּוּ אָצֵלוּ מִצַּד אוֹיְבֵנָךְ. 56.

אָבֵל עֵקֶר הַמְּכוּוֹן הוּא שְׁגָם בְּכֵל
הַפְּרָטִים כְּמוֹ שֶׁהֵן לְמִטָּה יָאִיר בְּהֵם
יְחוּדוֹ וְאַחֲדוּתוֹ יִת', וּבִדְרֶךְ פְּרָט
הוּא בְּכֹא"א מִיִּשְׂרָאֵל (אֵין אֵאִידִין
זֶאל דּוֹרֵךְ נַעֲמִין וּוִיא עַר אִיז אוֹנֵטן
אֵין אַגוּף אוֹיךְ). 57.

וּבִדְרֶךְ כָּלֵל הוּא בַחֲוֵי יְחוּדוֹ יִת' בְּג'
עוֹלָמוֹת בִּי"ע, שְׂעָקֵר גְּלוֹי מַלְכוּתוֹ
הוּא דְּוָקָא לְמִטָּה. וְהוּוּ פְּרוּשׁ "בְּרוּךְ
שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד",
שְׂיִמְשֵׁךְ וְיִתְגַּלֶּה בְּעוֹלָמוֹת לְמִטָּה
בַּחֲוֵי מַלְכוּתוֹ בְּכֵל א' כְּעַרְכוֹ, וְזֶהוּ
נֶק' יְחוּ"ת.

וְיָדוּעַ דִּיחֻו"ת מְקַבֵּל מִיְחוּ"ע, וְעַפ"י
פְּשוּט הוּא שְׂאָם לֹא יִתְאַמְתּוּ אָצֵלוּ
הַיֵּטֵב הַיֵּאָךְ שְׂמֵצַד אֱלֻקוֹת לְמַעְלָה
אֵין שׁוּם נִפְרָד וְהַכֵּל מִיְחָד בְּתַכְלִית,
א"א לְבוֹא לְמִטָּה לְבַחֲוֵי הַיְחוּד
יְחוּ"ת,

which is known as the Lower Unity.⁹¹ The difference between the Upper Unity and the Lower Unity is that the Upper Unity is to realize how from the perspective of Godliness above, every aspect of creation is unified with *HaShem*.

However, the ultimate objective is for the creations themselves to be illuminated with *HaShem's* Unity and Oneness, even from within their perspective as created beings. As an individual, this means that *HaShem's* unity should not only be perceived by the soul as it transcends the world, but even as it comes into the body below, it should understand this to be the true reality.

Generally, this is the manifestation of *HaShem's* unity as expressed in the three lower worlds of *Briyah*-Creation, *Yetzirah*-Formation, and *Asiyah*-Action, because the glory of *HaShem's* kingship is most greatly expressed specifically when it is manifest below within the created worlds. This is implied by the prayer, "Blessed is the name of His glorious kingship forever and ever." This is to say that *HaShem's* majesty and kingship should be manifest and revealed in the lower worlds and in every individual according to his level. This is the Lower Unity-*Yichuda Tata'a*.

However, the ability to recognize the Lower Unity depends on the prior understanding of the Upper Unity. If one did not truly recognize that everything is unified with *HaShem* from the upper vantage point, that in His eyes there is nothing separate from Him and that everything is completely unified and

⁹¹ *Yichuda Tata'a*

one with *HaShem*, then he will be incapable of perceiving the unity below.

כַּמְבַּאֵר בְּזוֹהַר 58 "וְעַד תִּקְפֵּא
דְּאֶחָד", פְּרוּשׁ שְׁעֵי תִקְפֵּא וְחֻזְקָא
דְּ"אֶחָד" - בַּחֲוֵי יְחוּ"ע הַנִּלְ - דְּהֵינּוּ
שְׁנֵתָאמַת אֲעֵלוּ בְּתִקְפֵּא וְחֻזְקָא גְדוֹל
(עַשׂ אִיזוּ שְׁטַאָרְק, עַשׂ לִיגִט זִיךְ
"אֶחָד" גַּאנֶץ שְׁטַאָרְק קְלָאָר), עִי"ז
יּוֹכֵל לְבוֹא לְבַחֵי "וְעַד" יְחוּ"ת (דַּאֲשׁ
קֵאן דּוֹרֵךְ נַעֲמִין בִּיז עַשׂ זָאל אֹונֶטֶען
מִיְחָד וּועֵרִין בְּפוֹעֵל מְמֶשׁ וְוֵהוּ
יְחוּ"ת). 59 וּבְזוֹהַ הָאֶפֶן רוֹפֵט מַעַן
דַּאֲשׁ אַרִיין גִּישְׁאִינֶט "אֶחָד" בְּכָל
אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל,

This is explained in the Zohar,⁹² which describes the eternity of *HaShem* as expressed in the world, which is the meaning of the words "*L'olam Vaed* – forever and ever."⁹³ The Zohar explains that the word *Va'ed* expresses the full strength of *HaShem's* Oneness, "*Echad-One*." That is, if a person truly realizes *HaShem's* Oneness with clarity and strength, then he will have the ability to apply it below in actuality. This is the Lower Unity, when *HaShem's* unity illuminates the individual in this manner.

לְמִשְׁלַל וּוִיא עַשׂ קוֹמֵט צוּ נוֹיף דַּעַר
בְּחַ הַצּוֹמֵחַ וּוִאֵס אִיז גְּרַעֲיִן מִיט דַּעַם
בְּחַ הַצּוֹמֵחַ שְׁבִקְרַקַּע וּד"ל. 60

This is compared to the power of growth of the seed uniting with the power of growth of the earth. Only by bringing these two forces together can there be any actual growth. This will suffice for the understanding.

וּמ"מ צְרִיךְ לִדַּע דְּבַחֵי יְחוּ"ת אִינּוּ
דוֹמֵה לִיְחוּ"ע, רַק כְּגוֹוֵנָא כּו'.

Nonetheless, although the Upper and Lower Unity are closely related and united, we must understand that the Lower Unity is not as great as the Upper Unity. It only mimics the true upper unity.⁹⁴

לְמִשְׁלַל כְּמוֹ שְׁאִינּוּ דוֹמֵה לְחֻזְקָא
וּפוֹעֵלַת הַגּוֹף כְּמוֹ שְׁהֵן מִיְחָדִים

For example, the unity of the faculties of the soul within the essential self of the soul, in and of itself, cannot be compared to their state

⁹² Zohar Terumah 134a.

⁹³ That is, the concluding words of the *Baruch Shem* recital which follows the *Shema* recital are the words, "*Le'olam Va'ed*" which is generally translated as, "forever and ever." More literally, however, it may be understood as "for the duration of the existence of the world," and thus reflects the manifest Godliness which brings the worlds into being, giving them and everything therein, their very existence at every moment. That is, the worlds and all therein are not separate from *HaShem* whatsoever, and if they were, they could not exist at all.

⁹⁴ Zohar Terumah 135a.

בַּנֶּפֶשׁ עֲצָמָה בְּתַכְלִית הַיְחוּד,
לְהַתְגַּלוּתוֹן בְּגוּף, וְהַגְלוֹי יְחוּד הוּא
ע"י כְּלֵי הַגּוּף וּד"ל.

וְהִנֵּה לְפִי שֶׁהַגְלוֹי יְחוּ"ת הִזָּה הוּא
ע"י כְּלֵים תַּחְתּוֹנִים דְּקָא, וְיָדוּעַ
דְּכָלִים מִצֵּד עֲצָמָן הֵן בַּחֲלֵי הַסֵּתֵר,
בְּכֵן נַעֲשֶׂה מְזֵה בַּחֲלֵי "וְאַהֲבַת" כּו'
מִלְמַטָּה לְמַעְלָה, שְׂבַחֲלֵי "הוֹי" ה'
יְהִיֵּה "אֱלֹקֵיךָ" מִמָּשׁ (וּוִיא עֵשׂ אִיזֵי 61
בְּלֵי שְׁנוֹי). וְזֵהוּ בַּחֲלֵי הַצְּמִיחָה
שְׂאֲחֵר בַּחֲלֵי הַזְּרִיעָה דְּאֹר זְרוּעַ
כְּנ"ל. וְצָרִיךְ שְׂיַעֲלָה וְיִצְמַח הַגְּבֵה
לְמַעְלָה מִעֲלָה, כְּמוֹ שְׂאֲנֵי אֹמְרִים
"בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ וּבְכָל
מְאֹדְךָ" כּו', דְּהֵינֵי לְמַעְלָה מִעֲלָה
מְגֵדֵר הַשְּׂגָה וְהַבְּנָה,

אֵלָא בַּבַּחֲלֵי "וְעַמְךָ לֹא חִפְצָתִי"
(תְּהִלִּים עג, כֵּה) מִצֵּד עֲצָם אֱלֹקוֹת
כְּמוֹ שֶׁהוּא כְּבִיכּוֹל לֹא בְּעָרְךָ
הַתְּלַבְּשׁוֹת,

וְלֹא יִחְפֹּץ לֹא בַּחֲלֵי עוֹה"ב וְלֹא בַּחֲלֵי
ג"ע הַעֲלִיּוֹן וּג"ע הַתַּחְתּוֹן וְלֹא שׁוּם
דְּבִרָּה 62 - "שְׁמַיִם" שֶׁהוּא בַּחֲלֵי סוֹבֵב
(שְׂאִינוּ יִכּוֹל לְהַתְּלַבֵּשׁ בַּבַּחֲלֵי אֹר
פְּנִימֵי בְּגוּלֵי אֹר בְּשׁוּם עוֹלָם, גַּם
הֵיטֵר עֲלִיּוֹן, רַק שֶׁהוּא מְחֵי וּמְהִיָּה
בְּדֶרֶךְ מְקִיף וְסוֹבֵב פִּיְדוּעַ), וְ"אֶרֶץ"
הוּא בַּחֲלֵי אֹר וְחַיּוֹת אֱלֹקֵי שְׂמַאֲרֵי
בַּבַּחֲלֵי אֹר פְּנִימֵי בְּכָל עוֹלָם וְעוֹלָם

when revealed in the body, when the unity is perceived only through its bodily vessel. This will suffice for the understanding.

On that level, *HaShem's* unity is expressed through a medium and any medium conceals the light contained in it. Therefore, at this point one arrives at the subsequent paragraph of,⁹⁵ "And you shall Love *HaShem* your God." This means that one must come to appreciate Godliness from his own vantage point, which is the matter of approaching *HaShem* from below to above, and is comparable to the sprouting of a plant. Just as plant, once planted, continues to grow, so too, we declare our love for *HaShem*, "With all our heart, with all our soul and with all our might," implying that this love grows beyond all limitations and reaches far higher than logic or reason dictate.

One can then reach a state in which he realizes what is expressed by the verse,⁹⁶ "Who have I in the heavens but You, and aside for You I desire nothing in the earth." This is because, at this point his desire is only for the Essence of *HaShem* Himself, who transcends all revelation and manifestation.

Thus, he does not care for the World to Come nor for this world or the Garden of Eden or for anything besides *HaShem* alone. He cares not for the "heavens," which refers to *HaShem's* encompassing light that defies expression within any medium or vessel, and he cares not for "earth" which refers to the vitality that radiates within each world individually according to its nature. He wants none of this at all, but only to be subsumed and completely

⁹⁵ Deuteronomy 6:5

⁹⁶ Psalms 73:25

לְפִי עֲרַפּוּ כַּמִּשְׁמָא – וְלֹא יִרְצֶה
 רַק לֵהוּיּוֹת נִבְלָל וּבִטֵּל בְּמֵאוֹר
 הָעֵלְיוֹן, בְּמֵהוּתוֹ וְעֲצֻמוֹתוֹ יֵת'.

nullified to the Supernal Luminary, the very Essential Self and Being of *HaShem* alone, may He be blessed, as explained elsewhere.

וּכ"ז הוּא בַחֲוֵי הַצְמִיחָה וְעֵלְיֵי
 שְׁמֵלֶמְטָה לְמַעְלָה עַד שִׁיחֵי גְלוֹי
 נִקְדַּת הַלֵּב מִמֶּשׁ בְּבַחֲוֵי "וּבְכֹל
 מֵאֲדָרָה".

This is all a process of growth from below to above until the inner point of one's heart is revealed, which is called, "With all your might-*Bechol Me'odecha*."⁹⁷

וְזֶהוּ נִקְ' "עֲבוּדָה" לְשׁוֹן גְלוֹי (כְּנִ"ל
 פ"ד). וְזֶהוּ בַחֲוֵי קִבְלָה, שְׁרוּצָה
 לְקַבֵּל עֲלָיו עַל מִצְוֹת הַמֶּלֶךְ בְּאַמֶּת
 בְּמִסְגָּר, וְלִכְּנֹן כְּתִיב אַח"כ "וְהָיוּ
 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מְצַוְךָ"
 כו'.

The above is Divine service (*Avodah*) in the sense of revelation, as explained previously at length. This is the process of truly accepting the higher authority of *HaShem* and responsibility to Him, and committing with the utter truth of ones being to fulfill the King's command with absolute self-sacrifice. Thus, the very next verse continues,⁹⁸ "These words that I command you today shall be upon your heart."

וּבַפְּרָשָׁה שְׁנֵי מִפְרָשׁ בָּהּ עֲנִין קִבְלַת
 עַל מִצְוֹת, כַּמִּשְׁמָא "וְאִסְפַּתְּ דְּגִנְךָ" כו',

Then, in the second paragraph of *Shema* it specifically describes the acceptance of the yoke of Heaven,⁹⁹ in the fulfillment of the commandments, as it states,¹⁰⁰ "And it shall come to pass, if you shall listen diligently to My commandments... You shall gather your grain..."

וּאֵרֹא לְ (בְּרִכּוֹת לָהּ, ב) הִנְהִיגוּ בָהֶם
 מִדַּת דְּרַךְ אֶרֶץ,

Our sages explain this to mean,¹⁰¹ "One must fulfill his religious obligations while attending to the practical considerations of his livelihood too."

הִינּוּ שִׁיחֵי לְמִטָּה בַחֲוֵי "דִּיחָה
 בְּתַחְתּוּנִים" בְּלֵי שׁוּם שְׁנוֹי, [עַס זֶלֶל

This is to say that with this commitment it is possible for a person to be involved in the

⁹⁷ Deuteronomy 6:5

⁹⁸ Ibid. 6:6

⁹⁹ Talmud Bavli, Brachot 13a.

¹⁰⁰ Ibid. 11:13-14

¹⁰¹ Talmud Bavli 35b.

גאר קיין שנוי[נײַט זײַן אײַן גלוי, אַלאַ
גם בבחי' ההסתדר דכלים, וויא עש
איז באַאָמַת "אני הוי' לא שְׁנִיתִי"
אפילו מַצְד הַכְּלִים. 63

וְזֶהוּ תְּכֵלִית הַמְּכוּוֹן מִהַבְּרִיאָה
שִׂיהִי "דִּירָה בְּתַחְתּוֹנִים", כַּמ"ש
(ישע'י, מה, יח) "לא לְתֵהוּ בְּרָאָה
לְשֶׁבֶת יִצְרָה".

וְזֶהוּ "אִם רָץ לְבָךְ שׁוֹב לְאַחַד", 64 אַז
דַּעַר וּוִילֵעַן אִיזוּ צוֹא אֶלְקוֹת מַצְד
עַצְם לְמַעְלָה מִטַּעַם וְדַעַת בְּבַחִי
"וּבְכָל מְאֹדָךְ", אִיזוּ דַּעַר פֶּשֶׁט וּוֹאשׁ
זַאל מַעַן וּוְעֵלִין אַרוֹיס גִּיין מְגֹדֵר
כְּלִים, וּוֹארוֹם מִיא זוכֵט אֶלְקוֹת, און
אֶלְקוֹת אִיזוּ הַעֲבַעַר אַז כְּלִים.

נִישְׁמַעַר דִּיא קְשִׁיא אִיזוּ וּוֹאס אונטען
אַלַע הַסְּתָרוֹת וְכֵלִים פְּרָטִים
וְהַתְּלַבְּשׁוֹת, אִיזוּ דַאָךְ דַּאשׁ אויך
אֶלְקוֹת, 65 וּמֵאֲמַתַּת אֲמַתָּתוֹ נִמְצְאוּ
כָּל הַכְּלִים פְּרָטִיִּים 66 כִּיְדוּעַ דְּשֶׁרֶשׁ
כָּל הַכְּלִים הוּא מִישׁ הָאֲמִתִּי לְמַעְלָה
מִחִיּוֹתוֹ הַנְּגַלָּה, כִּי הוּא "חִי וְלֹא

physical world below, and transform the world itself into an abode for *HaShem*, with no change at all in the revelation of *HaShem*, as it states,¹⁰² "I am *HaShem*, I have not changed." In other words, this is true even from the perspective of the vessels through which He is revealed.

Thus, this is the accomplishment of the true and ultimate purpose of creation, for *HaShem* to have a dwelling place in the lower worlds¹⁰³ and for His Essential Self to be fully revealed within them. This is as explained elsewhere regarding the verse,¹⁰⁴ "He did not create it for nothing, but rather, He formed it to be inhabited."

Thus, our sages taught,¹⁰⁵ "If your heart runs, return to the One." The desire and yearning for Godliness comes from the essential self of the soul and is beyond logic or reason in a manner of, "All of your might." This means that he desires to transcend the limits of his vessels, because, after all, he seeks the Essence of *HaShem* who utterly transcends all form and any medium.

We must therefore understand how it is that beneath the surface of all these vessels, concealments, and manifestations, everything is Godliness. To begin with, it must be understood that everything that exists comes from the true reality of *HaShem*'s Singular Intrinsic Being.¹⁰⁶ Thus, the source of the vessels themselves is from the True Being, as known, which is higher than the constricted

¹⁰² Malachi 3:6

¹⁰³ Midrash Tanchuma Naso 16; Tanya Ch. 36; Biurei HaZohar Tazria 72c.

¹⁰⁴ Isaiah 45:18

¹⁰⁵ Sefer Yetzirah 1:8; Introduction to Tikkunei Zohar 7a

¹⁰⁶ Rambam Hilchot Yesodei HaTorah, Ch. 1

בחיים",¹⁰⁷ vitality revealed in the vessels—for He lives, but not like our life.¹⁰⁷

וְכָל הַבְּלִים אֵינָם מוֹסִיפִים עָלָיו שׁוּם רְבוּי וְשׁוּנֵי כְּמֵאמֶר "אֲנִי הוּא" לֹא שְׁנִיתִי וְ"אֲתָה הוּא קִדְם שְׁנִבְרָא הָעוֹלָם וְאֲתָה [הוּא מִשְׁנִבְרָא הָעוֹלָם]" כּו',

Therefore, all the individual vessels do not create addition, division or change in Him, as it states,¹⁰⁸ "I am HaShem, I have not changed," and,¹⁰⁹ "You are He before the creation of the world and You are He after the creation of the world."

אז כּבִּיכּוֹל נֹאֵר גֹּאֵט אֲלֵיזֵין 68 בְּפִעַל מְמֵשׁ, רַק שֶׁהוּא מְשַׁלֵּם בְּכָל הַשְּׁלֵמוֹת מְסִתִּיר צוּא זֵיזִין 69 בְּאִפֶּן שִׁירָאָה לְבַחִי נִפְרָד, וְאֲנִי רוֹאִים שְׁמַיִם וְאָרֶץ וְכָל הַפְּרֻטִים לִישׁ וְדָבָר נִפְרָד מֵאֲתוֹ ית'. וְהַהֲסָתְרָה גּוֹפֵא, הִיא אֶלְקוֹת בְּכִדִי לְהַטִּיב לְבְּרוּאִים,

Even now, He is completely alone, only that He is all-powerful and completely perfect, and He hides Himself so that it should appear that the world is something separate from Him and a concrete entity. Thus, we view the heavens and the earth and all their creatures as something separate from *HaShem*, when, in reality, even the concealment itself is just an expression of Godliness, which He brings about for the benefit of His creatures.

כִּי אִם הֵי נִרְאָה כְּמוֹ שֶׁהוּא בְּאֵמֶת מְצַד אֶלְקוֹת, הֵי בְּבַחִי "נְהַמָּא דְכְּסוּפָא" 70 וְלֹא הֵי שִׁיךְ שְׂכָר וְעֵנֵשׁ.

For, were we to see everything as it truly is from a Godly perspective, we would be eating the "Bread of shame"¹¹⁰ and we would have no pride in any of our accomplishments and there could be neither reward nor punishment.

וְלִכֵּן מִפְּנֵי שְׁנִרְאָה לְבַחִי יֵשׁ וְדָבָר נִפְרָד, וּבְאֵמֶת אֵינוֹ אֶלָּא בַחִי דְּמִיּוֹן (פֹּאֵר שְׁטַעַל), שִׁיִּצִיר בַחִי בְּחִירָה. וְיִכּוֹל לְהִשְׁאֵר בְּבַחִי הַסְתֵּר פְּנִים בְּדֶרֶךְ גְּלוּת הַשְּׂכִינָה גְלוּ לְאָדָם [שְׂכִינָה עִמָּהֶם] "מִגְלָה כֵּט, א בַּע"י כּו', וּ"בְּרַחֵל לְפָנַי גְּזִיָּה נֶאֱלָמָה"

However, in truth all this is illusory and a person can remain deluded by this illusion, being that its purpose is to allow for free choice. Therefore, a person can choose to remain in a state in which Godliness is concealed, which represents the "Exile of the Divine Presence." Thus, one can come to the state of,¹¹¹ "They were exiled to Rome and the

¹⁰⁷ Moreh HaNevuchim, Vol. 1, Ch. 57

¹⁰⁸ Malachi 3:6

¹⁰⁹ Morning prayer liturgy.

¹¹⁰ Talmud Yerushalmi Orla 1:3; Maggid Meisharim, Bereishit, Shabbat 14 Tevet; Likkutei Torah, Tzav, 7d.

¹¹¹ Sifri Masei 35:34

כַּנְל, Divine Presence went with them,” and even to the point of,¹¹² “A lamb standing silently while it is shorn,” as explained before.

שְׂאִינוּ רוֹאֵה הָאֵיךְ שְׂמַחֵי וּמְהוּה
וְגוֹרֵם "גָּלוּ לְאֶדוֹם שְׂכִינָה עִמָּהֶם"
(כְּלוּמֵר בְּעוֹשֶׂה מַעֲשֵׂה אָדָם כִּמ"ש
בִּמ"א), 71 וְנִמְצָא שֶׁהוּא מְעוֹבְרֵי
רְצוֹנוֹ ח"ו, כִּי הַמְכוּוֹן מִהֶהֱסֵתֵר אֵינוֹ
כֵּן כַּנְל.

Eventually, a person could descend to a level in which he no longer sees that *HaShem* gives life and existence to all, until he sinks into the “deeds of Rome”¹¹³ and forces the Divine Presence to remain hidden due to his poor choices, as explained elsewhere. In this way a person may even go against the will of *HaShem*, God forbid, by not fulfilling his true purpose in the world.

אֶךְ מִפְּנֵי שְׂיֻכּוֹל לְהִיּוֹת לְמִטָּה
בְּהֶסְתֵּר גְּדוֹל כ"כ, וּמִצֵּד יִשְׂרָאֵל עִם
קְרוֹבוֹ נוֹפֵל לְשׁוֹן "עֲבוּדָה" הַנְּל,

Therefore, because in this world it is possible for *HaShem*'s presence to be concealed, the Jewish People must correct this through their efforts in Divine service (*Avoda*).

מִפְּנֵי שְׂשֵׁרֵשׁ יִשְׂרָאֵל הוּא בְּעַצְמֵיּוֹת
כַּנְל, וְלִכֵּן יִכּוֹלִים לְצַאת מִהֶהֱסֵתֵר.
אֶךְ צְרִיךְ לְהִיּוֹת מִתְחַלָּה הַיְצִיָּאָה
מִלְמִטָּה לְמַעַלָּה לְפִי כָּל הָאוֹפְנִים
הַמְבַּאֲרִים לְעֵיל, לְבַטֵּל הֶהֱסֵתֵר
בְּהִדְרָגָה בְּעֵלוֹי אַחַר עֵלוֹי עַד בַּחֲוֵי
"בְּכָל מְאֹדָה".

Now, each and every Jew is rooted in *HaShem*'s Essential Self. Therefore, every Jew has the ability to remove this concealment. To this end, we must work to undo the concealment, step by step, from below to above, in the manner previously discussed. We must nullify all concealments, step by step and stage by stage, until we reach the level of loving *HaShem* “With all your might.”¹¹⁴

אֲבָל מִצֵּד עֵצִם אֶלְקוֹת הָרִי בַּחֲוֵי
הַיֵּשׁ ג"כ אֶלְקוֹת כְּמוֹ שֶׁהוּא בְּעַצְמוֹ
(דַּעַר יֵשׁ אֵלִיּוֹן אִיזוֹ קִיּוֹן אַנְדַּעַר זֶאךְ
נִיט וּוִיָּא נֶאֱרַר אֶלְקוֹת, "כִּי מִמֶּךָ הַכֹּל"
כַּנְל).

On the other hand, when considered from the perspective of the Essence of Godliness, even the perceived entity itself in its current state of concealment is seen as nothing but pure Godliness, as stated,¹¹⁵ “It is all from You.”

¹¹² Isaiah 53:7

¹¹³ See Tanya, Ch. 17

¹¹⁴ Deuteronomy 6:5

¹¹⁵ Chronicles I 29:14

וְעַקֵּר הַמְכוּוֹן שֶׁמִּבְחִי הַיֵּשׁ
וְהַהֶסְתֵּרָה כְּמוֹ שֶׁהוּא יְהִי גְלוּי "אֵין
עוֹד מִלְבָּדוֹ", כִּי בְּאֵמֶת הוּא כָּךְ.

The ultimate purpose is therefore to be able to recognize the Godliness inherent in the world, as it is, that even while existing in the world one should see that there is nothing besides Him, since this is the true reality.

וְלָכֵן אַחֵר עָלַי יָכוֹל לֵהִיּוֹת בְּחִי
הַמְשֻׁכָּה בְּבִחִי "שׁוֹב לְאַחֵד" כְּנִ"ל
וּד"ל.

Therefore, following this ascending process of uncovering and revealing Godliness, a person must return to the world, in other words, he must "return to One"¹¹⁶ and find *HaShem's* unity specifically in the world below.

(יב) Chapter 12

וְהִנֵּה אַח"ו הוּא "אֵמֶת וְיִצִיב", לְאֵמֶת
הַדְּבָר שֶׁהוּא כָּךְ. וּבְכֹל הַט"ו וו"ן
הוּא מְאֵמֶת הַדְּבָר, וּנְק' ט"ו
יְסוּדוֹת 72 שֶׁהוּא בְּחִי הַתְקַשְׁרוֹת
יְסוּד אָבָא מִצַּד דַּעַת הָעֲלִיוֹן
דְּכִנּוּרָא

The next stage of prayer is the *Emet Veyatziv* prayer which follows the *Shema* recital. The purpose of this prayer is to bring the higher point of view down, into the world. That is, even as the world seems to exist as a separate and independent entity, it really is all Godliness. This is to be brought out until it becomes fully realized, recognized, and established as true in every detail of one's life in the world. This is represented by the fifteen usages of the letter *Vav* (ו)¹¹⁷ in the prayer *Emet Veyatziv*.¹¹⁸ (The letter *Vav* means a hook, and is shaped like one. It represents the fifteen stages of connecting and linking the view of the Upper Unity with the view of the Lower Unity.) This is the process of bringing the "masculine" view of *HaShem* as the Creator and uniting it with the "feminine" view of the creatures, who view themselves merely as recipients of His Godliness.

¹¹⁶ Sefer Yetzirah 1:8; Introduction to Tikkunei Zohar 7a

¹¹⁷ אמת ויצִיב ונכון וקיים וישר ונאמן ואהוב וחביב ונחמד ונעים ונורא ואדיר ומתקן ומקבל וטוב ויפה

¹¹⁸ Pri Etz Chaim, Shaar HaKriyat Shma, Ch. 28; Maamarei Admor HaEmtz'a'ee, Dvarim Vol. 2, p. 451

(כי בחי' דעת שְׁבִיבָא אִיזו מער ניט
בְּאִפְּן מְקַבֵּל צוא זיין אַלקוֹת, ארויש
צו גיין פון זיך בְּטֵל צוא ווערן), 73
אַבְל דְּעַת דְּדְּכוּרָא הוּא דְּוָקָא
לְהַשְׁפִּיעַ לְמַטָּה בְּכָלִים פְּרָטִיִּים גְּלוּי
א"ס ב"ה וד"ל.

This feminine view is only half of the true picture and brings one to seek to be nullified to Godliness and transcend the world. It is thus known as a limited half *Da'at*-knowledge,¹¹⁹ as it is only from the vantage point of the recipients. In contrast, the masculine view of the Upper *Da'at*-awareness, brings a person to strive to spread Godliness below within the world and to utilize the world as a tool to express the Singular Infinite One, blessed be He.

וְהִנֵּה עֵקֶר הַהִמְשָׁכָה הוּא בְּשֵׁמוֹ"ע,
וְג' רֵאשׁוֹנוֹת דְּשֵׁמוֹ"ע נִק'
"מוֹחִין". 74. וְהִגַּם שֶׁבַק"ש הִי' בְּחִי'
מוֹחִין, זֶהוּ בְּחִי' מוֹחִין לְבִטֵּל
וְלְהַבְּרֵל בְּבַחִי' יְחוּד לְאַלְקוֹת, אַבְל
ג' רֵאשׁוֹנוֹת דְּשֵׁמוֹ"ע זֶהוּ בְּחִי' מוֹחִין
לְהַמְשִׁיךְ אַלְקוֹת בְּבַחִי' יֵשׁ דְּוָקָא,
וְלִגְלוֹת הַדְּבָר אִיךְ שׁ"מִמֶּךָ הַבֵּל"
(דֹּאשׁ אִיזו אַלְץ ער אַליין בְּבִיבֹל), 75

This process of drawing down Godliness into the world occurs primarily in the climactic *Amidah* prayer. The first three blessings of the *Amidah* correspond to the three intellectual faculties of *Chochamah*-Insight, *Binah*-Comprehension and *Da'at*-Knowledge. Although we already developed an intellectual connection to *HaShem* during the recital of the *Shema*, that was an understanding aimed at nullification to *HaShem* and unity with Godliness.¹²⁰

וּבג' רֵאשׁוֹנוֹת דְּשֵׁמוֹ"ע יִגְלֶה בְּמוֹחַ
אִפְּן "אִין עוֹד מְלַבְדוֹ" בְּכָלִים דְּוָקָא.

In contrast, the first three blessings of the *Amidah* are a process of contemplating how to draw Godliness forth into the world, specifically as it appears as a separate entity, and how to reveal that even as it exists, in reality, it is all Him, so to speak.

וְזֶהוּ "בְּרוּךְ אַתָּה הוִי"ה", שִׁיחִי'
נִמְשָׁךְ בְּחִי' שֵׁם הוִי' כְּמוֹ שֶׁהוּא,
בְּחִי' אַלְקוֹת כְּמוֹ שֶׁהוּא בְּלִי שְׁנוּי
כו'.

Thus, we need a new form of contemplation in the *Amidah* prayer and the first three blessings develop an understanding of how there is only *HaShem*, even as perceived through the medium of vessels. This is the meaning of, "Blessed are You *HaShem*,"¹²¹

¹¹⁹ Talmud Bavli, Shabbat 33b; Etz Chaim, Shaar 26, Ch. 3; Maamarei Admor HaEmtza'ee, Na"Ch p. 98.

¹²⁰ Pri Etz Chaim, Shaar HaTfilah, Ch. 4 & Ch. 7; Tanya Ch. 12

¹²¹ The term *Brachah*-ברכה also means to draw down, as it states in the Mishnah

that we must draw down the transcendent revelation of *HaShem* into the natural order to recognize that He has not changed whatsoever.

וְג' בְּרָכוֹת אֲמֻצְעוֹת הוּא בְּחִי
 "מְדוּת" (עַשׂ זָאֵל דְּעַר נְעִמִין אֵלַע
 מְדוּת, עַשׂ זָאֵל נִמְשָׁךְ וּוְעֵרִין בְּכָל
 הַפְּרָטִים גְּלוֹי "אֵין עוֹד מִלְּבָדוֹ",
 דְּהֵינּוּ עַשׂ זָאֵל נִמְשָׁךְ וּוְעֵרִין אֵין
 "חֹנֵן הַדַּעַת" אֹנִין "רוֹפֵא חוֹלִים" גְּלוֹי
 "אֵין עוֹד מִלְּבָדוֹ". 76.

The twelve middle blessings correspond to the emotional faculties. At this point the intellectual process is complete and we understand the truth of it, therefore this conclusion must now be brought down and expressed in emotion. All the emotions must be permeated with this perspective so that every detail expresses the realization that there is nothing else but Him. This means that we must realize how the “Bestowal of knowledge” and the “Healing of the sick” all depends on Him alone and thus demonstrates that there is nothing but Him alone.

וְהִנֵּה בְּאַמֶּת שָׂרַשׁ הַבְּרָכוֹת
 דְּשֵׁמוֹ"ע, הֵגַם שְׁהֵן בְּגִשְׁמִיּוֹת כְּמוֹ
 "רוֹפֵא חוֹלִים" כּוֹי, [הֵן מְרַמְזוֹת]
 לְמַעַלָּה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת עֲלִיוֹנִים,
 כְּמֵאֲמַר ר"ל [בְּרָכוֹת ז, א] מִנִּין
 שֶׁהִקְב"ה מִתְפַּלֵּל כּוֹי, רַק שְׁמֵאִיר
 אֲפִילוֹ בְּגִשְׁמִיּוֹת (זָאֵל מֵאִיר זֵינִין
 אֲפִלוֹ בְּגִשְׁמִיּוֹת דְּעַר יֵשׁ אֲמַתִּי
 וּד"ל). 77.

Truth be told, although the blessings of the *Amidah* discuss our physical needs, they also allude to the supernal worlds, as the Sages stated,¹²² “How do we know that the Holy One blessed be He prays? Because it states,¹²³ ‘I will bring them to My holy mountain and make them joyful in My house of prayer.’ The verse does not state ‘The house of prayer,’ but rather, ‘My house of prayer.’ From here we see that the Holy One, blessed is He, prays.” Therefore, it must be understood that the purpose of discussing our physical needs in the *Amidah* is only in order for the True Being of *HaShem* to be expressed even within the physical world. This will suffice for the understanding.

Kilayim 7:1, “*Hamavrich*-המבריך-One who draws down a vine to the earth.” Thus, the blessings of the *Amidah* prayer all represent the drawing forth of the transcendent revelation of *HaShem* to become revealed within the world.

¹²² Talmud Bavli, Brachot 7a.

¹²³ Isaiah 56:7

וְג' בְּרָכוֹת אַחֲרוֹנוֹת הֵן בַּחֲבִי' נה"י,
 דְּהֵינּוּ כְּאֲשֶׁר נִגְמַר בַּחֲבִי' מוֹחִין
 וּמַדּוֹת כּו', אֲזַי נִמְשָׁךְ לַבַּחֲבִי' מַעֲשֵׂה,
 שֶׁהוּא בַּחֲבִי' נה"י (שֶׁנֶּקֶד רַגְלִים 78)
 וְהוּוּ מִחֲמַת תִּקְוָה הַמּוֹחִין,

The final three blessings of the *Amidah* relate to bringing all the above forth into practical application and action. [They thus correspond to the gut emotions that relate to action,] which are *Netzach*, *Hod*, and *Yesod*. In other words, once we have completed the process of recognizing Godliness intellectually and emotionally, we are automatically motivated to act upon it, commensurate to the strength of our understanding and commitment.

לְמַשָּׁל, קִטָּן שְׂאִינוּ יָכוֹל לִילֵךְ בְּרַגְלָיו
 עַד שֶׁנִּגְמַר מוֹחִין שְׁלוֹ, וְעַקֵּר
 הַשְּׁלֵמוֹת הֵם הַרְגָּלִים,

For example, a child cannot walk until his mind is fully developed for walking. Thus, the ultimate perfection is expressed in the feet—the ability to act. [This is because the feet are useless without the intellect and the emotions. Therefore, if the feet function as they should, it is a sure sign that the mind and emotions are developed, as well.]

כִּי בְּלֹא רַגְלִים נִשְׁאָרִים הַמּוֹחִין
 וְהַמַּדּוֹת לְעַצְמָן וְאֵינוּ יָכוֹל לְהַשִּׁיג
 הַמְּכוּוֹן.

For, without the feet (action), the intellect and emotions remain entrapped within the person and cannot accomplish their desired and intended purpose.

וּכְמוֹ"כ בַּחֲבִי' נה"י נֶקֶד רַגְלִים. וְהֵנָּה
 עַד"מ בְּאֶדְם עַקֵּר חֲזוּק הַמּוֹחִין הֵן
 הַרְגָּלִים, כִּי הֵם הַמְּגַבִּיִּים
 וּמַעֲמִידִים כָּל הַגּוּף עִם הָרֹאשׁ
 בְּגִבְהָ, (מִשָּׂא"כ זוֹלַת אַנְדֵרְעִי כוֹחוֹת
 וּמְדוֹת),

In this sense, the faculties of *Netzach*, *Hod* and *Yesod* are referred to as the legs and feet.¹²⁴ For it is ultimately these faculties that display the strength of mind and emotions and uplift the entire body, even elevating the head. It is therefore impossible for anything to be brought forth without these faculties.

וְהוּוּ שֶׁכ' {מְשָׁלִי יז, ו} "עֵטְרַת זְקֵנִים
 בְּנֵי בָנִים", כִּי הַמּוֹחִין נֶקֶד "זְקֵנִים"
 וְהַמַּדּוֹת הֵם הַ"בָּנִים" וְנַה"י הֵן "בְּנֵי
 בָּנִים". וְכְמוֹ שֶׁהַרְגָּלִים בְּגִשְׁמִיּוֹת

Regarding this it states,¹²⁵ "The crown of the elderly are their grandchildren." That is, the intellect is called by the term "elders," whereas the emotions are called "children," and the faculties that relate to action are called

¹²⁴ Introduction to Tikkunei Zohar 17a.

¹²⁵ Proverbs 17:6

נושאות הראש עם הלב ממקום
למקום, מה שבלעדן לא הי' כן,

“grandchildren.” That is, the feet physically carry the head and the heart from place to place, which they are helpless to do on their own.

וכן הוא ממש כאן, שהרי זה אינו
חדוש אם הבטול הוא מצד
התקשרות בהמלך בעמדו לפניו
(אין דיא מוחין און מדות זיינען
פארנומען דרינען), 79

Similarly, it must be understood that it is not adequate for a person to merely be nullified to the King when standing before him in the *Amidah* prayer or for his mind and heart to be completely taken up with Him at this point in prayer, without any motivation to manifest his subservience to the King in action, even when not immediately aware of His presence.

וכמארו"ל {ראה ברכות לד, א} ג'
ראשונות הוא כעבד המקבל פרס
מלפני המלך, וג' אחרונות כעבד
הנפטר מהמלך. אבל עקר המכוון
הוא שיהי' לו "דירה בתחתונים",
למשל במלך בשר ודם עקר גלוי
המלוכה הוא במדינות רחוקות,
שמה תתפשט אימת ופחד המלך
אדנותו וממשלתו. וזהו ענין ג'
אחרונות בחי' נה"י רגלים, וזו זאל
אריבער טראגין דעם אייגענעם
בטול וזו ער איז בעמדו לפני המלך
למקומות רחוקים. אזוי וזו
בגשמיות רגליים זיינען מעמיד דעם
גוף און טראגן אים ממקום למקום,
אזוי איז אויך בחי' נה"י איז דער
רעכטיר חזוק המחין ומדות. 80

Regarding this our Sages stated,¹²⁶ “The first three blessings are like a servant receiving a gift from the king. The last three blessings are like a servant as he leaves the presence of the king.” Now, the ultimate objective of our existence is specifically to make a dwelling place for *HaShem* below in this world, just as the power of a king is specifically evident when even the people of a distant land fear him and submit to his authority and rule. It is therefore understood that every person must extend the same submission he feels when standing before the King, King of kings, and carry the same sublimation with him even when he is distant, so to speak. In this manner, he must draw forth his sublimation to *HaShem* into his actions, with the conviction and faculties of *Netzach*, *Hod* and *Yesod* which carry and uplift the intellect and emotions, just as the feet carry the person from place to place.

ושרש הדברים, מחמת שנתוסף
אור במחין מלמעלה מן המחין,
דהינו ווילע ער נעמט זיך אריין

The ability to carry this conviction away, so to speak, stems from truly grasping the inner desire of the King, which transcends comprehension. This process is referred to as

¹²⁶ Talmud Bavli, Brachot 34a.

דעם עַצְמ׳ רִצּוֹן הַמֶּלֶךְ שְׁלֵמֵהָ
מִהַשְׁגָּתוֹ, 81 וְזֶה נֶקֶד לְהוֹסִיף אֹר
בְּאַצִּילוֹת, מוֹסִיף כַּח כְּבִיכּוֹל בְּמוֹחִין
וּמַדּוֹת. וְגַם נֶקֶד "אֲכִילַת אָדָם",
וְ"יִשְׂרָאֵל מִפְּרִנְסִין" כּו'.

וּלְמַשָּׁל בְּמֶלֶךְ בְּשׂוֹר נֶדָם שֶׁ"י אֵימַת
הַמֶּלֶךְ נִתְחַזַּק מוֹחִין וּמַדּוֹת שְׁלוֹ
הַשִּׁיב לְעֵנִן הַמְּלוּכָה (דְּהִינּוּ עַר זָאל
נִיט אַרַאפּ לְאִזִּין פּוֹן זִיין עַצְמ׳ מֵהוֹת
מְעִין צו זִיין בְּפִרְטֵי פְּרִטִיּוֹת לְעֵנִי
מְלוּכָה, וּמִמִּילָא וּוְעֵרַט נִתְחַדֵּשׁ אִיין
לְעֵבֶדֶדִיקֵיט אִין אֵלֶע פְּרִטִים, אִון
עֵשׁ וּוְעֵרַט נִיט אָן גִּיזְעָהן קִיין זַאךְ
לְדָבָר נִפְרָד מֵאַתּוֹ יֵת'.

וְזֶהוּ ע"י ח"י בְּרִכּוֹת דְּצִלוֹתָא כַּנ"ל
בְּאַרְיִכוֹת, (אִון עֵשׁ וּוְעֵרַט אַרְיִבְעַר
גִּיטְרַאגִּין דְּעַר בְּטוֹל אֶפְלוֹ בְּעוֹלָמוֹת
בְּעֵלֵי גְבוּל), 82 וְלֹא בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה
לְבַד,

אֶלָּא אֶפְלוֹ בְּעֵנֵי מִשָּׂא וּמִתָּן
וְאִכִּילָה וְשָׁתִי, דְּהִינּוּ בְּתוֹרָה הַגֵּם
שְׁהִיא מְלַבֶּשֶׁת בְּדָבָרִים גְּשָׁמִיִּים
קֶלֶף וְתַפְלִין כּו', מִשּׁוּם דְּאוֹרִיטָא
וּקוּב"ה כּוֹלָא חַד, 83 וּמִצַּד עֲצָמוֹתוֹ

“Increasing light in the world of *Atzilut*,”
which actually gives additional strength to the
intellect and emotions. This is compared to
eating, as it states,¹²⁷ “The Jewish People
nourish their Father in heaven.”

This may be understood by analogy to the fear
of the power of an earthly king, which
strengthens the servant’s ability to understand
and care for the matters of the kingdom. Such
a person will set himself aside and apply
himself to deeply consider every nuance of
the kingdom with great feeling. This depth of
awareness and fear actually gives him a fresh
and energetic view of the same details—for
now they are a matter of deep personal interest
and relevance to him. It is the same manner
with Godliness, in which the awareness and
fear of *HaShem* increase and strengthen one’s
emotional and intellectual consideration of
the Kingdom of *HaShem*. Thus, he will no
longer view any detail as irrelevant or
detached from *HaShem*, blessed be He.

All the above is accomplished through the
eighteen blessings of the *Amidah* prayer, as
previously discussed regarding the analogy of
the eighteen vertebrae and nerve coils of the
spinal cord. Through this service, the
recognition and submission to *HaShem*
extends even to the limited worlds, and even
after the time of prayer.

Thus, it is through prayer that Godliness is
seen as equally relevant to matters of business
or food and drink. For all these matters
are Godliness and Torah, as it is manifest
within physical affairs. For the 613
commandments of the Torah are all

¹²⁷ Zohar Vol. 3, 7b.

אין כל פֿרטים של דְבָרִים גְּשָׁמִים
מסתיירים כֵּלָל, אַחַר שְׁלֵבָדוֹ הוּא
יֵת!

performed with physical limbs and objects and “The Torah is one with the Holy One blessed be He.”¹²⁸ As previously explained, from the perspective of *HaShem* Himself, all of the particulars of the physical world are not illusory, since everything that is, is Him alone, may He be blessed.

וְהִנֵּה יָכוֹל לְהִיּוֹת ע"י הַעֲלָאוֹת
הַתְּפִלָּה הַתְּחִבּוּרֹת וְהַתְּיַחְדוּת בְּכֹל
הַפְּרָטִים בְּמַהוּתָם כְּמוֹ שֶׁהָיָה, אֶפְלוּ
בְּאִכְלִיָּה וּשְׂתִי' וּמִשָּׂא וּמִתֵּן עַפ"י
תּוֹרָה. וְזֶהוּ תְּכִלִּית הַמְּכוּוֹן שֶׁיִּגְלֶה
לְמִטָּה "אֵין עוֹד מִלְּבָדוֹ" בְּאָדָם
בְּרַמ"ח אֲבָרִים, דִּהְיֵנוּ רַמ"ח מִצְוֹת
הַבָּאִים מִדְּבָרִים נִפְרָדִים דְּוָקָא,

Thus, through prayer, everything can be elevated, joined and united with the True Essence of *HaShem*, including even eating, drinking and conducting business, provided they are all done according to the Torah. Moreover, this is the ultimate purpose of their existence, so that the reality that “There is nothing but *HaShem*”¹²⁹ should be revealed below in the 248 limbs of man, which correspond to the 248 positive commandments that are performed with physical objects that appear separate from Him, blessed be He.

וְיִהְיֶה מִיַּחַד אֲבָרֵי הַגּוּף ע"י
הַתְּלַבְּשׁוֹת הַנֶּפֶשׁ, וְכְמוֹ שֶׁהוּא שְׁלֵא
בְּגֵר אָדָם, יֵהִי נִמְשָׁךְ בְּבַחֲוֵי אָדָם
(אֵין מֵיָא זָאל אַנדֶערֶשׁ נִיט אָן זַעֲהֵן
דוּרַךְ אַלֶּע פְּרָטִים וּוִיא גַאט אַלִּיִן
ב"ה כְּבִיכּוֹל). 84

All of existence thus becomes united with Him like the limbs of a body when the soul enters them, causing them to become united with the soul as a single unit, rather than remaining as two distinct elements, spiritual and physical. Through this, *HaShem* is drawn forth into the realm of man, even as He remains utterly transcendent from man. It is through the above form of service of *HaShem* that we can come to see Him alone, so to speak, even in every aspect of the world.

וְהִנֵּה זֶה נִגְמַר בְּסוֹף שְׁמוֹעַ בְּבִרְכַּת
"[שִׁמ] שְׁלוֹם", לְמִשָּׁל בְּעַמְדוֹ לִפְנֵי
הַמֶּלֶךְ וְצָרִיךְ לְקַבֵּל עָלָיו עַל מ"ש
בְּשִׁלְמוֹת שְׁלֵא יֵהִי בְּאִפְּן אַחֵר, הִנֵּה

This is accomplished fully at the end of the *Amidah* prayer, during the blessing of *Seem Shalom* (Grant Peace). When one arrives at this blessing, he is like a person who is standing before a king and he must resolve

¹²⁸ Tanya Ch. 4 and Ch. 23 quoting the Zohar.

¹²⁹ Deuteronomy 4:35

תחלה נגמר אצלו במחין ואח"כ
במדות חג"ת ואח"כ נה"י.

to carry out the wishes of the king completely and totally, with absolute conviction, to the extent that it is not possible for him to act otherwise. This resolution is first formed in his intellect (*ChaBa"D*¹³⁰), then in his emotions (*ChaGa"T*¹³¹) and finally in his motivation to act (*NeHi"Y*¹³²).¹³³

אבל אח"כ כשרוצה לילה מלפני
המלך לשוב למקומו ברחוק מקום
מאור פני מלך לקים נימוסי המלך
ורצונו והפצו, ויכול להיות שיפול
ממדרגתו בעניני עצמו כו', ולכן
צריך לבטל עצמו עוד הפעם
לעצמות המלך כמו שאינו
במצאות בזה העולם בכל
רצונותיו, וזהו באמת בטול גדול
ונעלה יותר ור"ל.

However, when he must take leave of the King to fulfill every nuance of the King's decree and implement His desire and will in a faraway place, it is possible that his determination can wane and be lacking in some way. More specifically, he may become engrossed in his own affairs. He must therefore once again renew his submission to the Essential Self of the King, *HaShem*, with the realization that he has no independent existence, in and of himself, nor does he himself have any desire for anything worldly. This, in truth, is the highest level of submission to the King, King of kings, *HaShem*. This will suffice for the understanding.

(ג) Chapter 13

וזהו ענין נפילת אפים שאחר
שמו"ע "לדוד אליך ה' נפשי
אשא" 85, און ראש איז דער

Therefore, upon concluding the *Amidah* prayer, we must recite the *Nefilat*

¹³⁰ This is an acronym for the intellectual faculties of *Chochmah*-Wisdom, *Binah*-Understanding, and *Da'at*-Knowledge.

¹³¹ This is an acronym for the emotional faculties of *Chessed*-Kindness, *Gevurah*-Sternness, and *Tiferet*-Beauty or Mercy.

¹³² This is an acronym for the gut emotional faculties of *Netzach*-Conquest, *Hod*-Splendor, and *Yesod*-Foundation.

¹³³ For the complete explanation of all of these faculties, see Shaar HaYichud translated as *The Gate of Unity*, by the author of this discourse, Rabbi DovBer of Lubavitch. It is known as the key to the teachings of Chassidus, as it explains the complete methodology of contemplative meditation known as *Hitbonenut*, as well as the entirety of the chaining down of the worlds, in great detail.

העכשטער יחוד, 86 *Apayim prayer*.¹³⁴ In this prayer we read the Psalm,¹³⁵ “From David, to you, *HaShem*, I will uplift my soul...” This is the greatest level of union with *HaShem*.

ובזוהר נק' מוסר גרמוי למיתה, 87
 דהינו שאין לזה שם כלל, פאר וואש
 רופט מען דאש [בחי' מיתה, ווארום
 ער דארף מבטל זיין זיך גלייך ווי
 עס] איז גאר ניטא און עש גיפינט זיך
 ניט, 88 ונאפלו בחי' מוחין ומדות
 שלו של אלקות ג"כ צריך לבטל כמו
 שאינו כלל [דהינו ער זאל גאר נישט
 וועלין, וויא אמת וויל גאר נישט] 89
 והוא פטור מהכל, ובזה האפן צריך
 להיות הבטול.

The Zohar refers to this as,¹³⁶ “Submitting one’s body to death.” This is described as death, because one must become completely nullified, as if he does not exist. This degree of submission cannot be found within the intellect and emotions, no matter how much they are nullified to *HaShem*. Rather, he must reach even higher, literally as if he altogether does not exist. This means that he desires absolutely nothing, as if he is actually dead. He wants nothing at all and is completely detached from all things. It is in this manner that a person can be completely nullified to *HaShem*.

וזה נק' כפאריה דשכיב על טרפה"
 {זהר בלק ריב, א} כמשי"ת, ווארום
 דער מיט נעמט מען ארויש דעם פח
 היש 90 שלא יהי יכול לפחד ח"ו
 אפלו ברחוק מקום ממנו, דהינו
 אפלו במה שהוא ברחוק מקום
 ממהותו ית' כמו שאנו תופסים (און
 מיר זעהן אן מיט אונורי אויגין), 91
 גם שם לא יהי בחי' יש ונפרד כלל
 אפלו בדברים גשמיים אכילה ושתי'
 ומשא ומתן ושאר דברים הכל יהי
 קודש לה', עש זאל גאר קיין פאר

This is referred to by the Zohar as,¹³⁷ “A lion crouching over its prey.” It is through this that one removes the power of the ego from himself altogether, so that it cannot separate him from *HaShem*, even when he feels distant from Him. Thus, even within the ego, which in our perception, is distant from *HaShem*’s Essential Self, there should be no ego. Therefore, even when involved in physical matters such as food, drink, business matters and all other worldly affairs, everything is done with complete holiness and dedication to *HaShem*. Such a person can no longer have any illusions of separation when the body

¹³⁴ The confessional supplication known as *Tachanun*, or *Nefilat Apayim* which means “falling to one’s face” before the King, King of kings, the Holy One, blessed be He. It is recited immediately after the *Amidah* prayer.

¹³⁵ Psalms 25

¹³⁶ Zohar Bamidbar 129b; 307b; Vayakhel 202b; Shaarei Teshuvah, Shaar HaTefilah, Ch. 38.

¹³⁷ Zohar Balak 211a-212a

שטעל ניט זיין ווען דער גוף איז אויך קודש מיט אלע פּרטים, און דאש איז אין דין תורה דער ארט פון תומ"צ וד"ל.¹³⁸

ולְהִבִּין יוֹתֵר בְּזוֹהַר הַנֶּהָה יְדוּעַ הַטַּעַם מֵהָאֵין אוֹת קו"ף בְּנִפְ"א [בְּתַחֲלֵת פְּסוּק],¹³⁹ 93 לְפִי שְׂאוֹת קו"ף הוּא מֵאֲתוֹן דְּשֶׁקֶר (הַק' הַזֶּהָר ב, ב) שֶׁהוּא בְּחִי' סִטְרָא אַחֲרָא לְגַבִּי קְדוּשָׁה בְּקוּף בְּפִנֵי אָדָם. 94 שֶׁהוּא בְּחִי' "אָדָם בְּלִיעַל" דְּקִלְפָּה, שֶׁהוּא לְעַמֵּת אָדָם דְּקְדוּשָׁה כְּמוֹ שְׂמֵרְמוֹ בְּאוֹת קו"ף בְּתַמוּנָתוֹ. דְּהִנְהָה יְדוּעַ בְּתַמוּנַת הַקו"ף שֶׁהוּא כְּמוֹ ה"א,¹⁴⁰ 95 רַק הַהִפְרָשׁ בֵּינֵיהֶם שְׂבֹאוֹת ה"א אֵינּוּ יוֹצֵא הַרְגֵל שֶׁהוּא כְּמוֹ יו"ד חוּץ לְשִׁטָּה בְּלָל, וְעַ"כּ יֵשׁ אוֹת ה"א בְּשֵׁם הוּי' שֶׁהוּא גְלוּי הַהֲתַחֲלָקוֹת פְּיָדוּעַ (דִּיּו"ד דְּשֵׁם הוּי' הוּא בְּחִי' צִמְצוּם, וְה"א שְׂאֲחָרָיו הוּא בְּחִי' גְלוּי הַהֲתַחֲלָקוֹת). וְנִמְצָא שְׂאוֹת ה"א הוּא בְּכָלֵל שֵׁם הוּי' כְּמוֹ שֶׁהוּא כְּבִיכּוֹל "אֵנִי הוּי' לֹא שְׁנִיתִי" כו'. אָבֵל בְּאוֹת קו"ף יוֹצֵא הַרְגֵל חוּץ לְשִׁטָּה, דְּהֵינּוּ שֶׁהוּא אוֹתוֹ הַהֲתַחֲלָקוֹת עֲצָמוֹ, אָבֵל אֵינּוּ נִכְלָל בְּשֵׁם הוּי' ב"ה וּמִחֲשָׁב עֲצָמוֹ לְדַבֵּר

itself is holy in every aspect. This comes about through the laws of the Torah, which transform a person's surroundings into a place of holiness, of Torah and Mitzvot. This will suffice for the understanding.

This may be further understood by explaining why in the Nefilat Apayim prayer, which is composed of verses ordered according to the letters of the Aleph-Beit, there is no verse beginning with the letter Kof-ק.¹³⁸ The letter Kof-ק is one of the letters of the word Sheker-שקר-falsehood.¹³⁹ When falsehood exists, the side of evil mimics the side of holiness, like an ape imitating a man.¹⁴⁰ This is called the "Contrary Man" (Adam Bliya'al) of evil, who opposes the "Man of Holiness" (Adam D'Kdusha). This matter is represented by the form of the letter Kof-ק, which has the appearance of a Hey-ה, but with its foot descending further down.¹⁴¹ The Hey-ה represents the revelation of diverse beings. However, the leg of the Hey-ה does not descend below the line, representing that it remains part and parcel of the name of HaShem. The Singular Name of HaShem represents HaShem's Essential Being,¹⁴² as He is, Singular and Alone, as in the verse,¹⁴³ "I am HaShem, I have not changed." In contrast, the letter Kof-ק is the very same as the Hey-ה, except that its foot descends below the line. This

¹³⁸ Zohar Vol. 3, p. 307b; Pri Etz Chaim, Shaar Nefilat Apayim, Ch. 2

¹³⁹ Zohar Introduction 2b.

¹⁴⁰ Zohar Terumah 148b – The word *Kof-ק* also means "ape."

¹⁴¹ Zohar Terumah 148b; Zohar Rakia 11b to introduction of Zohar 2b; Hadrat Melech 34a.

¹⁴² For the lengthy explanation of this, see Ginat Egoz, Shaar HaHavayah, Translated as HaShem Is One, The Gate of Intrinsic Being.

¹⁴³ Malachi 3:6

זולתו כו'. represents the very same diverse world, but disconnected from HaShem's name. It therefore is viewed as something separate.

ונק' "אדם בליעל" דקלפה נגד אדם
 דקדשה שבטל לאלקות. ולעתיד
 כשיעביר רוח הטמאה מן הארץ
 נאמר (ישעי' יט, ו) "קנה וסוף
 קמלו", דהינו שבחי' רגל הקו"ף
 שיוצא חוץ לשיטה לא יהי עוד. 96
 ועכשו בזמן הגלות צריך לבטל זה
 ג"כ במס"נ כמו שאין בחי' זו כלל.
 וזהו הטעם מה שאין אות קו"ף
 בנפ"א וד"ל.

This is the “Contrary Man” (*Adam Bliya'al*) of evil, who opposes the “Man of holiness” (*Adam D'Kdusha*) who is nullified to Godliness. In the future to come, when the prophecy,¹⁴⁴ “I shall remove the spirit of impurity from the earth” will be fulfilled, it states,¹⁴⁵ “The reed and cane shall be cut down.” This represents the fact that the foot of the *Kof*-ק that descends below the line and departs from *HaShem*'s unity, blessed be He, will cease to exist. Until that time, however, we must nullify it as if it does not exist, through self-sacrifice, as if unto death. Therefore, there is no verse in the *Nefilat Apayim* prayer which begins with the letter *Kof*-ק, symbolizing that on this level there is no room for ego that separates a person from *HaShem*. This will suffice for those of understanding.

(ד) Chapter 14

דהנה אם ישאר בבחי' זו גם זה אינו
 טוב ואפשר להיות מזה חסרון,
 למשל צוא בלייבען נישט, איך בין
 נישט, האינט, דורך וואש וועט
 געפירט ווערין רצונו ית' ש"נתאהה
 להיות לו דירה בתחתונים" שזהו
 תכלית המכוון כו'.

Now, at this point a person is left with one remaining deficiency. That is, he remains as a non-entity and feels that he is nothing. With this attitude, who is there to fulfill *HaShem*'s will? In this state of mind, how can one fulfill the purpose of creation, to make a dwelling place for *HaShem* in the lower worlds?

וע"כ בהכרח להגביה את עצמו
 אחר נפ"א ולחזק את עצמו מצד
 אלקות. ווארום נאך מס"נ איז דיא
 געהייבענקייט נאר מצד אלקות און

Therefore, one must not remain in this state, but must go on to be uplifted and take strength from Godliness. This is possible because, after having given himself over to *HaShem*

¹⁴⁴ Zachariah 13:2

¹⁴⁵ Isaiah 19:6; Zohar Pinchas 252a.

ניט מצד זיך ח"ו, וועט ניט פאלין אין הפוך ח"ו כו' וד"ל. 97 ולאחר מס"נ נק' 'כַּאֲרִיָּה דְשָׁכִיב עַל טְרַפָּה' כו',

with true self-sacrifice, any feeling of authority stems only from Godliness and not from his own ego. Thus, this does not lead to anything opposed to Godliness, God forbid, and therefore, after the *Nefilat Apayim* prayer, a person is like “A lion crouching over its prey,” as mentioned previously.

כי בַּח מס"נ גְּדוֹל מְאֹד, וע"ז נֶאֱמַר {בְּלֶקְכָּה כָּד, ט} 'מִי יִקְיָמֵנוּ', וְיִדְוַע ד"מ"י הוא בינה, 98 דְּהֵינּוּ בִּינָתוּ בּו ית' שְׁמֵתְבוּנָן עוֹד הַפְּעַם בְּגִדְלָתוּ ית', הִנֵּה זֶהוּ הַמְקוֹר וּמִגְבִּיָּה אוֹתוֹ קֶצֶת שִׁיחַ אֵיזָה מֵהוּת קֶצֶת (אבער ניט מצד זיך כו'). 99

Because this self-sacrifice is so strong, it is possible for him to be uplifted and imbued with Godly understanding. This allows him to have a sense of self without being self-centered altogether. Instead, he is now motivated purely by a Godly self.

לְכֵן בְּ"וּבֹא לְצִיּוֹן" חוֹזֵר וּמְסַפֵּר בְּשִׁבְחוֹ וּגְדֻלָּתוֹ ית', וַיֵּשׁ שָׁם קְדֻשָּׁה כְּמוֹ בְּשִׁמוֹ "ע שֶׁנֶּק" "תְּפִלַּת הָאֲצִילוֹת",

This is expressed in the continuing verses of the subsequent prayers of *Uva L'Tziyon*,¹⁴⁶ which describes *HaShem's* greatness and also contains the words of the *Kedushah*,¹⁴⁷ similar to what was recited in the *Amidah* repetition, which is referred to as the prayer of the supernal world of *Atzilut-Emanation*.

וְ"אֲשֵׁרֵי" וּבֹא לְצִיּוֹן" נק' "שִׁיּוּרֵי אֲצִילוֹת" כִּיִּדְוַע בְּכַתְבֵי הָאֲרִיז"ל. וְהַקְדָּשָׁה הִיא בְּלִשׁוֹן תְּרַגּוּם מְטַעַם הַמְּבֹאֵר שָׁם וד"ל. 100

For, as stated in the writings of the *Arizal*,¹⁴⁸ the *Ashrei* and *Uva L'Tziyon* prayers following the *Amidah* represent the conclusion of the prayers of the world of *Atzilut-Emanation*. The only difference is that here the words of the *Kedushah*-sanctification are translated into Aramaic for the reasons explained there.¹⁴⁹ This will suffice for the understanding.

Chapter 15 (טו)

¹⁴⁶ This refers to the *Ashrei* and *U'va LeTziyon* prayers which follow the *Amidah*.

¹⁴⁷ The “Holy, Holy, Holy is *HaShem Tzva'ot*-The Lord of *Hosts*.”

¹⁴⁸ Siddur Arizal, and Mishnat Chassidim; Tanya Ch. 39.

¹⁴⁹ Zohar Terumah 129b; 133a; Pri Etz Chaim, Shaar 14, Ch. 5.

אַחַר זֶה "עֲלִינוּ לְשַׁבַּח כּו' שְׁלֹא עָשָׂנוּ
בְּגוּיֵי הָאָרְצוֹת" כּו', דְּהֵינּוּ לְפִי
שְׁקָרוֹב שְׁצָרִיךְ לִילָךְ לַעֲסֹק בְּפֶרְטֵי
הַהִתְחַלְקוֹת, וּמִמֵּילָא הֲרִי יֵשׁ בַּחֲוֵי
גוּיֵי הָאָרְצוֹת שֶׁהֵם הַפּוֹרָךְ מֵרְצוֹנוֹ
יֵת, וּמ"מ "לֹא שָׁם חִלְקֵנוּ כָּהֵם" כּו'.

After this, the prayers continue with the concluding prayer of "*Aleinu Leshabeiach* – It is incumbent on us to praise the Master of everything... that He has not made us like the nations of the earth..." This is the conclusion of the prayer service and therefore one is now approaching the time that he must depart from prayer and must involve himself in the world of diversity. Therefore, at this point in prayer he must recognize that there are other nations on earth who oppose the will of *HaShem*. However, he must know that "He did not make our lot like theirs..."

וְזֶהוּ מֵצַד כַּח הַתְּשׁוּבָה הַנִּשְׁאָר
מִהַתְּפִלָּה בְּכָל פֶּרֶט פְּרִיטֵי רְשִׁימָה
מִהַמּוֹחִין שֶׁהוּא בַּחֲוֵי בִטּוֹל מֵצַד
אֲלָקוֹת שֶׁהֵי לוֹ בְּשַׁעַת הַתְּפִלָּה. וְזֶהוּ
הַפְּעֵלָה שִׁיחֵי יָכוֹל לְמַשֵּׁךְ בְּכָל
הַפְּרִטִים,

It is self-understood that involvement with the world requires that an impression of one's prayers remain ingrained within him. That is, some impression of his understanding during prayer should permeate every aspect of his life. This is the submission to Godliness which he felt during prayer. Only an impression remains, thus allowing him to be involved with affairs the world.

כִּי אִם הֵי מְאִיר הַמּוֹחִין בְּשִׁלְמוֹת
שֶׁזֶהוּ עֵצֶם הַבִּטּוֹל לֹא הֵי נִרְאָה
הַפְּרִטִים, וּבִקְאֻמַּת צָרִיךְ לַהֲיִית
"דִּינְרָה בַתְּחֻתּוֹנִים", וְאִם הֵי מִסְתַּלַּק
לְגַמְרֵי ח"ו וְלֹא הֵי נִשְׁאָר אֶפְלוֹ בַּחֲוֵי
רְשִׁימָה, הֵי נּוֹפֵל בִּישׁ הַגְּשָׁמִי ח"ו,
וְאֶפְלוֹ תוֹרָה וּמִצְוֹת שֶׁל כָּל הַיּוֹם הֵי
נִשְׁאָרִים לְמַטָּה בַּבַּחֲוֵי הַסֵּתֵר פְּנִיָּם,

For, if his understanding was to illuminate every detail of his life fully—which is the essence of nullification—he would be incapable of perceiving all the details of the world or existing within it. In truth, however, he must accept the yoke of Heaven and make a dwelling place for *HaShem* within the lower world. On the other hand, if the higher perception completely leaves him, without even leaving a trace impression, he could fall back into lowly physical pursuits. and even his performance of Torah and *Mitzvot* could remain below, without any revelation of Godliness.

וְכָל שְׁכֵן אֲכִילָה וְשִׁתִּי כּו' וְכָל
צָרְכָיו הֵי לְגַמְרֵי נִשְׁאָרִים בְּהַפּוֹרָךְ

If this is the case with his Torah and *Mitzvot*, then how much more so would this be the case with his eating, drinking and involvement in

ח"ו. ועל בן צריך שישאר בחי רשימה.

ולמשל מי שהולך בבית המלך לעשות רצון המלך ונימוסי המלך, הנה אם הוא באמת בטל לעצם המלך (דיא זאך האט אים דורך גינומען כו') 101 הנה בהכרח שישאר אצלו בחי רשימה, בחי כח זכרון מהמלך עצמו, שהוא שומר אותו כל היום שלא יסור מרצון המלך. וזהו "שלא עשנו כגווי הארצות".

ועד"ז כל השבח ד"עלינו" בזה האופן, "ועל בן נקוה לך כו' להעביר גלולים מן הארץ" כו', וממילא אז "המלכות שלך היא", "ביום ההוא יהי ה' אהד ושמו אהד". ולעתיד יהי זה בגלוי בבחי "עין בעין [יראו] (ישעי' נב, ח)

(עין הגשמי וועט קענען זעהן אלקות בדרך חוש וויא זיא זעט כל הדברים בחוש הראות, כך תראה חיות אלקות שמהיה ומח' בכל עת ורגע, און ניט בעין השכל און ניט בעינא דלבא, נאר דיא עין הגשמי וועט זיין אכלי לזה.) 102

business affairs. They would end up being in complete opposition to Godliness, Heaven forbid! Therefore, *HaShem* permits an impression of the submission of prayer to remain in us.

This is comparable to a person who leaves the palace and presence of the king, specifically in order to fulfill the king's directives. In reality, he is still in total service of the king, but he now becomes completely preoccupied with performing his mission. Nevertheless, in his memory there must always remain some impression of the king himself. This impression is what protects him from deviating from the desire of the king and propels him to achieve it. The *Aleinu* prayer thus continues and we say, "He has not made us like the nations of the earth..."

Indeed, the entire *Aleinu* prayer continues in this manner, such as, "We hope for You, to see the glory of Your might speedily, to remove all idols from the earth." When this is accomplished, the words "The dominion is Yours" will be fully realized, and "On that day HaShem will be One and His name will be One." In the future to come this will be fully revealed and we will behold Godliness eye to eye.

That is, our physical eyes will then be able to behold Godliness as a direct experience, just as our eyes currently see physical things with the grasp of the physical sense of sight. In the same manner, we will then see the Godly vitality that brings everything into existence and gives it life at every moment. This will not merely be with the perception of the mind's eye or the "eye of the heart," but rather, the physical eye will literally be capable of beholding Godliness.

אָבֵל הַיּוֹם הוּא בַּבַּחַי' מַעֲיִן וְדוֹגְמָא
 דְּלַעֲתִיר לְבוֹא, כִּי "הַיּוֹם לַעֲשׂוֹתָם"
 (נִאֲתַחֲנֵן ז, יא) בַּתּוֹרָה וּמִצְוֹת, וְהַיֵּשׁ
 הַגִּשְׁמִי נִהְפֵךְ שִׁיהִי' מְכוּן לְשִׁבְתוֹ
 ית' כְּמוֹ כְּלֵי הַגּוֹף לְנַפֵּשׁ. וְזֶהוּ בַּחַי'
 "עֲבוּדָה" מְלִשׁוֹן עוֹרוֹת עֲבוּדִים
 הַמְבֹאֵר לְעֵיל,

(עש ווערט דיא זאך אבער גימאכט,
 און דער יש לאיכט וויא ער איז
 באַמֶת מִצַּד אֶלְקוֹת). 103

וְכָל זֶה ע"י הַתּוֹרָה וּמִצְוֹת ד' הַיּוֹם
 לַעֲשׂוֹתָם", אָבֵל בְּאִפְּן שִׁיהִי' מִקְדָּם
 בַּחַי' תְּפִלָּה שֶׁהוּא מְבָרַח מִן הַקְּצָה
 אֶל הַקְּצָה, כְּמִבּוֹאֵר בְּמִשְׁלַל
 מִהַשְׁרָרָה,

אֲזִי יָכוֹל לְהִיּוֹת גְּלוּי אֶלְקוֹת בַּתּוֹרָה
 וּמִצְוֹת, וְהִרְמַח מִצְוֹת נַעֲשִׂים
 אֲבָרִים דְּמִלְכָּא. אָבֵל "הָאוֹמֵר אֵין לִי
 אֶלָּא תּוֹרָה אֶפְלוֹ תּוֹרָה אֵין לוֹ"
 (יְבָמוֹת קט, ב), וד"ל.

However, at this time we can have a foretaste of this, because this is the "Time for deeds"¹⁵⁰ through which we initiate everything that will occur in the future. Therefore, we must transform the physical world into a fitting abode for *HaShem* to reside in, like the body to the soul. This is accomplished by means of the process of Divine Service (*Avodah*), which is similar to tanning leather,¹⁵¹ as mentioned above.

Through this type of service of *HaShem*, physicality itself is transformed and the substance shines and expresses how it truly is Godly, from the perspective of Godliness.

This is accomplished through the fulfillment of Torah and the commandments-*Mitzvot*. However, this is on condition that the fulfillment of Torah and *Mitzvot* are preceded and accompanied by prayer, which is the central support beam that unites the upper end with the lower end, as explained in the analogy of the spinal cord.

It is specifically through prayer that Godliness becomes truly revealed within one's fulfillment of Torah and *Mitzvot*, through which the 248 positive commandments become the limbs of the King and unified with *HaShem*, blessed be He. In contrast, if a person says, "I have no need for anything but Torah," thus excluding prayer, then in truth, "He even lacks Torah."¹⁵² This will suffice for those of understanding.

¹⁵⁰ Deuteronomy 7:11; Talmud Bavli Eruvin 22a.

¹⁵¹ Talmud Bavli, Shabbat 49b.

Talmud Bavli, Yevamot 109b.¹⁵²

[Summary: We begin our prayers by connecting to *HaShem's* Essential Self with simple faith (*Emunah*), like a child. This is a necessary prerequisite to any contemplation and understanding that will follow.

Then, we strive to view the world from the perspective of *HaShem's* wisdom (*Chochmah*), through viewing everything as merely an expression of Godliness.

After this is accomplished, we seek to bring this understanding into the perspective of creation, to even see Godliness in the lower worlds. This is the perspective of *HaShem's* understanding (*Binah*), which we internalize and express through Torah and *Mitzvot*. This is the service of revealing Godliness, similar to working the earth to produce food.

Finally, we must completely rid ourselves of any ego and self-centeredness and replace it with a Godly sense of Self. This reveals *HaShem's* Essential Self and transforms the world (in our perception) from something detached from *HaShem*, into something inseparable from *HaShem* Himself. This is the service of transformation, similar to tanning leather. Although this will only be fully realized with the true and complete redemption through our righteous Moshiach, nonetheless, it all depends upon our efforts and service of *HaShem* now.]

הערות מהמתרגם ללשון הקודש, שנשמנו בגוף המאמר בלשון קודש

2. הלשון "משריין" ו"רתיכין" נמצא בזוהר פ' בשלח (מח, ב), והענין מבואר בס' ביאורי-הזוהר לאדמו"ר האמצעי שם (דף לט, ד ואילך).
3. כך בתקוני-הזוהר (ת' כא; כז), בס' עץ-חיים (שער העקודים סוף פ"ה), בס' התניא פ' נא.
4. כך בתיקוני-הזוהר (ת' ל). ובהקדמת הרמב"ם לס' המצוות ולמשנה-תורה, כנגד רמ"ח אברי האדם.
5. שיוכל להיראות ולהתגלות.
6. כמבואר בכ"מ ע"פ האמור באותו פסוק "כי נר מצוה", שהמצוות הן בחי' ה"נר" שהוא הכלי.
7. כך נאמר בזוהר (ויקרא ז, ב) לענין הקרבנות, וקרוב לזה – ובאותו ענין – גם בילקוט שמעוני (פקודי רמז תיח): קרבני לחמי, כבנים המפרנסים לאביהם.
8. צומח הוא לבחי' "יש".
9. כמבואר בס' עבודת-הקודש לר"מ נ' גבאי (חלק הייחוד פ"ח): וזה לשון החכם הרב המקובל רבי עזריאל ז"ל שקיבל מפי הרב החסיד רבי יצחק סגי נהור בן הראב"ד ז"ל שהיה שלישי לאלהיו ז"ל... אין סוף הוא שלימות מבלי חסרון, ואם תאמר שיש לו כח בלי גבול ואין לו כח בגבול אתה מחסר שלימותו... ולפי שאין לחסר שלימותו יש לנו לומר בהכרח שהוא בגבול מבלי גבול, והגבול הנמצא ממנו תחילה הם הספירות וכו'.
10. היהודי יכול להכיר ולהרגיש בלבו כיצד "אין עוד מלבדו" באמת, כפי שהיה קודם הבריאה כן הוא עתה.
11. כמבואר באריכות בשער-הייחוד שבס' התניא (פ"ט) שהקב"ה רם ומתנשא ממדרגת החכמה רבבות מדרגות עד אין קץ, וכמשנ"ת שם בסוד הצמצום.
12. ענין זה נתבאר בס' תורה-אור לאדמו"ר בעל ה'תניא' (מג"א ז, א). וראה גם בשער-הייחוד פ"ח.

13. כשאחפש.
14. כך נקראת ספירת הבינה במקומות אין ספור בס' הזוהר ובתיקונים. וראה גם בס' הפרדס (שער ערכי הכנויים ערך "אם") ובס' התניא פ"ג.
15. כמ"ש במדרש תנחומא פ' נשא (אות טז): בשעה שברא הקב"ה את העולם, נתאוהו שיהא לו דירה בתחתונים כמו שיש בעליונים. ובס' התניא (פ' לו): מודעת זאת מארז"ל שתכלית בריאת עולם הזה הוא שנתאוה הקב"ה להיות לו דירה בתחתונים. ענין זה נתבאר בס' ביאורי-הזוהר (פ' תזריע עב, ג) ובכ"מ, והוא היה יסוד מוסד במשנתו של האדמו"ר מליובאוויטש זצ"ל שגילה בו פנים רבים ועמוקים (ראה ב"ליקוט פירושים" לתניא שם).
16. כלשונו של רבינו בחיי (פ' וישב לח, ל; ריש פ' בלק; ס' כד-הקמח עמ' שעט). וכ"ה בס' עמק-המלך (תחילת ש' שעשועי המלך), בשער-היחוד שבתניא (פ"א) ובכ"מ.
17. בזוהר בראשית (לא, א) שכ"ה "תרגומו" דקרא זה (ויעיין עוד במ"מ לס' לקוטי-תורה פ' עקב טו, ב).
18. אינם מחולקים כלל זה מזה.
19. פ' ואתחנן (ד, לט) – בשילוב תיבות מפ' יתרו (כ, ד).
20. בס' התניא (פ' מא): רוח פיו ית' הנק' בשם שכינה, על שם ששוכנת ומתלבשת תוך כל עלמין להחיותו ולקיימן (וכך גם שם, באגרת-הקודש, ס' כה). ובס' הפרדס (שער ערכי הכנויים): והטעם שהמלכות נקרא שכינה, מפני שמשכנת בעולם התחתון כל האצילות העליון. וראה עוד בס' לקוטי-תורה (שה"ש ח, ב).
21. להחיותו.
22. הוא "מכיר" רק במה שהוא רואה.
23. וראה עוד בס' מאמרי אדמו"ר הזקן על פרשיות התורה והמועדים (מהדורת תשמ"ט), הוספות, עמ' 14.
24. ראה בס' מלכים א (ה, א. י, כה). ובפרקי דרבי אליעזר (פי"א): שלמה שמלך מסוף העולם ועד סופו וכו'.
25. יוצא, עולה.
26. כח המחיה נאלם, שאין רואים את הבחינה המחיה ומהווה, ואעפ"כ הוא חי ועוסק בצרכיו להיות נפרד, ועם כל זה הכל הוא המשכתו ית', כי אין חיות זולתו ית'. וזהו "לפני גוזזיה", שהוא מנותק מהש"ת ומ"מ חיה יחיה. וזהו כמו הרחל שגוזזין אותה והיא שותקת, וחוזר וצומח. וככה הוא למעלה, שהכח אלקי מחיה בשעה שהאדם הוא נפרד, ואין מרגישים כלל את הכח האלקי, כי הוא יכול להחיות בהסתר גדול, עד לאופן שהוא נאלם לחלוטין. וזהו נק' "כרחל לפני גוזזיה נאלמה".
27. בזוהר (בהעלותך קמט, ב): "מלך בשר ודם לאו יקרא דיליה הוא לאשתעי מלה דהדיוטא, כל שכן למכתב ליה". ושם הוא לענין סיפורי התורה. אך בדרושי החסידות הוא לענין הדיבור של עשרת המאמרות שבהם נבראו העולמות ומהם חיותם, "שאינן מערכו... כל העולמות עליונים ותחתונים כולם הם מילין דהדיוטא לגבי הקב"ה בכבודו ובעצמו שהוא רם ונשא עליהם רבבות מדרגות עד אין קץ ותכלית, וכולא ממש כלא חשיבא קמיה" (לקוטי-תורה פ' אחרי כה, ד).
28. בסוטה (ה, א) ובערכין (טו, ב) נאמר כך על מי שיש בו גסה"ר ועל מספרי לה"ר. וכאן הוא על האפשרות של "דירה בתחתונים", גילוי אלקות בעולם הגשמי בעוד הוא נראה ליש ומציאות נפרדת בפני עצמו. ועוד, כלים שאין בהם אלקות הרי הם בבחי' "כלים נשברים", ששוב אינם יכולים להכיל את האור האלקי.
29. איך אפשר שיהיה גילוי אלקות בזמן הזה, הרי כדי שיהיה גילוי אלקות צריך שהיה יהיה "כלא היה", שהרי עיקר גילוי היש הוא מצד הסתרת האלקות. ובאם לא יהיה גילוי הרי יהיו "כלים

- נשברים" (כנ"ל פ"ג), "ואין אני והוא יכולים לדור". וא"כ יהיה זה ההיפך מרצונו של הקב"ה שתהיה לו "דירה בתחתונים", שהוא המכוון מאתו ית' בבריאת העולם, כי "אין מלך בלא עם".
30. ככתוב בס' התניא (פ"ב). וכך בס' הפרדס, בס' שפע-טל (בהקדמה) ובשל"ה (סוף בית-חכמה, דף יח, א).
31. ראשית ההתבוננות ותקיעת מחשבתו.
32. בהכרה והרגשה, בקליטה טובה, להיות דבוק בהכרה זו אשר הענין כך הוא ולא אחרת.
33. האם זה יהיה כרצוני, אלא שברצון בעלמא לא סגי, וצריך לעסוק באיזה אופן שיהיה.
34. מחמת שזהו עדיין ללא הבנה.
35. לדבוק בעצמות א"ס ב"ה, ולא יהיה איכפת לו כלל "מה יהיה אתי".
36. רמב"ם פכ"ד מהל' אישות הכ"ב (מגמ' כתובות עב, ב). וראה גם ברע"מ פ' פנחס (רל, א) ובס' אור-החמה שם.
37. כשכבר דבוקים, אז יש מקום להתבונן איך ומה.
38. הכל הוא עצמותו כביכול.
39. זהו "השכנוע העצמי", לאמת לעצמו בדרך כלל שוודאי כך הוא.
40. מה הוא גורלנו וחלקנו, ה"אין סוף" בעצמו.
41. זהו אבי.
42. אלא שהשמחה היא מכך שהוא שלו.
43. כך נקראת ק"ש זו גם בל' הפוסקים, ראה בס' תיבת-גמא (לבעל הפמ"ג) בפ' שלח אות ב. שע"ת באו"ח סי' מו אות יד.
44. חודר אל תוך מהותו של היש.
45. הוא ל' הפסוק בשה"ש (ו, ח). ואף שדרשת רז"ל "עלמות" – "עולמות" היא עה"פ (שה"ש א, ג) "עלמות אהבוך" (ראה גמ' ע"ו לה, ב. זוהר פ' אחרי עא, ב), אך בדברי המקובלים מתייחסת הדרשה "אל תקרי עלמות אלא עולמות" לפס' ועלמות אין מספר (ראה: ס' עמק-המלך שער ח פ"ו. אגרת-הקודש שבס' התניא סוס"י כט. ועוד).
46. זהו העיקר, רק לתקוע מחשבתו בגדולתו ית'.
47. ניזון ממהותו ומחליש את היש.
48. ע"י החרישה ניזונה הקרקע ממקומה ומיסודה.
49. הוא מתנשא בדרך ממילא.
50. מפורש בזוהר פ' בראשית (יח, ב): "ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד" יחודא דלתא, יחודא עילאה "שמע ישראל". ועל דבר זה מיוסד "שער היחוד והאמונה" שבס' התניא.
51. כפי שכל ההשתלשלות והצמצומים הם מיוחדים מצד "למעלה".
52. נאספים כל כחותיה הפרטיים של הנפש.
53. מחמת שמבין כי מצד האלקות כך הוא.
54. תקוני-הזוהר תי' יח (לד, ב). פרי-עץ-חיים שער הק"ש (פ"ז).
55. דהיינו שהארץ בחי' "אחד" חודרת לנפשו של כל יהודי.
56. מצד "למעלה".
57. שהארה זו תחזור ליהודי גם כפי שהוא למטה בגוף.
58. עיין בזוהר תרומה (קלד, א).
59. התאמתות זו היא אצלו בתוקף רב, בחי' "אחד" מונחת בהכרתו ובידיעתו בבהירות חזקה. והכרה זו יכולה לחזור בו עד שגם למטה יהיה הוא מיוחד בפועל ממש, וזהו יחול'.

60. ואופן זה מוגדר כחדירת הארת ה"אחד" בכל אחד מישראל, וכהתמזגות כח הצומח שבגרעין עם כח הצומח שבקרקע.
61. כמות שהוא.
62. ביאור זה מתייחס לפס' בשלימותו: "מי לי בשמים ועמך לא הפצתי בארץ". וכותב אדמו"ר הצ'מח צדק' (שרש מצות התפלה אות מ, דרך-מצותיך עמ' קלח): וזהו שרש ענין אהבה דבחי' "ועמך לא הפצתי", שלא לחפוף שום דבר זולתו ית', ולא אפילו שמים וארץ שהם ג"ע עליון ותחתון וכו' אלא תהי' האהבה רק לו ית' לבד, דהיינו למהו"ע ית' ממש. וכך הי' נשמע הלשון ממורינו ורבינו [אדמו"ר הזקן] נ"ע בדביקותו, שהי' אומר בזה"ל: איך וויל זע גאר ניסט, איך וויל ניט דאיין ג"ע, איך וויל ניט דאיין עוה"ב כו', איך וויל מער ניט אז דיך אליין [איני רוצה מאומה! איני רוצה בג"ע שלך, איני רוצה בעוה"ב שלך כו', איני רוצה אלא אותך עצמך]. עכ"ל. ובס' מאמרי אדמו"ר הזקן (לפרשיות ומועדים, ב, עמ' תתכז) נדפס מכת"ק אדמו"ר האמצעי: ... עמך (נא"ך עפי"ש) לא הפצתי כלל, כ"א אותך לבדך. עכ"ל. ועוד בס' דרך-מצותיך (עמ' קנד): וכמ"ש ועמך לא הפצתי כו' נא"ך עפי"ש וויל איך נ"ט, מער ניט אז דיך אליין. עכ"ל. דהיינו, שאינו חפץ בכל מה שהוא דבר נוסף על מהו"ע ("עמך") ושאינו "הוא עצמו".
63. שיראו בגלוי שאין שום שינוי, ואפילו בבחי' הכלים המסתירים יראו, כפי שהוא באמת ש"אני הוי' לא שניתי" אפילו מצד הכלים.
64. בס' התניא (פ"ג) נאמר: כמ"ש בספר יצירה ואם רץ לבך שוב לאחד. עכ"ל. ובספרים שלנו גרסינן התם (בפ"א מ"ח): ואם רץ לבך שוב למקום. אך בהקדמת התקו"ז (ז, א) איתא: דאם רץ לבך שוב לאחור (נ"א: לאחד). וכתב בכס"מ שם: שוב לאחד גרסינן. גם בס' לקוטי-אמרים מהמגיד ממזריטש (אות קלא. קסד) הביאור הוא לגירסא "לאחד" דוקא.
65. שהרצון הוא לאלקות, מצד העצם שלמעלה מטעם ודעת ובבחי' "בכל מאדך", ופירושו, מהו הרצון – לצאת מגדר הכלים, מפני שמבקשים אחר האלקות, והאלקות הוא למעלה מגדרם של הכלים. אלא מאי, בתחתונים הרי הכל הוא בהסתר ובכלים פרטיים ובהתלבשות? אבל הרי גם כל זה אלקות הוא!
66. קרוב הוא בעניינו ובלשונו למ"ש הרמב"ם (בפ"א מהל' יסודי התורה ה"א): וכל הנמצאים משמים וארץ ומה שביניהם, לא נמצאו אלא מאמתת המצאו.
67. ל' הרמב"ם במורה-נבוכים (ח"א פנ"ז): אמרנו עליו יתעלה שהוא מחויב המציאות... חי לא בחיים.
68. רק ה' לבדו.
69. להסתיר.
70. במגיד-מישרים (פ' בראשית, אור ליום השבת י"ד לטבת): דנשמתיך עד לא אתו לעלמא דמו למאן דאכיל נהמא דמלכא בלא פולחנא, ומשום דא אמרו נוה לו לאדם שנברא, כלומר דנשמתיך מכספן מגרמיהו למיכל נהמא דמלכא בלא פולחנא... ונוח להם להבראות כדי למיפק מההוא כיסופא, בעי למיתי בהאי עלמא למתעסק בתורה ובמצות לעבדה ולשמרה ויכלון נהמא בלא כיסופא. וכך בס' אור-תורה מהמגיד ממזריטש (אות שסז): כי הגה הנשמות באים לעוה"ז כדי דלא ליכלו נהמא דכסופא במתנה. ובלקוטי-תורה (פ' צו ז, ד): דאיתא בירושלמי פ"ק דערלה, סימנא דאכיל מן חבריה בהית (פ' מתבייש) מסתכלא ביה.
71. כ"ה בס' התניא (פי"ז): כמארז"ל גלו לאדום שכינה עמהם, דהיינו כשהאדם עושה מעשה אדום, מוריד וממשיך לשם בחי' וניצוץ אלקות המחיה את נר"נ שלו וכו'.
72. "יש בחי' יסוד זה בכל עילה פרטית דהיינו בכל ספירה וספירה, כמו בחי' יסוד שבכתר ובחי' יסוד שבחכמה ויסוד שבחסד וכיוצא, והיינו בחי' האור המשפיע שמשפיע הארה מאותה המדה כו'.

וזהו דרך פרטי. והנה דרך כלל בכל ה' פרצופים דא"א ואו"א וזו"נ יש ט"ו יסודות, ג' יסודות בכל פרצוף כו' נגד ג' מדריגות שיש בכאו"א, חב"ד חג"ת [נה"י]. וזהו ענין ט"ו ווי"ן שבאמת ויציב, כי הוי"ו הוא בחי' יסוד ג"כ, להיותו מורה בחי' אור ירידת ההמשכה מלמעלה למטה מטה כו' כנודע" (ס' מאמרי אדמו"ר הזקן, תקס"ח, א, עמ' סב). ובס' משנת-חסידיים (ליל פסח, יב, ב): ט"ו יסודות שבחמשה פרצופים דאצילות, בכל יסוד יש בו חיצון אמצעי ופנימי, והשפע בא מכולם. וראה עוד בסידור עם דא"ח (דף נה, ב).

73. כי בחי' דעת שבנוקבא אינו אלא באופן של קבלת אלקות, לצאת מגדרי עצמו ולהיות בביטול.

74. ראה בס' עץ-חיים שער התפלה (פ"ד ופ"ז). ובתניא (פי"ב): בשעת קריאת שמע ותפלה שהיא שעת מוחין דגדלות למעלה, וגם למטה היא שעת הכושר לכל אדם, שאז מקשר חב"ד שלו לה' להעמיק דעתו בגדולת א"ס ב"ה ולעורר את האהבה כרשפי אש וכו'.

75. הכל הוא עצמותו כביכול.

76. שיחודו לכל המדות, שיומשך בכל הפרטים גילוי "אין עוד מלבדו", דהיינו שב"חונן הדעת" וב"רופא חולים" יומשך גילוי "אין עוד מלבדו".

77. שאפילו בגשמיות יאיר היש האמיתי.

78. ראה בס' מאורי-אור (אות הרי"ש ס"ק ט), וביאר-נתיב שם מכוונות האריז"ל.

79. בעמדו לפני המלך, והמוחין והמדות שלו טרודים בכך.

80. כיצד להעביר את מדריגת הביטול כפי שהוא בעמדו לפני המלך, אל המקומות הרחוקים. וכפי שבגשמיות הרגלים הן המעמידות את הגוף ומוליכות אותו ממקום למקום, כך גם בחי' נה"י הוא החיזוק האמיתי למוחין ומדות.

81. מחמת שהוא מכניס וקולט [בשכלו ובמדותיו] את עצם רצון המלך שלמעלה מהשגתו.

82. שלא יושפל מעצם מהותו לעיני בפרטי הפרטים של ענייני המלוכה, וממילא מתחדשת חיות בכל הפרטים, ושום דבר אינו נראה לדבר נפרד מאתו ית'. וזהו ע"י ח"י ברכות דצלותא כנ"ל באריכות. והביטול מועבר אפילו לעולמות שהם בעלי גבול.

83. בס' התניא (פ"ד ופכ"ג) מובא בלשון הזה בשם הזוהר. וכ"ה בעוד ספרי חסידות למכביר (ראה גם הנסמן בס' מאמרי אדמו"ר האמצעי, ויקרא, עמ' רפה). ובזוהר פ' בראשית (כד, א): ואורייתא דא קוב"ה. וראה שם המקבילות בזוהר ובתיקונים.

84. וע"י כל הפרטים לא יתגלה וייראה שום דבר אלא הקב"ה עצמו כביכול.

85. הוא מזמור כ"ה שבס' תהלים, הנאמר בנפ"א למנהג הספרדים והמקובלים (ראה שו"ע אדמו"ר או"ח סי' קלא סו"ס א).

86. וזהו הייחוד הנעלה ביותר.

87. בזוהר פ' במדבר (קכ, ב - קכא, א): כדין בעי ליה לבר נש לאחזאה גרמיה בתר דסיים צלותא דעמידה כאילו אתפטר מן עלמא... ולמנפל ולימא לגביה "אליך ה' נפשי אשא"... הא נפשי מסירנא לך ודאי... והאי יהיב גרמיה ודאי למותא ומסיר נפשיה להאי אתר. וראה גם בס' שערי-תשובה לאדמו"ר האמצעי, ח"א, שער התפלה פל"ח.

88. מדוע נק' זה בחי' מיתה, היות והוא צריך לבטל עצמו כמו שאינו כלל ואין הוא בנמצא.

89. שלא יחפוץ בשום דבר, כמו המת שאינו רוצה מאומה.

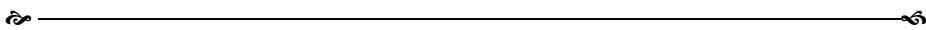
90. עי"ז מוציאים את כח היש.

91. ורואים בעינינו.

92. שלא יהיה שום הסתר כשהגוף גם הוא קודש לכל פרטיו, ובדין תורה זהו המקום של התורה והמצוות.

93. ראה גם בזוהר ח"ג (שז, ב). פרי-עץ-חיים שער נפ"א (סוף פ"ב).

94. ראה זוהר פ' תרומה (קמח, ב) ובפ' דרך-אמת שם.
95. ראה בזוהר תרומה (שם), ובזוהר-הרקיע להק' הזוהר (ב, ב). ס' הדרת-מלך ס' עה.
96. ראה בזוהר ורע"מ פ' פנחס (רנב, א).
97. מאחר ואחר המס"נ ההגבהה היא רק מצד אלקות ולא מצד עצמו ח"ו, הרי שלא יפול ח"ו בהיפוך.
98. "פשוט הוא בכמה מקומות בזוהר ובכתבי האריז"ל ש'מי' נק' בינה, עצמו מלספר" (יאיר-נתיב בס' מאורי-אור אות המ"ם ס"ק סח). וראה גם בס' לקוטי-תורה לאריז"ל על הפסוק "מי יקימנו" שבפ' ויחי (מט, ט). ותיבות אלו הן חציו השני של הפס' "כרע שכב כארי" שבהן דורש הזוהר (פ' בלק ריב, א) "כאריא דא כד שכיב על טרפיה".
99. אך לא מצד עצמו.
100. בכל האמור כאן על תפלת שמו"ע, "ובא לציון" וה"קדושה" שבה, ראה: זוהר פ' תרומה (קכט, ב. קלג, א). ס' פרי-עץ-חיים שער העמידה, ושער קריאת ס"ת (פ"ג ופ"ה). סידור האריז"ל וס' משנת-חסידיים במקומותם כעניינם.
101. ודבר זה חדר בו לתוך תוכו.
102. העין הגשמית תוכל לראות אלקות בדרך חוש, כפי שהיא רואה את כל הדברים בחוש הראיה, כך היא תראה את החיות האלקית שמהווה ומחי' בכל עת ורגע, לא ראייה בעין השכל וגם לא בעין הלב, אלא העין הגשמית עצמה תהיה כלי לראיה זו.
103. הדבר עצמו משתנה ממהותו הקודמת, והיש מאיר כפי שהוא באמת מצד האלקות.

לזכות חיזוק ההתקשרות

לכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו

שרצונו הק' שיהי' גאולה פנימית לכל או"א ע"י עבודת
התפלה

ביחד עם גאולה בגשמיות בקרוב ממש!